OSMAN CAVCI

YANLIŞ ANLAŞILMIŞ FİLMLER

parantez

Yanlış Anlaşılmış Filmler

Osman Cavcı

Parantez - 2006

BİR DAHA AFFETMEM

Genellikle çoğumuzun rezil sırrımızı paylaştığı bir porno kasetçisi vardır. Öyle önüne gelen dükkana "Abi, porno var mı" diyemezsin. Ah işte o kırk yıllık videocum kapandı. Zaten bitmiş o işler, millet VCD'ye kaymış. Hem elindeki kasetler eskimişti, ta 80'li yılların filmleri, bunu tüylerden anlıyorsun yeni filmler traşlı. Manyak bir dükkandı, toz pas içinde. Geceleri kendiliğinden meyhaneye dönüşür bir sürü alkolik kafayı çekerdi, hani bakkal-meyhaneler vardır ya, benim çocukluğumda bir sürü vardı. Bilen bilir. Rakılar zuladan içilir, kaşar, sucuk kesilir, alışverişe gelen karı kızın kıçına bakılır, dedikodusu yapılır yerlerdi. İşte bu videocu da tam böyle bir yer, şehrin bütün Kuzuların Sessizliği Antony Pörkıns'ları toplanırlardı.

Neyse yeni videocu buldum kendime. Etiler'de lüks semtte, fakat adamın karısı sürekli dükkanda, artık istediğim kaseti alamıyorum, kadından utanıyorum. Beni sapık zannedebilir, (ya da anlayabilir). "Soft"a döndüm daha da iyi oldu.

70'li yılların Yeşilçam seks filmlerini izliyorum, bunu sizinle paylaşmak istiyorum.

Filmin adı "Bir Daha Affetmem", başrollerde Figen Han ve Tarık Şimşek diye biri var. Filmin adıyla konusu arasında bir alaka yok. Bu büyük eser eleştirmenlerin gözünden nasıl kaçmış anlayamadım. Film şöyle başlıyor. Sıkı durun, o tarihte Beşiktaş'ta yüzme havuzu vardı, (Çırağan Oteli Sarayı'nın orası). Masraf olmasın diye filme jenerik yapılmamış. Havuzda kamera dolaşıyor, karı kız çekimleri çaktırmadan alınmış görüntüler, kalçalara zoom, sonra bir adam görüyoruz, Tarık Şimşek daltarak daltarak dolaşıyor havuzun kenarında.

Bayıltan bir müzik... Gereksiz bir gerilim havası. Plan değişiyor, şimdi ormandayız. Tarık yine dallama dallama yürüyor. Biraz önce havuzdaydı, ne alaka yine aynı müzik. 34 ZN 544 plakalı Fort marka araba bozuluyor, içinden Figen Han sarı peruk ve seksi elbisesiyle iniyor ormana. Ağaçların arkasından Tarık Şimşek çıkıyor. "Motorum bozuldu" diyor Figen. Tarık da "Tüm buralarda tanıdık bir tamirci yok" diyor. Figen'in elbiseninin yırtmacı beline kadar, yani her şey ortada, birden ayağı tökezlemiş gibi yapıyor ve kendini yere atıyor. Sonra yerde kıvranıyor, tabi olanlar oluyor, yiyor Tarık bir güzel.

Sahne değişiyor, Harbiye-Beşiktaş dolmuş durağının orada alakasız bir apartmana kamera zoom yapıyor, meğer ora karakolmuş. Siyah peruklu Figen Han, komser Baki Tamer'e bir ihbarda bulunuyor, diyaloglar noter tasdikli... "Beni öldürtmek isteyen kişi İtalya'dan iki kiralık katil getirecekmiş." Komser cevap veriyor; "Yabancı ülkelerden gelen turistlere, biz bir suç işlemedikleri sürece dokunamayız," ve anlıyoruz ki o tarihlerde Türkiye'de kiralık katil, tetikçi yok.

Tekrar Beşiktaş havuzundayız, yine Tarık orada, telefona doğru yürüyor. Arayan Komser Baki, diyaloglar şöyle: "Alo buyrun ben Kemal" (Tarık'ın adı Kemal'miş).

"Ben emniyet amiri Cevat, beni iyi dinle Kemal."

"Ama ben tatildeyim efendim"

"Sana ihtiyacım var Kemal, önce vazife."

Telefon kapanıyor, Kemal kendi kendine konuşuyor. "Buna milli piyango derler." İnanılmaz film, arak bir müzikle devam ediyor. Konu anladığım kadarıyla şöyle: Sarı peruklu Figen, Siyah peruklu Figen iki ayrı kadın, ikisi de sevişken. Bunu Kemal (Tarık Şimşek) de dile getiriyor. "Hayret geçen gün ormanda yasladığım, pardon rastladığım kadına ne kadar benziyorsunuz."

Sarı peruk siyah peruğu öldürmek istiyor, amcadan kalan 50 bin lira miras var. Haaaaaa mesele anlaşılıyorrrr. İtalya'dan iki kiralık katil geliyor. Tarzan Çetin ve İhsan Gedik, Tom ve Pol rolünde. Mükemmel Türkçe konuşuyorlar. Siyah peruğun evine kadar geliyorlar. Kapıdan dönüyorlar. "Boş ver Pol, nasılsa tekrar geri geleceğiz."

Filmde hiçbir şey sırasıyla değil, apansız başka bir sahne başlıyor, kafa karışıyor.

"Niye bana öyle garip bakı-yorsu-nuz?"

"Ben mi! Ben komser Kemal."

"Sizi tehdit edenler kaç kişi acaba?"

"O halde buyrun içeri."

Yine sevişiyorlar, pardon yiyişiyorlar. Sarı saçlı, fanfatale cezasını buluyor, iki kazma İtalyan da ayvayı yiyiyor. Bu harika senaryo adını bilemediğim yönetmen tarafından katledilmiş. (Yine de modern sinemanın öncülüğünü yapıyor. Seyirci konuyu kafasında yapıştırıyor.

Her babayiğit çözemez konuyu.) Ve bu güzel konu harcanmış.

Figen Han'ı kutluyorum, özellikle yatak sahnelerindeki performansı süper. Yalnız İtalyan rolünde ki İhsan Gedik'le denizin içindeki sahnede sanki İhsan abiden iğreniyormuş gibiydi. Kendini öptürmüyordu, İhsan Gedik de bu işi göbek üstüyle yapmaya çalışıyordu. O şekilde birleşmenin olmayacağını bu yaşına kadar öğrenemedi mi?

Kameramanın gereksiz zoomları (özellikle Beşiktaş havuzu) sahnelerinde çok iticiydi. Çok vaktiniz varsa seyredin.

İKİLİ OYUN

Sizlere yeni sayılacak 2002 yapımı, hart erotik bir VCD filmi tanıtacağım; İkili Oyun. Yine, filmin ismiyle konusu arasında bir ilişki olmadığını da belirtmeden geçemeyeceğim. Yönetmen filmi takma isimle çekmiş. Aygün bilmem kim diye bir palavra isim muhtemelen. Çingene Tevfik lakaplı biri tarafından üretildiğinden şüpheleniyorum. Çingene Tevfik aslen vapurlarda tarak, kalem satan biri olup boş zamanlarında bu kıymetli eserleri üreten kimsedir. Köşe bucak raflarda yüzlerce eseri bulunmaktadır.

Filmin VCD kapağında konunun özeti de verilmiştir: Arzu, Volkan'ı sevmektedir, Volkan ise ünlü bir boksördür...

Anla işte!

Fakir bir jeneriğin yazıları oyuncuların görüntüleri üzerine düşer. Ve biz o muhteşem kadroyu tanırız. Kızlar varoş güzeli kıvamında olup kötü beslenmiş, ucuz giyimlidir ve ne yazık ki üvey baba tacizinden kaçarak bu yola düşmüş bedbahtlardır. Daha jenerik akmaya başlarken trajedi başlamıştır. Jenerik yazıları sanki alın yazısı gibidir.

Jenerik biter, kızlar bulunmuştur. İşin olmazsa olmaz kuralı, bu kızlar ve yatma kalkma sahnelerinin çekileceği ev de hazırdır. Bu kızların hayatlarındaki kötü senaryo bu kez de filmdeki kötü senaryoyla çakışacaktır. Erkekler de aynen öyle, herhalde figüran ajanslarından çıkıp gelmişlerdir. Her şey ucuzdur. Üç kuruşa çekilmiş bir filmdir bu. Eğer doğru dürüst paralar yoksa niye yapmışlardır bu işi?

Neyse... Evin salonundayız. Kamera herkesi göreceği bir yere sabitlenmiş. İki kız oturmakta, bir herif ayakta. Salona bir herif daha girer ve oturur. Varoş güzeli kız konuşmaya başlar.

"Size ne ikram edebilirim?"

"Sağolun, bugün çok içtim..." (Ne?)

"Beni nasıl bulabildiniz?"

"Tekstilci Sabri beyden"

"Tanır mısınız?"

"Tanırım"

"Sabri bey, kem küm, abuk subuk..."

Varoş güzeli konuya girer.

"Bir vasiyet yazdırmak istiyorum avukat bey."

Gelen hıyarın avukat olduğunu anlarız.

"Kocam ahmağın, rezilin biridir, bu vasiyeti onun için yazdırıyorum, sonra da intihar edeceğim" der.

"Ama intihar etmiş değilsiniz" ?????? Hayda... (Kadının yüz milyon doları varmış, onu kocasına bırakacakmış.)

"Demek paranızı kocanıza bırakacaksınız ve onu mahcup edeceksiniz, ama siz öldükten sonra o akıllı bir kadın bulup çok mutlu olabilir."

(Allah'ım akıl sağlığımı koru!)

Israrla konuyu anlamaya çalışıyorum, hâlâ. Tabii bu filmden konu bekleyen anasından... Tövbe estağfurullah.

Derken salona siyah iç çamaşırları ve jartiyerleriyle bir kadın girer. Varoş güzeli gelen kadını tanıtır.

"Asıl adı Tuana, mahkeme kararıyla ismini Jartiyer diye değiştirdim" der.

(Bir geri zeka senaryo.)

Salondaki diğer herif tabanca çeker.

"Yazacaksan yaz şu vasiyeti!"

Avukat yazmamak için direnmektedir. (Niye, niçin?) Laf ola, beri gele. Sonra avukatı arka odaya atıp Jartiyer adlı kadınla seviştiriyorlar. Romantik, insani, masum, seviyeli birliktelik yaşıyorlar kirli çiçekli çarşaflar üzerinde.

Bu sahneden sonra arkası arkasına bir sürü seviyeli birliktelik yaşanıyor evde. Şişko bir kız deli dana gibi zıplıyor maymun gibi bir oğlanın kucağında. Malak emzirme, şenzlonk kapama, bekçinin düdüğü teknikleri ustaca tatbik ediliyor.

Sonra kadının kocası geliyor. (Vasiyet yazılacak koca.) O da birkaç tur

atıyor evde. Evdeki bütün kadınlarla seviyeli birliktelikler yaşıyor.

Zil çalıyor, biri geliyor "Ben avukatım" diyor. Burada konudan koptum. Senarist dahil kimse filmin bundan sonrasını anlayamıyor. “Son” yazıyor, sanki film bitmiş gibi... Cümle tamamlanmıyor.

Bu film hiçbir zaman anlaşılmayacaktır.

Başrol oyuncusu Dilek Erkoçak umut veriyor ama hiçbir zaman Dilber Ay ya da Figen Han olamaz, onların yerini dolduramaz... Nerede o eski filmler. Yine de izleyin ve ibret alın.

HIRSIZ MİLYONER

Yönetmen: Günay Kosova

Senaryo: Recep Filiz

Kamera: Salih Dikişçi

Oynayanlar: Bülent Kayabaş, Tülin Tan, Funda Gürkan, Zerrin Doğan.

Yapım yılı: 1979

Maçta 89. dakika. Şevki sağdan kayıyor, sağdan kayıyor, topu Cemil'e uzattı, Cemil gole gidiyor... Radyodan maç dinleyen ihtiyar, hizmetçinin kıçına bakmaktadır, birden hizmetçiye saldırır, eteğini kaldırır, tombul kıçını bize gösterir, sonra arkadan yaslanır. Hizmetçi umursamaz. Sadece "Gol oldu" der. "Boş ver, biz kendi golümüze bakalım" diye cevap verir ihtiyar.

Bülent Kayabaş sahneye girer. Başı beladadır, amcası yakında buraya gelecekmiş... Burası pansiyonmuş meğer. Amcasına doktor olduğunu söylemiş, üstelik de onu okutan amcasıymış. Okulu bitiremediği için de doktor olamamış.

Şimdi burayı klinik haline getirip amcayı kandırmaları gerekiyormuş... Duvarlara iskelet, iç organları görünen adam resmi asarlar, beyaz önlükler... oldu sana klinik. Her şey tamam.

Arabalı vapur Kabataş iskelesine yanaşıyor. Baki Tamer ve köylü kızı rolündeki Zerrin Doğan vapurdan iniyorlar. Ellerinde köylü bavulları. Bütün kalabalık film çeken ekibe bakıyor gülüyor, tabii Zerrin bacıyı tanıyorlar. (İlk porno yıldızımız.) Sahne değişiyor, Dolmabahçe'deyiz. Sebil miydi neydi, o tarihi çay bahçesinde Baki ve Zerrin çay içiyorlar. Baki "Çay güzelmiş" diyor. Sonra köylü taklidi yaparak adres arıyorlar. Birileri tarif ediyor. (El kol hareketleri.) Bülent Kayabaş'ı arıyorlar. Funda Gürkan bir Amerikan arabasının penceresinden bunlara bakıyor ve "Bizim kart zampara yeni bir sevgili bulmuş" diyor. S.ktir edin filmi, ben Funda Gürkan'ı anlatmak istiyorum... Filme sonra döneriz.

Funda Gürkan arabanın penceresinden bakıyor. Bütün dünya orospularının suratındaki o ifade onda da var. Ne olduğunu anlatamam. Tuhaf bir ışık, mavimsi bir gölge. Sihir, şiir... Çok bakarsan görürsün. Funda Gürkan şimdi kimsesizler mezarlığında

yatıyor. Uyuşturucudan öldüğünde ailesi red etmişti.

Eskiden seks filmlerinin arasına parça konurdu. Bu filmlerde oynayan cüretkâr kızlardan biri de Funda Gürkan'dı. İlk Türk pornolarıydı bunlar. Dilber Ay, Müge Güler de vardı. Cesur kızlardı hepsi. 12 Eylül'den sonra bu filmler yasaklandı.

Yeşilçam'da film yazıhanelerinden birinde bir iş konuşuyordum. İçeri Funda Gürkan girdi. Yanında genç bir adam da vardı. Ufak tefek bir şeydi, esmerdi, gösterişsizdi. Sadeydi. Bir blucin pantolon ve tişört giymişti; makyajsızdı, yalındı, ayağında lastik ayakkabılar vardı. Zayıftı, hiç de etli butlu değildi filmlerdeki gibi. Ayakkabısının burnu biraz açılmıştı. Bu ona salaşlık katıyordu. Bizim gibiydi, hiç de orospuya benzemiyordu, hatta rocker veya hipimsi bir havası vardı.

Halbuki seyrettiğim filmdeki hali kaşar, bayağı bir görüntü veriyordu. Şaşırmıştım ve onu çok sevmiştim o an. Yo, yoksul falan düşmüş değildi, yanındaki adamla film prodüktörlüğü yapmak istiyordu. Yurtdışı bağlantısı yoluyla negatif film getirebilirlermiş. Bunu adam söyledi, Funda da başıyla onayladı, "Getirebiliriz" dedi. Ciddi film yapmak istiyormuş...

Herhalde elindeki paralarını bu işe yatıracaktı ya da herifi kerizliyordu... Hiç porno yıldızına benzemiyordu. O filmlerdeki cüretkar kadın kimdi peki? Etkilenmiştim.

Onu tanıdığımıza, porno yıldızı olduğunu bilmemize hiç aldırış etmiyordu. Sakindi, sıradan, sessizdi. Bizi görmüyordu. Hiçbir şeyi umursamıyordu. Rahattı. (Uyuşturucuyu ne zamandır kullanıyordu!)

Dönelim filme... Filmde neler oluyor? Hiçbir bok olmuyor... Merak edecek hiçbir şey yok. Yalandan traş bunlar; bizi kandırıyorlar, sevişiyormuş gibi yapıyorlar...

Film komedi niyetine çekildiğinden komik değil zaten. Gülmek için ciddi şeyler seyretmeli...

Ama Yeşilçam'ın kavgacı kötü adamı İbrahim Kurt'un bir sahnesi var ki işersiniz. Pansiyona bir kadınla geliyor. (8 numaradan Jale.) Sevişme sahneleri var, baba epeydir açmış meğer... Saldırıyor aynı Serengeti Doğal Parkı'ndaki sırtlan gibi avına, parçalıyor adeta. Kadına acıdım. En komik sahne bu. Filmi beğenmediğimi söyleyebilirim, yine de Funda Gürkan için seyredilebilir.

SEN BİZİM FAHRİYE ABLAMIZDIN SEVGİLİ EDWIGE FENECH

Biz on üç ya da biraz daha büyük çocuklardık. Ortaokulu kırıp Saray, Güneş, Yıldız, Tan, Beşiktaş Suatpark sinemalarına senin filmlerine koşardık. 70'li yıllardı ve her şey ne kadar otuzbirdi. Seks furyası meğersem o yıllarda İtalya'yı da fethetmiş, zaten hemen sonra bize de ulaştı. Lanza Buzanka filmleriyle (Erkek Dediğin)... İyi ki yaptınız, sanki seks devrimi gibiydi. Acıtmadan devrim olmaz. Edwige sen de soyundun, günahkar kadın! Katolik kilisesine ihanet ederek ve biz toy erkek çocuklarını baştan çıkararak. Biz o filmleri çok severdik. İlk sevgilimizdin sen, hem de uzakta, İtalya'da. Daima uzakta bir sevgili olmalı. Zaten sevgili dediğin uzakta olmalı.

Senin filmlerinin bazılarının ismini hatırlayanlar vardır mutlaka. “Arzular Uyanınca”, “Babamın Hasta Bakıcısı”, “Soy ve Öldür", “Harpte Seks”, “Alayın Dilberi" bunlardan birkaçıydı. Hemen hemen konuları birbirine benzerdi. Sen İtalyan Fahriye Abla'mızdın. Sen yaşlı bir adamla evlenip malikaneye gelirdin. Adamın toy, bize yakın yaşta oğlu sana sulanırdı, otuzbir çekerdi ya da seni röntgenlerdi. Biz onu kendi yerimize koyardık. Sen genç sivilceli oğlanı baştan çıkarırdın, bizi de tabii. Sen bizim hayatımızı kaydırdın. Sen filmlerdeki baştan çıkardığın genç erkeklerden yaşlıydın. Ben hâlâ o erkek çocuğuyum.

Veya sen bir koleje öğretmen olarak gelirdin, bütün erkek çocukları iptal olurdu; şimdi benim gibi. “Alayın Dilberi” filminde kadın subaydın, askerler seni röntgenlerlerdi. O siyah külodunla ayna karşısında soyunmanı unutamam; aynanın arkasında bir sürü asker silah omuza vaziyetlerinde. Siyah külotların seksi olduğunu da senden öğrendik.

Başka bir filminde yaşlı bir bunağın seksi hasta bakıcısıydın, tabii adamı kalpten öldürdün. Akdeniz'liydin, siyah saçların, iri kalçaların vardı, küçücük bir burnun vardı. Ne güzel bir kadındın sen Edwige Fenech Abla.

Aradan yıllar geçti, ben Kuşadası'nda bir film çekiyordum, bir İtalyan kızla tanıştım, seni sordum, tanımıyordu. Annesi tanıdı ve bana kötü kötü baktı. O seni tanıyormuş, sen Bologna'da zengin bir adamla

evlenmişsin, mutlu mesutsundur herhalde. Ellerinden öperim.

Hâlâ güzel misin! Ben 15 yaşımda seni seyrederdim o zaman 27 olsan, şimdi 52 yaşındasın. Eminim hâlâ iş vardır. Gerçi Canale Cinko'da bir eğlence programında seyretmiştim seni, hâlâ iyiydin. Seni seviyorum Fahriye Abla. Sen bizim her şeyimizsin.

“KİLLİNK” İSTANBUL’DA

Reji: Yılmaz Atadeniz

Oynayanlar: İrfan Atasoy, Mine Soley, Suzan Avcı, Pervin Par.

70'li yılların başında İtalya'dan dahiyane bir eser yayıldı dünyaya ve Türkiye'ye. Bu bir fotoromandı. Erotik polisiye mi desem? Sado-mazo mu? Fantastik anti-kahraman mı desem? İskelet adam ya da iskelet resimli bir kostüm giymiş adı Killing olan bir anti-kahraman. Yaşı 35-40 olanlar hatırlayabilir bu ünlü fotoromanı.

İkinci sayfada Killing şöyle tanıtılıyor. "Dehşet saçıyor, şeytani dehası ile insanlara kabus hayatı yaşatıyor..." Dina adında bir sevgilisi var; seksi, devamlı siyah iç çamaşırlarıyla dolaşıyor (evde tabii ki). Fotoromandaki diğer kadınlar da çıplaklar; her fırsatta iç çamaşırlarıyla kalıyorlar, seksiler. Jartiyerler, kırbaçlar, sado-mazo ölümler, işkenceler... işte böyle bir fotoroman. Ve bu harikulade fotoramanın üzerinde "18 yaşından küçükler okuyamaz” yazmıyor, bu yüzden de bizler yedi ya da sekiz yaşımızda elimize geçmiş bu kitap yüzünden sakat kalmış durumdayız.

Elleri bağlanmış kadınlar, seksi siyah külot ve sutyenleriyle kanlar içinde kalıncaya kadar kırbaçlanıyor ve ölürken orgazmik çığlıklar atıyorlar. Zevk alan vücutlar cezalandınlmalı, ama Killing'de cezalar peşin kesiliyor, cezalandırılan vücutlar zevk alıyorlar. Hep bunlar Marki De Sade'ın yüzünden, yazmayacaktı o sapık romanları.

Bizim Yeşilçam'ın uyanık prodüktörleri hemen bir Killing filmi yapıyorlar. Killing'i “Killink” yaparak yani sondaki g harfini k harfi yaparak telif problemini de çözüyorlar.

Filmin konusu kısaca şöyle: Killink gizlice Türkiye’ye geliyor... Bir tabut içerisinde... Profesör Hulusi tabutu açıyor. Killink çıkıyor ve formülü istiyor, çünkü bu formül sayesinde dünyayı ele geçirecekmiş. Prof. Hulusi direniyor, vermek istemiyor bu formülü, tabii Killink de haklı olarak öldürüyor Hulusi'yi. Ama formül eksikmiş meğer, bu yüzden de Killink İstanbul'da bir süre daha kalmaya karar veriyor.

Prof. Hulusi'nin cesetini bulan komiser gayet Türk "Boş verin bu olayı büyütmeyelim” diyor. Hulusi'nin oğlu mezarlıkta babası için Fatiha okurken bir takma sakal cin, deli karışımı ihtiyar çıkıyor, ekolu bir sesle "babanın intikamını al" diyor. Ona sihirli bir sözcük de öğretiyor,

"şadem" diyeceksin eliyor. Şadem diyen oğul bir anda uçan adam oluyor... Killink'in peşine düşüyor. Killink götü zor kurtarıyor.

Bir sahnede uçan-adam kötü adamların arabasının üstüne atlıyor "küt" diye. Kötü adamlardan biri işe uyanıyor, "Yine arabanın üstünde uçan-adam var" diyor, anlıyoruz ki arabanın tepesine devamlı uçan-adamlar düşüyor.

Tabii ki erotik sahnelerde var. Prof'un seksi sekreteri Mine Soley o yılların en hoş kadınlarından biri, üstelik çırılçıplak, yine aynanın karşısında soyunuyor. Fotoromana sadık kalınmış ve siyah iç çamaşırı ile sado-mazo bir sahne çekilmeye çalışılmış. Killink önce öpüyor sonra gırtlaklıyor falan... Kalleş bir makas kesiyor bu sahneleri.

Bir başka dünyadan sesleniyormuş gibi bir havası var. Bol çizikli sürreal bir hayat bu. Olmuş olabilir diye düşünüyor İnsan. Parıldıyor güneş de yanıp sönüyor gözümüzü alıyor. Peki nasıl oluyor da sadece iki renk bir dünyada insanlar, ağaçlar, eşyalar, kuşlar birbirinden ayırt edilebiliyor, ışık gözümüzü alıyor? Eğer hayat sadece beyaz olsaydı hiçbir şey göremezdik, belki siyah bu yüzden var bence. Neyse bu konu beni aşar.

Killing sevgilisi Dina'ya şehirdeki güzel kadınlara musallat olan bir katilden bahsediyor... Dina siyah iç çamaşırlarıyla yine, cevap veriyor "O halele bu şehirdeki bütün aüzel kadınlar tehlikede." Bence de.

SİNEMAMIZDA ŞİŞMAN KADIN TAKINTISI

Zerrin Egeliler sevmediğim tek soyunan kadındı. Nasıl oluyordu da kısa boyuna, şişman vücuduna, kalın beline, kısa selülitli bacaklarına rağmen seks sembolü olmuş, ilerleyen yaşına rağmen (40) bir anda yıldızlaşmış, bir senede 60'ın üzerinde film çekmişti. Biz Türkler etobur muyduk? Neydi bu şişman kadın tutkusu?

Başka bir olayda günümüzde yaşanıyor “Köylü kızı” filmiyle ünlenen Yasemin Ünlü'nün iri, erkeksi vücuduna rağmen seks yıldızı olarak anılması ve üst üste bir senede 32 film çekmesi enteresan. Üstelik yurt dışından da teklifler yağmaya başlamış bile. Yaşı da 34. Nasıl oluyor da farklı zamanların bu iki kadını çirkin vücutlarına ve ilerlemiş yaşlarına rağmen cazip hale gelebiliyorlar. Yasemin bunu kendi de itiraf ediyor, bir yazısında okumuştum "Benden de seks yıldızı olursa..... " diyordu. Erkek milleti olarak sapık olmalıyız ya da estetikten nasibimizi almamışız.

Yakın zamanda bir tiyatro turnesindeydim, otobüsün şoförüyle böyle bir konuya girdik. Ona beğendiğim zayıf ince yapılı Avrupai bir kızı gösterdim. "Amma zevksizmişsin Osman abi" dedi bana. Kadın dediğin etli butlu olmalıymış, elini attın mı et gelmeliymiş falan... Anormallik bende mi acaba?

Mesela yine o dönemde Melek Görgün adında bir yıldız vardı, o da soyunuyordu ama farkı çok ince, zayıf, uzun bacaklı oluşuydu ve bu şişmanca etli butlu kadın tipine pek uymazdı. Bu yüzden de o kadar rağbet edilmezdi. Oysa ben Melek Görgün ve yine benzeri Seher Şeniz hayranıydım.

Argo atasözlerimiz de bile şişman kadın övülür, "kadında kalça yemekte salça", "pantolonu gösteren ütüdür kadını gösteren..." En beğendiğimiz yemeklerden birinin adı "kadınbudu köfte"dir. Nedir bu ete olan hasretimiz!

Erkekler arasında çapkınlık yapmanın gizli adı “dün gece kaçak et kestim”dir. Oysa bilmezler mi? Bu sıcak Haziran ayında şişman kadınla yatmak ne kadar da eziyetlidir. Padişahlarımız bile yazın oğlanları tercih ederlerdi. Oğlan vücudu serin olurmuş. Ne olabilir bu şişman kadın takıntısı? İnek-insan karışımı köylü mitolojisinin

tanrıçası mı? Anne şefkatinin bir başka yüzü mü? İri kadınların daha iyi sevişeceğine dair yanlış bilgi mi? Şişman kadınların dayağa daha dayanıklılığı mı? Bana kalırsa buram buram köylü estetiği, zaten köylü erkeklerinin ilk cinsel deneyimi eşek ile değil mi? Bu estetik anlayışın derininde bir eşek gizli!

Şu fotoğrafa bakın mesela veya ben anlatayım. Zerrin ablamız lömbür lömbür pelte kıvamında, Kazım Kartal arka tarafta sanki onu parçalayacak gibi bakmakta... Neden bu nefret, kin, kadını parçalamak fikri? Köylünün kadın hakkındaki bütün bilgisi (Kadın kancıktır) budur.

12 Eylül'de bu tarz filmler yasaklandı; oyuncular, yönetmenler, yapımcılar sorguya çekildi, bundan en az zararı Zerrin Egeliler gördü.

Çünkü dönemin emniyet amirinin (dostu) sevgilisiydi.

80'li yılların başında bu kez de sinemacılar bir başka şişman kadını keşfettiler; Banu Alkan. Gerçi filmleri seks filmi değildi ama filmlerde alabildiğine et, lömbür lömbür kalçalar, etli butlu sahneler vardı ve Türk erkeğinin ete olan düşkünlüğünün yansımasıydı.

Durum böyle olunca da... Eşeğin yerini şişman kadın, şişman kadının yerini şişme kadın alıyor. Almanya'dan getirdiği şişme kadına tecavüze yeltenen arkadaşını kazmayla öldürüyor inşaat işçisi. 'Namus cinayeti' diyor buna. Zerrin bacımızın bazı filmlerinin adları: “Kısrak”, “Kara Kısrak” (çağrışımlara dikkat), “Ateşli Dilber”, “Yataktan Yatağa”, “Ay Aman Of".

“ERKEK KAZIM” YAZLIK SİNEMALARDA

Çüşşşşş yani bu kadarı da fazlaydı, seks filmleri 3. sınıf kışlık kapalı salonları işgal ettikten sonra şimdi de yazlık bahçe sinemasına sızmıştı. Sinema bahçesinin sokağa bakan duvarındaki afişte "Erkek Kazım" yazıyordu. Aydemir Akbaş kabarmış hindi gibi "Konuşma ulan" diyor düşünce balonunda. Karşısında dönemin çıplak yıldızı Aynur Akarsu, namına yakışır şekilde çıplak. Devir o devirdi, seks filmleri yazlık bahçelere kadar gelmişti.

Seyirci Kazım'lar kapıda birikmişlerdi. Kazımlardan biri eli yırtık pantolon cebinde... (anladın mı?) Diğer bir erkek Kazım ayakkabısının arkasına basmıştı. Gecenin karanlığı Erkek Kazım'ları biraz olsun örtüyordu ama yıkanmamış vücutları onları bu yaz sıcağında ele veriyordu.

"Erkek Kazım" yazıyordu afişte, Erkek bir sürü (r) ile söylenmeliydi. Onlar şehrin karafatması, hamam böceği değiller, hani kadınların çok korktuğu, asla yokedilemeyen, çok dayanıklı bir tür.

Oysa sinemanın kırmızı, mavi, sarı ampulleri yanmakta ve insanı başka bir ruh haline, sokmaktaydı (sirk, bayramyeri, lunapark.) Ağustos böcekleri karanlıkta yanıp sönmektedir, pervane böcekleri ve sinekler, bir ampülün etrafında kafayı yemişlerdir. Bütün bunları görmez Erkek Kazım'lar.

Eski hoparlörden bir kült plak çalmaktadır "Boş ver, boş ver arkadaş"... Film beyaz badanalı duvarda (perde) başlar... Jenerik akmakta... Erkek Kazım. Konu Jerry Lewis'in eski bir filminden arak, kimya laboratuvarında bir kaza oluyor, bütün dünyadaki erkekler iktidarsız kalıyor, bundan etkilenmeyen tek kişi Kazım (Aydemir Akbaş)... Bütün kadınlar peşine düşüyor. Aslında konu matrak! Fakat banal espiriler bayıyor da bayıyor... Kazım kadınlardan illallah diyor, yüksekçe bir yerden bağırıyor "Söyleyin kadınlar ne lazım!" Kadınlar hep bir ağızdan cevap veriyorlar "Sen lazımsın Kazım!"

Başka bir sahnede kadınlar manav kuyruğundalar. Erkeksizlikten hıyara, patlıcana talep artmış, karaborsa olmuş. (Anladın mı?) Zeka dolu espriler... Aydemir Akbaş "Eğer astronot olsam, ilk işim dünyanın üstüne sıçmak olurdu" diyor, bunu yapıyordu. Tek başına değil, suç

ortakları vardı. İlk “Erkek Kazım” filminde Ali Poyrazoğlu oynuyor, Aydemir Akbaş küçük bir rolde tek bir lafı var, “konuşma ulan” diyor sık sık. Film Adana'da oynuyor, seyirci her “konuşma ulan”dan sonra kahkahayı basıyor. Sinemadan çıkan seyirciler “konuşma ulan” diye bağırıyor yollarda, slogan oluyor “konuşma ulan”.

Adanalı işletmeciler farkına varıyor bunun, hemen İstanbullu yapımcılara Aydemir Akbaş'lı film sipariş ediyorlar... İşte böyle bütün çarpıklığına rağmen, kadınlar konusunda başarılı, bir umut veriyor şehrin Kazım'larına...

Artık yazlık sinemaların sonu gelmişti, bu son fasıldı. Seks filmlerinden sonra bu bahçeler otopark olacaktı. Kazımlar her şeyin sonunu getiriyorlardı. Şehrin lahmacun kokuları giderek yükseliyordu... Kazımlar, her yeri işgal ediyorlardı. Halk, evlerine gizlenmişti, televizyonun camına sinek gibi yapışmışlar, Kaynanalar-Nuri Kantar ailesinin iktidar mücadelesini izliyorlardı.

Bu yazlık sinema bahçelerinin kenarlarındaki evlerden filmler beleş seyredilirdi, ama şimdi perdeler sıkı sıkı kapalıydı. Kazımlar sinemayı terk ettiğinde yerleri süpüren adam çöp aşuresinin içinde şimdi ıslak yapış yapış kağıt mendillere de rastlıyordu artık. Hayatın ve zamanın süpürgesi yazlık sinemaları hepten süpürdü.

PEZEVENK ZURNİK'İN KIZLARI VE ÇARLİ'NİN MELEKLERİ

Zurnik bir dönem Yeşilçam'a imzasını atmış çok önemli bir şahsiyettir. Adeta bir oyuncu fabrikası gibi çalışmış, tüm imkanlarını sunmuştur. Gerçekten dünyanın en eski mesleği muhabbet tellallığını yaparken bir taraftan da elindeki fotoğraflarla film yazıhanelerini dolaşıp geleceğin yıldızlarını çıkarmıştı. Onun tezgahından geçmeyen yok derler. Aklınıza gelmeyecek "Hadi ya, yok artık!" diyeceğiniz oyuncular, şarkıcılar bile var listede. Öztürk Serengil şöyle derdi; "Biz akşam gidip Zurnik'teki kızlara bakardık, sabah filmde oynardı." Hele yetmişli yıllardaki seks filmlerinin kastingi tamamen Zurnik Baba'dan yapılırmış. Ben Zurnik'i 85 yılında tanımıştım. Yaşlı, tonton bir ihtiyardı, güleryüzlüydü. Ve aynı zamanda senaryo da yazardı, çekilmiş senaryoları vardı. Kısacası sinemaya hizmet etmiş bir Ermeni'ydi o.

"Halime'nin Kızları"... Diyeceksiniz ki bu filmin Zurnik'le ne alakası var? Mutlaka bir ilişkisi vardır. 70'li yıllarda çekilmiş bu filmi seyretmedim ama afişini bulabildim. Zaten konusu önemli değil. Şimdi fantazyayı çalıştırıp bu filmin afişine bakarak konuyu anlamaya çalışacağız.

Üç kız tatile bir sahil kasabasına giderler, başları belaya girer, eli tabancalı Tamer Yiğit onları beladan kurtarır falan... Kızlara tabancasını gösterir veya kızlar uyuşturucu işlerine bulaşmışlardır. Bir gavur, garip bir çanta, abuk diyaloglar. Tamer Yiğit'in tabancası...

Konu önemli değil, boş verin. (Zaten filmin yönetmeni de belli değil.) Gelelim Amerikan filmi Çarli'nin Melekleri'ne. Tabii ki bu filme para verecek değildim, yaşasın korsanlar. Gidip bir milyon karşılığı buldum VCD'yi. İnanıyorum ki Amerikan sinemasının sonunu Uzakdoğulu çekik gözlüler ve Türkiye'deki işbirlikçileri korsan satan Kürtler getirecekler. Keh keh keh... (İnanılmaz Amerikan filmi düşmanıyım.)

Bu kadar kötü bir film görmedim. Aptalca, aptallar için, tam bir Amerikan palavrası. Hatta filmi, bana VCD'yi satan Kürt çocuğun çektiğini bile düşündüm. Yani bu kadar uyduruk olabilir. Konu şöyle. (Pek de anlamadım ya.) Amerikan'ın olmayan güvenliği için çok önemli iki yüzük çalınıyor, bu iki yüzük bir araya geldiğinde önemli bilgiler.... Neyse bu cümleyi kuramayacağım ve bu değmez film için

kendimi parçalayamayacağım, üf be abi! Koyayım Çarli'nin meleklerine. Çarli, meleklerine yüzüğü bulmalarını emreder, "Ya yüzükler, ya büzükler" şeklinde. İşte böyle. Bu filme para verip gidenin ben aklına sı.ayım.

Şimdi gelelim "Halime'nin Kızları" filmi, Pezevenk Zurnik ve Çarli'nin Melekleri alakasına: Çarli'nin Melekleri filminin afişinde Çarli görünmüyor. Bizim Türk filminde de Zurnik görünmüyor. Çarli utangaçmış, afişe olmak istemiyormuş.

Bu arada Çarli için acayip dedikodu duydum, göyya Çarli de bu kızları Amerikalı petrol ve silah fabrikası sahibi zengin yahudi tüccarlara pazarlıyormuş. Ve Çarli'nin dosyası bayağı kalabalık, say say bitmez bir sicil. Caren Fox'u hatırladınız mı? Evet Caren Fox da eski bir melek. Çarli yıllarca zavallı

Caren'i o otel senin bu otel benim işe yolladıktan sonra yaşlanınca Türkiye'ye yollamış. Biliyorsunuz burada ortalığı karıştırmış, yerli ajan işbirlikçi gazetecilerin bile desteğini almıştı. Ayrıca Çarli bir antikomünist ve Arap düşmanıdır. Çarli, CIA ajanıdır. Annesi Teksaslı, babası belli değildir, dayısı Vietnam gazisidir. Çarli, Coca Cola içer ve hamburger yer.

Bizim "Halime'nin Kızları"na gelince... Bir kere kesinlikle melekleri pataklarlar, baksanıza hepsi feleğin çemberinden geçmiş, meleklerin eli sıcak sudan soğuk suya değmemiş, o biçim bakımlı kaltaklar bunlar. Filmdeki atlama zıplama sahneleri hep palavra, film hileleri, tellerle havada uçuruyorlar. Bizim üç kız şimdilerde 50'li yaşlarında bitmiş, pişman ve zor durumdalar. O dönemdeki filmlerden de para mara kazanmadılar, oysa melekler milyon dolarları götürdüler.

Ve son söz bu üç melek yanlışlıkla Türkiye'ye gelse ve bir mafyaya çatsa var ya... Oyarlar, parçalarlar. Çarli'ye de etek giydirirler.

Her konuda olduğu gibi, Amerikalılar inandırıcılıktan çok uzak, aynı Irak'ta oldukları ve düştükleri durum gibi.

ATIN İNTİKAMI

Amerikan kovboy filmleri dünyanın dört bir yanını dört nala koşarken, İtalyanlar da kanı salçayla karıştırıp spagetti westernleri icat etmişlerdi. Türkiye'de ise bulgur pilavı, ayran kovboy filmleri yapılmaya başlanmıştı. Yılmaz Güney, Yılmaz Köksal, Erol Taş, Bilal İnci, Levent Çakır, İran asıllı aktör Cihangir Gaffari gibi oyuncular Co, Maykıl, Henri, Tom gibi isimlerle yüzlerce bu tarz filmler çektiler. “Biz Belayı Severiz”, “Ölümsüzler”, “Ölmek Var Dönmek Yok”, “Zapata”, “İpini Boynunda Bil”, “Batıda Ölüm Var”, “Tabutunu Hazırla", “Üç Kurşuna Beş Ölü”, bu filmlerden bazılarının isimleriydi. Bu dönem 68, 70'lerin başında çekilen filmlerle Türk sineması dünyada en acayip filmler kategorisinde üçüncü sırayı aldı. Acayip filmler üreten ülkeler arasında Filipinler, Meksika, Hindistan, Japonya gibi ülkeler de var. Saçma, inanılmaz, insanı dumura uğratacak, fantazyanın yarıldığı filmler bunlar.

Şimdi anlatacağım filmin yukarıdaki filmlerle hiçbir alakası yok ama yerli kovboy filmleri dönemine kısaca "Atını Seven Kovboy" filmleri dönemi diyebiliriz. TGRT'de izlediğim filmin adı “Ölüm Fermanı”. Başrollerde Murat Soydan ve Cihangir Gaffari oynuyor, Figen Han da kötü adamın sevgilisi rolünde... Kasaba?.. Değil tabii, köy, taş evlerle dolu. Eğreti duvarlar yığma taş ve tezek karışımı buram buram fakirlik kokan bir köy burası. Benim bildiğim kovboy kasabaları ahşap evler, bar, saloon, cenaze levazımatçısı, banka falan gibi yapılardan oluşur. Taş evlerden ve birkaç tavuktan başka bir şey görmüyoruz bizimkinde. Bir kelebek kapılı bar yapsaydınız hiç olmazsa ama o da yok. Kırlar, tepeler, bakımsız atlar, Meksikalı ve Amerikalı kostümleri giydirilmiş, Anadolu'nun utangaç insanları "başımıza bu da mı gelecekti" ruh haliyle figurasyon yapmaktalar. Bir kilise bile yok, oysa benim Anadolum Rum ve Ermeni kilisesi dolu. Tabii filmlerin yaratıcılarının Müslüman olması ile de ilgili bu, ama camii de göstermiyorlar, bak bunu başarmışlar; hep köyün camisinin yanlışlıkla kadraja girmesini bekledim durdum.

Yo, kameraman başarılı ve dikkatliydi, Amerikalı kasabalılar ellerini gökyüzüne açıp "Allah'ım!" diye yakarıyorlar, olabilir vücut dili yalan söylemez. Kasabanın şerifi rolünde Yeşilçam'ın tek zenci oyuncusu Arap Celal var. Amerika'da o tarihte zenciler şerif olabiliyor muydu? İnanın bilmiyorum. Zaten o da kötü adamın hesabına çalışıyor. Filmin arasına orji-nal Amerikan filminden parça yapıştırmışlar. Bir anda her şey değişiyor, büyük prodüksiyon, dekorlar, ışık, kostüm, insanlar...

Tekrar bizimkine döndüğümüzde yine taş evler, fakirlik, coğrafya, tipoloji her şey farklı, ekoloji bile farklı, bulutlar bile. Hiç gitmesek de, kalmasak da, o köyün bizim köy olduğunu anlıyorsun.

Sanki kıyafet balosunda insanlar eğleniyor, kiraz festivali kutluyorlar. Hani çocukken sokakta kovboyculuk oynardık da ateş edip ölme numaraları yapıp kendimizi yerlere atardık ya, "teslim ol Tom!" İşte film hep bu havada gidiyor. Jo, bara giriyor, raftaki viskiler göze çarpıyor, conivolker, ballantines markaları, hah oldu işte kovboy barı. Murat Soydan Jo rolünde bara yaklaşıyor ağır ağır adımlar.

"Merhaba Jo,"

"Merhaba,"

"Dayın nasıl iyi mi?"

"İyi."

"Hâlâ sığır çobanlığı yapıyor mu?"

İçeri kötü adamlar giriyor, bunu tiplerin bozukluğundan anlıyoruz, hepsi allahına yan bakıyor... Jo'nun yanına yaklaşıp "Seni Henri çağırıyor" diyorlar. Aslında biri diyor bunu, diğerleri arkada bekliyor ama hepsi birden sopayı yiyorlar. Sonra Jo bardan çıkıp Henri'nin yanına gidiyor, önce uzun uzun bakışıyorlar, hiç konuşma yok, kim daha uzun bakacak...

"Beni çağırrnişsin Henri"

Henri yere tükürüyor, "Evet, defol" diyor. O halde niye çağırdın lavuk... Hayda niye, niçin???

Anladığım kadarıyla yönetmen bir sürü kovboy filmi seyretmiş, aklında kalanları çekmeye çalışıyor, tabii ortada senaryo falan da yok. Ne gerek var.

Bir posta arabası soyulacak... Sıfır maliyet prodüksiyon zerzavatçı arabasının üzerine baraka çadır karışımı titrek bir dekor inşa etmiş, üzerinde şu yazı yazmakta "Bank Of Dallas." Hoop! bir dakka, bu arabada tam o zamanın parası 100.000 dolar var. Koskoca Dallas Bankası sallanıyor, paralar çifte hesapla off sert olmuş bu fıkara arabada para taşıyorlar. Kemal Uzan arabanın içinde, ama biz görmüyoruz.

Fonda, Moricone'nin meşhur bir avuç dolar müziği, telif falan da

ödenmemiş, Allah'a emanet araba yol almakta, anla işte. Bizim yamuklar saldırıyorlar arabaya, bin bir güçlükle soyuyorlar posta arabasını. Arabanın atının s.kinde değil soygun, atın karnı aç, otluyor yerden. Haybeye tabancalar patlıyor, Figen Han hiç konuşmuyor, tek laf etmiyor, anlıyoruz ki bu filme konuşsun diye alınmamış. Ama film TGRT'de oynadığından boşuna bekliyorum asıl yapması gereken işi.

Melek Görgün, Feri Cansel, Seyyal Taner, bu Atını Seven Kovboy filmlerinin soyunan fettan kadınları. Murat Soydan'a gelince salon filmlerinden bir türlü kopamamış. Mesela ata binmiyor... Binmem abi, düşer sakatlanırım. Nasıl binmezsin, sen kovboy değil misin? Kostümleri veririm başkası (dublör) biner. Olmaz abi. Attan korkuyorum ya. Adam haklı ata binmek kolay mı?!

Son söz: Yine de sevdim filmi, tuhaf bir şizofrenik havası var. Kovboy kasabasının ıssızlığı, monotonluk, laf olsun diye konuşmalar, uzun uzun boş bakışlar...

GÜLBEN'İN KASETİNİ BULDUM

Gülben'in kasetine koştum. Mecidiyeköy'de bir camekan dükkan. A-4 beyaz kağıda ispirtolu mor yazmışlar "Gülben'in Kaseti Geldi." Kapının önünde bir siyah gözlük Kürt, takım elbiseli...

Köşedeki bankaya kadar uzanan kuyruktakileri içeri alıyordu. Kuyruktakilerin eyvah panik havası vardı, ki bu da dedikodu üretiyor, kuyruğun en başındaki bir laf, sonuna dallanmış budaklanmış bi şekilde geliyordu. Kaset tükenmek üzereymiş. Kaset sahteymiş, kasetteki kız Gülben değilmiş... Geyik dedikodu köpürüyordu.

Uzan'ların çelik kasasında bulunan kaset, görevli şanslı uzmanlar tarafından seyredilmiş (o seyir esnasını çok merak ediyorum). Tabii ki erkek uzmanlar bunlar. 'Vay anasını sayın seyirciler' ruh haliyle kaset pleyır'da unutulmuş, daha sonra çok kötü niyetli temizlikçi hademe tarafından Aşırmente yapılmış, piyasaya sürülmüştü, arz talep hesabı.

Daha ne yalanlar... Güya bütün medyatiklerin kasetleri varmış mış mış. Medya paparazi televole öyle reklam yapmıştı ki herkes haklı olarak bu kasetin peşine düşmüştü. Bu sırada ahmak ıslatan yağıyordu.

Yıllar önce süper starımız için de böyle bir çirkin söylenti çıkmıştı. O dönem video yoktu, 8 mm'lik bir seks filminden bahsediliyordu, işin aslı yıllar sonra anlaşıldı Ajda, Alman porno star Teresa Orlowsky'le karıştırılıyordu. Fantazya'nın sonu yok, bir kez dene bak bi daha bırakabiliyor musun? Kamera önünde sevişmek bu kadar kolay mı?

Zorba'nın sahibi İ. Atak'a göre kız kameranın varlığından haberdardı. Gülben'e göreyse "ben onu başka bir şey sandım"dı. Biri bizi gözetliyor rezaletinin teşhircileri ve röntgencileri referansımız olsun ki, zor be abi. Ama adam nereden bilsin kasetin bir başkasının eline geçeceğini. Görevimiz Tehlike'nin üç saniye içerisinde kendi kendini imha eden kaseti değil ki bu. Masum bir fantazya.

Bu adam bir çıtırla (bi zamanlar çıtırdı) sevişecek sonra bunu izleyecek. Hiç bitmese horoz şekerim hesabı, erken boşalmanın pan zehiri, Çin işi Japon işi.

Kasete şimdi çaktırmadan empati yapalım, yani; eğer kızın gerçekten haberi yoksa sevişmenin bi' başka, varsa, bi' daha başka olacağı kesin. Acaba kaseti seyreden görevliler arasında böyle bir uzman var mıydı?

Muhtemelen yoktur. Benim piyasada tanıdıklarım var. K. Akkün. Çingene Tevfik derhal bilir kişi er kişi niyetine ş'aaptıralım. Söz gelimi, eğer kızın haberi yoktuysa kameradan, sevgilisi zannettiği bu adamla sevişen kız (dişi'nin ihtiyaçlarının karşılanması prensibi) kaynaklanan sebeplerle beraber olduğundan zaten gerçekten sevmiyordur, dolayısıyla (rol yapmaktadır). İkinci durum da ise, yani kamerayı biliyor da bilmiyormuş gibi yapıyorsa artık daha rahattır, zaten rol yapması gerekecektir. Orgazm taklidinden çatladı duvarlar.

Yetmişli yılların sonundayız, Zerrin Doğan ve Dilber Ay filmleri artık adlı adınca porno gibi çekiliyor, ucuz bi prodüksiyon, sefil bir otel odası, büyükçe bir aynanın önünde single yatak, olmazsa olmaz loş ışık. (Yatak single olduğundan iki kişi yatamaz, mecburen sevişecekler). Herkes farkında yasak bi iş yapılacak. Nefesler tutulmuş, sesler boğuk ve heyecanlı çıkıyor. Dilber Ay alışık bu işe, bir filminde banyodaki muslukla sevişiyordu, ayrıca iyi de para alıyor bu filmlerden, beş yüz erkekle sevişse alamaz bu parayı. Üstelik jön de fena değil, eli ayağı düzgün (Hakan Özer). Dilber film icabı öyle bakımsız erkeklerle sevişti ki, dev cüsseli yardımcı oyuncu Yadigar Ejder'le bile. (İ. Atak'tan daha sevimli).

Filmin ismi “Takma Kafana”. Yönetmen Yavuz Özfigenli heyecandan sigara üstüne sigara içiyor, işin sapık bir yanı olduğunun farkında. Birazdan çekim başlayacak ve kimse kalmayacak odada. Şimdi Dilber Ay üzerinde sabahlık, içi muhtemelen çıplak kameranın karşısında ışık ve kamera netlik provası yapıyor, kameraman aradaki mesafeyi metreyle ölçüyor, pozometreye bakıyor... İnce işler bunlar.

Ha... bir de prodüktör kalacak odada. Adam o kadar para saymış... Belki de sırf bu yüzden çekiyor bu filmleri. Canlı seyredecek bu sevişme sahnesini. Kapılar kapanıyor. Tıııırrrr 2, c, ariflex kamera çalışıyor. Takılan film sadece 4 dakika sürüyor, yani 4 dakika boyunca sevişecekler... Yönetmen komutlar veriyor. Sanki onlar sevişmesini bilmiyor. "Kızın beline sarıl... Bize yüzünü döndür... Dudaklarına yapış... Çıkar üstündekini... Hoppppp çıkar kilodunu... Kes, kes, stop!" Ne oldu abi? Kızın şeyinin tüyleri yok... Hayda... Herkes saçından başından kesiyor... Uhuyla yapıştınyorlar kılları... Kamera aksiyon.

Radikal Kitap Eki'nden, Mehmet Ergüven'den bir minik parça koyacağım araya. Marki de Sade ile kaçınılmaz buluşma: "Seyirlik olanın belli bir mizansene göre tasarlanmış olması, podyum yanılsamasıdır. Yani Sade’da tanık olduğumuz cinsel ilişki kendisini doğaya teslim etmiş kişinin anlık itkileri değil, belli ve olması gereken bir plan dahilinde yaşanır. Sade'ın fantazileri düzenli ve metotlu olduğundan törensel bir yapı kazanmışlardır. (Orji, toplu seks.)

Eleştirilmesi gereken burada rol alanlar ya da kınayanlar değil, toplumsal yapının buna müsait olmasıdır. Seks niye bu kadar para ediyor, viagralar, seks mağazaları, porno endüstrisi...”

Hava iyice kararıyor kuyruk hâlâ yerinde... Birden kuyruğun kaset kuyruğu olmadığının farkına varıyorum.. Meğer İmar Bankası'nın alacaklı kuyruğuymuş, olayları kafamda şizofrenik kurguyla yapıştırmışım. Uzanlar, İmar Bankası çelik kasadaki yasak kaset... Zorba... Gülben... Dükkan bomboş, giriyorum, kaseti alıyorum, eve gidip hep o kaseti dinliyorum. "Herkes kendi kaderini yaşar yarim"... Hiçbir zaman ulaşamayacağımız o kasetteki filmi şimdiden hiçbir zaman anlaşılmamış filmler kategorisine sokabiliriz ve şimdiye kadar çekilmiş bu tarz filmler arasındaki en maliyetli olanıdır.

(Tabii bu yazı internette o güzel manken kızın pornosu çıkmadan yazıldı.)

YALAN

Oynayanlar: Yalçın Gülhan... Figen Han...

Yönetmen: Belli değil, (jenerikte yazmıyor)

(Psikolojik gerilim)

Ajda'nın enfes sesinden "Yalan" şarkısı eskimiş filmin ses bandından kırık dökük atlayarak gece yarısı İstanbul siluetinin üstüne düşmekte... Jenerik için düşünülen bu çekimlerin üstünde yazı mazı yok, bu yüzden yönetmenin ismini bile bilmiyoruz. Kan makyajı yapılmış bir çırılçıplak kız beyaz çarşaflar üzerinden önce doğruluyor, modern baleye benzer hareketler yaptıktan sonra çığlık atıyor ve düşüyor. Annesi cama koşuyor, "İmdat, cinayet var polis yok mu?" diye bağırıyor... Polis tabii ki var.

Haşim İşcan Geçidi'nde bir kovalamaca, Yeşilçam'ın en tipsiz yardımcı oyuncularından biri sapık rolünde kaçıyor.. (Bütün sapıklar tipsizdir mi?) Underground olsun diye bu alt geçit seçilmiş. Duvarlarda o kadar çok yazı yar ki, hepsi birbirine girmiş. "Protesto mitinginde... Kahrolsun ABD... Tek yol ikmal dersanesi.. İşçiden hesabı sorulacak. WC'ye hayır... Faşist öğrenci yurdunda Ayhan Banu'yu seviyor." Duvarlar gibi kafalarda karışık. Filmdeki psikolojik gerilim duvarlardan yansıyor.

Hepimiz kaçıyoruz, Yalçın Gülhan kovalıyor. Polis rolünde Yalçın Gülhan, suçluyu arıyor. Hangi sinemadayız.. Kocamustafapaşa Özlem Sineması mı? Aksaray Güneş mi? Beşiktaş Suatpark mı? Beyoğlu Lüks mü? Saklanıyoruz. Yalçın abi yakalıyor suçluyu, bir yumruk çakıyor suratına, "Sen katilsin" diyor. "Hayır ben katil değilim, hem sana ne?" Yalçın abi gözlerini kısıp acayip rol kesiyor, "Ben polisim" diyor.

Nerede olduğumuz önemli değil, hangi zamandayız. Kaçıp kaçıp bu tür filmlerin oynatıldığı sinemalarda saklanıyoruz. Her şey yasak. Solcular, kızlarla erkeklerin el ele dolaşmasını bile yasaklamışlar, bluceans giymek de yasak. Bütün kadınlar, bacılarımız. Şimdi de üniversitelere türbanla girilmesini destekliyor aynı kafalar. Hiç de şaşırmıyorum, ama biz kaçıyorduk tüm yasaklardan bu sinemalara. Aksaray klüp demiyim. Topkapı Sur'da mıyım?

Emniyet farzettikleri platoda Yalçın abi'nin yakaladığı suçluya psikolojik işkence yapıyorlar. "Konuş, sen öldürdün", şak bir tokat,

"konuş, konuş. Jiletle mi öldürdün?"

"Ben jilet kullanmam, ustura ile tıraş olurum."

"Demek ustura ile ha?"

Filmin fonundaki müzik öylesine sinir bozucu ki salondan kalkıp ’ben öldürdüm' diyebilirsin. Suçlu da (pardon zanlı henüz) öyle yapıyor. "Evet evet ben öldürdüm he he he he he ha ho ho hi hi hi hi." diye cinnet geçiriyor. Zanlıya suçu kabul ettiriyorlar.

Yalçın abi bir sigara yakacakken emniyet müdürü yeni bir görev veriyor. "Ama efendim eve gitmem lazım, daha..." kem küm. Telefon ediyor, "Alo ben karşı komşunuz..." telefonda Figen Han, gayet giyinik. Yalçın telefon konuşmasına şifreli şu garip cümleyle devam ediyor. "Rica etsem acaba mümkün mü?" Hayda... ne demek istedi acaba. Ama Figen hemen Yalçın beyin ne demek istediğini anlıyor. "Tabii, ne demek" diye cevap veriyor. Yalçın telefonu kapatıyor, Figen'in s.kicisi kıl yapıyor. "Kimdi o", "Karşı komşunun bi ricası var da" "Bırak şimdi ricasını" kolundan çekiyor, hemen sevişmeye başlıyorlar. Figen Han'ın bembeyaz süt gibi kıçını görüyoruz; o zamanın modası kalın bikini ile yandığından kalçalarının bütün yuvarlaklığı ta beline kadar ki kısım bembeyaz. Uzun bir sevişme sahnesinde hep aynı mizansenler tekrarlanıyor. Biraz dudaklarından öptükten sonra aşağı eğiliyor, göğüslerini falan kokluyor, eliyle de bel kısmını sıvazlıyor. Ama dönemi için çok ileri bir şey; Figen Han'ın ön kısmındaki tüyler görünüyor ve bacaklarını sımsıkı yapıştırmış ki, riskli yerler görünmesin hesabı...

Sahne bittiğinde seyircilerden bir kısmı boşalmış bile, kalkıp gidenler oluyor. Boşalan yerlere yeni müşteriler geliyor, el feneri her yandığında herkes tedirgin, eyvah Yalçın Gülhan bizi de yakalayacak. Yalçın abi yeni bir görev almıştı ya... Çorlu hapishanesinden suçluyu mahkemeye getirmişti. İşte o suçlu yani Erol Taş bir numara çekip kaçıyor.

Yalçın’ın evde canı sıkılıyor, çalmayan telefona hissi kavlen vuku (aptala malum olur) bakıyor. "Alo.. Ne, kaçtı mı?" Neyse buraları geçelim... Yalçın'ın bir de özürlü bir kız kardeşi var, evin kapısında ona şefkat gösterirken karşı komşunun (Figen Han) kapısında üç şişe süt ve bir kase yoğurt görüyor ve kıl kapıyor??? O sırada komşu ve s.kicisi geliyor ve "Dışardaydık da" diyorlar -müzik sesi geliyordu da- "Tanıştırayım Cem"... S.kicisinin adı Cem'miş. İçeri giriyorlar, Cem bey söyleniyor, "Biz onun gerizekalı kardeşinin ardına kadar açtığı radyoya sesimizi çıkarmıyoruz da..." Figen birden duygusallaşıyor...

"Hayır sen yanlış anladın, onu demek istemedi" diyor.

İşte zurnanın zırt dediği yerde burası, hikayenin bundan sonrası nasıl devam edecek? Bunu senarist de bilmiyor... Acaba Yalçın ile Figen arasında bir ilişki mi başlayacak. Bir büyük rakıyı bitiren ancak senaryoyu bitiremeyen senarist çile olsun diye üstüne bir de bira çakıyor ve film devam ediyor. Hikaye tıkandığından imdada bir sevişme sahnesi daha yetişiyor. Figen güneşten kalın bikinisi yüzünden yanmamış kıçıyla yeşil halı sahaya seriliyor. Rüzgara karşı oynayan Cem, bu yarıda bütün gayretleriyle rakibe sağdan soldan yükleniyor. Numaralı tirübünlerin önünden bir atak geliştiriyor. Adeta tek kale oynuyorlar... Figen de defans, mefans kalmamış dağılmış, gel buyur vaziyette...

Maç bitiyor, Komser Yalçın yine peşimizde. Saklanıyoruz koltukların arkasına. Maç sahnesi sonrası senarist işi bağlamış. Fonda "ararım seni her yerde" şarkısının saksafon solosu. Yalçın bir pavyona giriyor. Figen Han bu pavyonda oryantal striptizci, kıvırıyor da kıvırıyor. Komser Yalçın pezevenk kılıklı bir adama Nesrin adındaki bir dansözü soruyor... "Nesrin 10 sene önceydi şimdi Selma oldu" diyor pezevenk. (Selma yani Figen Han.) Şimdi bağlantılar acayipleşiyor. Senarist ikinci birayı da çakmış belli. Çorlu hapishanesinden gelen adam Erol Taş, Figen Han'ın eski s.kicisi. Şimdi Yalçın Figen'in de peşine düşecek.

Figen evde bacağından morfin yapıyor ve yatakta tek başına seks show yapıyor. Arama emri olmayan Yalçın, Figen'in kapısını tekmeyle kırıp giriyor... Bu arada Yalçın'ın özürlü kız kardeşi de Erol Taş tarafından öldürüldü. Acı çok büyük... (Senarist çocuğu bakkala yollayıp bir paket sigara, iki şişe bira aldırıyor.) Epik garip bir adam Yalçın'a bir kağıt veriyor, kağıtta adres var, vın adrese, 70'li yılların meşhur Cevat Kurutemizleme Fabrikası. Yönetmen burada acayip metafor kullanmış ki, Derviş Zaim "Çamur" filminde bile daha anlaşılır şeyler yapmıştı. Yalçın toplumun kötüleriyle Cevat Kurutemizleme Fabrikasında hesaplaşacak. Kötüleri kurutemizlemede yok edecek. Figen ve s.kicisi burada ölüyorlar, Erol Taş kaçıyor. Finale geliyoruz...

Erol Taş bir sinema salonuna giriyor, 31'li koltukların arasından kaçıyor sahneye çıkıyor. Burada ışık oyunları yapıyor yönetmen. Erol Taş beyaz perdenin önünde elinde tabanca, perde de dev gölgesi. Nefis gölge oyunları. Yalçın'da sahnede, tabancalar patlıyor, dışınya! Dışınya! "Kardeşini ben öldürdüm, sen de benim kardeşimi öldürmüştün, keşke kimse ölmeseydi... Ahhhh." Polisler koşar adım geliyorlar ve işaretli yerlerinde duruyorlar. Komser konuşuyor...

“Kanunlardan kimse kaçamaz.” Müzik başlıyor.

(Ajda.... Yalan, yalan)

"Son" yazıyor.

KÖYLÜ KIZIN MAYIS SIKINTISI

Başşlıyorrrrr, başlıyorrrrr iki film birden, matineler devamlı... Bu ay iki film birden oynatacağım size, ama iki filmi üst üste oynattık bakın ortaya ne çıktı. Sıkıcı bir filmi nasıl eğlenceli bir hale getirebiliriz, derdimiz bu.

Film taharet parmağıyla tuşlarına basılan oyuncak çocuk piyanosunun tıngırtısıyla başlıyor. Çalınmak istenen parça "orada bir köy var uzakta"ya benziyor, benzetilemiyor, benzetiyoruz, çalamıyor. Jenerik bitiyor.

İki filmin de bir sürü ortak yanı var. İkisi de sıkıcı, ikisi de köy filmi, ikisi de ödüllü. "Köylü Kızı" filmi şu anda mahkeme kararıyla piyasadan toplatılmış, araya eşi dostu soktum da ulaştım. Film Almanya'da porno filmler festivaline katılmış ve ilk 10'a girmiş. Yani Altın Pussy ödülü almış. Başrol oyuncusu Yasemin Ünlü şimdi Avrupa'dan bir sürü porno teklifleri alıyor, yakında Fransa'ya gidecek. Diğer filmi biliyorsunuz, Türkiye'de seyredilmese bile Almanya'da Ayı Ödülü falan kovaladı...

Kasaba sıkıcı bir yerdir, karabasandır, ne köydür ne de şehir. Tutucudur herkes herkesi denetler, insanları sıkılır (Ak Parti tipik bir kasaba partisidir). İşte böyle b.ktan bir yer. Kız halı tezgahında çalışıyor, yanında bir köylü kız daha var. İşten çıkıyorlar. Köylü kızı kapısında jip olan havuzlu köşkün bahçesini röntgenliyor, burası şehirlilerin yazlığı, adamla kadın sevişiyorlar. Malak emzirme pozisyonu, ne kadar ayıp.

Köylü yönetmen "Kaza" diye bir film çekmiş, bu filmi çektikten sonra bu filmi nasıl çektiğini, hangi yaratıcı süreçlerden geçtiğini bize anlatmak için, şimdi ikinci filmini çekecek. Öf öf, kasaba o kadar sıkıcı bir yer ki, hayat akmıyor, yönetmen bu hareketsizliği bize durağan fotoğraflarla anlattığından kasaba iyice sıkıcı bir yer oluyor. Yönetmenin gece gözüne uyku girmiyor, tak yere bir terlik düşüyor. Annesi de uyumamış sesleniyor, "Muzaffer, daha uyumadın mı gari?" "Uyumadım ana." Çekeceği filmi düşlüyor.

Köylü Kızı eve geliyor, üvey babası olduğunu iddia eden dallama kızı dövmeye başlıyor. (Köy yerinde böyle şeyler istemem!) Kız ağlamaya başlıyor... Müsamere devam ediyor, köylü kızı soyunuyor, bir leğenin içine oturup yıkanıyor. Demin ahlak dersi veren üvey baba, şimdi kızı

röntgenliyor.

Köylü yönetmen odun kıran babasına yardım etmek istiyor, babası kabul etmiyor, odun kırmasa zaman hepten duruyor, bunun farkında. Sonra biraz dinlenmeye karar veriyor yönetmen, babasıyla umutsuz bir sohbete başlıyor. Odun diyor, ağaç diyor, dam diyor, tepe diyor, tapu kadastro diyor, tekrar tekrar, ağaç diyor, bu ağaçları ben büyüttüm diyor. Tarla diyor, sınır diyor, bütün dünya bu, of, of, of. Tek plan çekmiş 20 dakika.

Köylü kızı da sıkılıyor, bu sahil kasabasında ne yapılır ki, üstelik zamanı da gelmiş. Köy yerinde kızlar erken gelişir, hormon bu, gazoz değil. Erkek istiyor, kasabadaki bütün erkekler yamuk yumuk. Halı tezgahında çalışıyor ama hayat böyle geçmez. Bir kaplumbağa görüyoruz, hayat onun gibi yavaş.

Yönetmenin bir küçük erkek yeğeni var. İlkokula gidiyor, o da bütün kasabalılar gibi sıkılma hastalığına yakalanmış. Kol saati istiyor, ama saat müzikli olacakmış. Kasaba da insanın niye saate ihtiyacı olsun ki, zaman hep aynı zaman, şimdi ki zaman. Haklı olarak müziklisini istiyor. 40 gün bir yumurtayı kırmadan taşırsa saati alacaklar. Köylü yönetmen buna inanmıyor. "Sen kırarsın yumurtayı" diyor. Yumurta da köy yumurtası ha...

Civciv çıkacak kuş çıkacak... Köylü kızı aybaşı olmuş, başına vurmuş, kanatlı orkid kaderi onu uçuruyor. Sıkılmış bu senaryodan, hani filmin başında bir havuzlu köşk vardı ya, röntgene yatmıştı. İşte onun tam kapısında bir ilan: "Yatılı hizmetçi aranıyor." Anladınız değil mi? Olanlar oluyor, şehirli bunlar, şehirli. Gırtlaklarına kadar pisliğe batmışlar, dejenere olmuşlar. Habire sevişiyorlar, şehirli kadın zaten sürekli çıplak dolaşıyor havuzda. Pisliğe batmış bunlar... Ama sıkılmıyorlar, hiç sıkılmıyorlar.

Hizmetçi köylü kızı onları seyrediyor, hanımefendinin viskisini veriyor, beyfendinin purosunu tükürüklüyor ve sonunda ona o müthiş teklif geliyor. "Sen de havuza girmek ister misin?" Havuz günahı temsil ediyor, anadın mı? Günaha girerse sıkılmaktan kurtulacak. Köylü kızı hiç düşünmeden kabul ediyor teklifi ve günah havuzuna giriyor, hem de çırılçıplak. Üvey baba hatta giriyor, dördüncü hakem olarak saha kenarından müdahale ediyor... "Ben köy yerinde böyle şeyler istemem!" Mariz hesabı... Şehirliler üvey babayı kovuyorlar köşkten. (Sahi bu kasabalılar cinsel ihtiyaçlarını nasıl?..)

Köylü yönetmen ve çocuk köy yolunda yürüyorlar, yönetmen yerde bir kaplumbağa görüyor. Bu kasabaya en uyan hayvan kaplumbağa...

Her şey yavaş... Aynı metafor "Köylü Kızı" filminde de var. Yönetmen aniden konuyu eşeklere getiriyor, eşek şöyle hayvandır, böyle hayvandır... Bir eşek sohbeti... Her türlü cinselliğin bastırıldığı kasabada eşek sohbeti kafamızı karıştırıyor.

Bu şehirliler öyle günahkar ki, ev sahibi sevişken kadın kocasını genç bir oğlanla boynuzluyor. Hizmetçi köylü kızı bunu görüyor, önce röntgenliyor, sonra gidip kocasına yetiştiriyor haberi. Olay yerine gelen kocası karısını genç bir oğlanın altında inlerken görüyor ve hizmetçi kızı tokatlıyor. Hizmetçi kız ağlayarak köşkü terk ediyor. Adam karısının sevişmesini bir süre daha seyrediyor. Ne yapsın doğulular gibi karısını, kardeşini mi kessin? Ya da "töre böyle buyurdu, al şu zehirli pideyi ye" mi desin?

Yönetmen, oyuncu arıyor kasabada, belki de oduncu arıyor... Yo, yo, oyuncu arıyor. Kimseyi ikna edemiyor. Ona göre oyunculuk da neymiş... Ya, yaparsın işte, ne olacak. Bu arada, küçük çocuk yumurtayı taşıyor ve saatçiye gidip müzikli saati dinliyor. Of, of, of, of.

Şehirli günahkar kadın, köylü kızının evine gidiyor kızı alıp köşke götürecek, kızı ikna ediyor. "Hayır kocamı boynuzlamıyordum, kocamın çocuğu olmuyor da, onun için uğraş veriyordum" diyor. Köylü kızı bunu tam anlamıyor, "Kocan kıskanmaz mı?" diyor. Şehirli kadın da ona şöyle yanıt veriyor, bu düzeyli film de "Lacan der ki; Erkek kıskançlığının klasik psikanalizdeki açıklaması, erkek rakibe bilinçdışı eşcinsel bir çekim duymak şeklindedir.... falan filan." Köylü kızı ikna oluyor ve köşke geri dönüyor. Yani şehirli adam, karısını o genç çocuktan kıskanmamış. Eğer kıskansaydı rakibe bilinçdışı eşcinsel ilgi duyacaktı, anadın mı?

Yönetmen, ihtiyar bir bunak adama prova yaptırıyor, adam beceremiyor. Yönetmen, karamsarlığa düşüyor, sıkılıyor. Hareketsiz resimler, acaba slayt gösterisine mi geldik, fotoğraf sergisine mi? Yollar, ağaçlar, kasabanın en hızlı aleti bisiklet boş toprak yoldan geçiyor, hiç bir hız kasabanın zamanına hareket getiremiyor. Üff, üff be abi.

Şehirli adam ve kahpe karısı jiplerine biniyorlar, yolda giderlerken kamera sarsılıyor, araba zik zak yapıyor, adam havada takla atıyor, iki burgu, bir parande, tak patlıcan tarlasına uzanıyor. Ama haybeye, çünkü yanındaki kahpe kadın ölüyor.

Hâlâ toprak yoldayız, plan aynı plan. Bisikletli adam birini arıyor, kahvedeki tahta iskemle, baston, kasket cevap veriyor "Yıllardır bu

sandalyede oturuyorum, görmedim!" Öööffff.

Şehirli adamın kafası sarılı, karısı da öldü... Acı büyük, iki polis geliyor. "Bu bir kaza değil cinayet" soruşturması hesabı. Şehirli adam itiraz ediyor. "Hayır, karınız sizi aldatıyormuş, bu yüzden de..." "Hayır"... Polisler ikna olup gidiyorlar.

Şehirden arkadaşı geliyor yönetmenin, "Sadık", kamera filan getiriyor. Sadık'ın bir tane müzikli çakmağı var. Küçük çocuk saatten vazgeçiyor, çakmağa tav oluyor. Filmi çekiyorlar.

Karısının ölümüne çok üzülen şehirli adam acısını dindirmek için hizmetçi köylü kızına yatak odasında felsefe yapıyor. Felsefe dersi bittikten sonra, karısını ne kadar çok sevdiğini anlatıyor, sonra intihar etmeye karar veriyor, bir tepeye çıkıp kendini aşağı atıyor. Düşerken ahhhhhhhhhh diye bağırıyor. Cinayeti üvey baba işlemiş, (jipin frenlerini bozmuş) bunu anlatıyor, polisler olay yerinde tatbikat yaptırıyorlar. Köşk köylü kızına kalıyor.

Öbür filmin jenerik yazıları akıyor galiba bitmiş. Hızla salonu terkediyoruz. köylü kızı filmi de bitiyor "son" jenerikte çekimlerden dolayı filme kolaylık gösteren Belediye Başkanına "teşekkür" var. Başkan, sonradan bakıyor ki film soft erotik hart tarzda... Film mahkemelik oluyor. Kasabalılar çok sıkılıyorlar çok. Tabii biz de sıkılıyoruz.

Son...

KOLSUZ KAHRAMANIN KOLU

Seksen doğumlular tanımaz Öztürk Serengil'i. Eski siyah beyaz Türk filmlerinde görmüşlerdir... Ya da Seren'in babası diye tanırlar. Normal zeka ve altındakilerin izlediği Şaban, İnek Şaban filmleri kadar çok oynamaz Öztürk'ün filmleri. Aykırıdır, absürdtür, uçuktur, kitsch'tir. İşte size Öztürk'ün filmlerinden biri. "Kolsuz Kahramanın Kolu". Adından da anlaşılacağı gibi yetmişli yıllarda uzakdoğudan gelen karete filmleri furyası vardı sinemalarda. Wank Yu'nun Kolsuz Kahraman maceralarının çeşitlemeleri silsilesi. Tabii ki Öztürk de bunun parodisini yaptı. Senaryo yanılmıyorsam, Ahmet Üstel imzası taşıyor. Yönetmen, Temel Gürsu. Kesinlikle Türk sinema tarihinin kült filmlerinden biri olan "Kolsuz Kahramanın Kolu" benim komedi filmlerim listemde bir numarada.

Öztürk bir handa çay ocağı işletiyor, yani sıradan biri. Gayet laz. Biraz sakar. Bir sürü sululuklar yapıyor. İşten kovuluyor, bir sürü iş deniyor, hiçbir işte dikiş tutturamıyor. Buraya kadar herşey normal. Fakat Yeşilköy havaalanına bir uçak iniyor, Çinli makyajı yapılmış, sarkık bıyıklar. Çekik gözler. Eskişehir'den bir sürü Tatar bulmuşlar, ya da Çin lokantalarından garsonları toplamışlar. Sırtlarında karete elbiseleri, latince harflerle "karate" yazıyor. İki sıra halinde ayrılıp saygıyla eğiliyorlar. Kolsuz Kahraman uçaktan inecek, saygı ona. Kolsuz Kahraman da Öztürk, yani iki rolde birden oynuyor. Kelli felli sarkık bıyıklı laz Çinli. "Tutsiki koy ama" diye garip bir Çince konuşuyor.

Bir lüks arabaya biniyor, Çin lokantalarının haraçları konusunda Kürt İdris'le bir mesele için kapışacaklar. Fakat Çin'de motorlu taşıt yok. Herkes bisikletli, trafik nedir bilmeyen Kolsuz Kahraman ve Maocu arkadaşları araba kazası geçiriyorlar. Kolsuz kahramanı hastahaneye kaldırıyorlar. Öbür kolu da ayvayı yemiş. Tesadüf bu ya, bizim Laz Öztürk de bir kaza geçirmiş, hastahanede bir sedyede hatta Çinliyle yan yana. Deli doktor sedyede yatan iki adama bakıyor ve benzerliklerine şaşıyor. Kolsuz Kahraman'ın kopmuş kolunu Laz Öztürk'e diktiriyor.

Laz Öztürk iyileşip hastahaneden çıkıyor. Yeni takılan kolunda bir acayiplik hissediyor. Kol, eski sahibi Çinli'nin özellikleri taşımakta. Acayip bir kuvvet. Meyhane'de çıkan bir kavgada Laz Öztürk yeni koluyla herkesi marizliyor. Kısa zaman da Laz Öztürk'ün kolu herkesin ilgi odağı oluyor.

Tabii ölen kolsuz kahramanın Maocu arkadaşları Laz Öztürk'ün peşine düşüyorlar. Kolu alıp Çin'e geri götürecekler. İnanılmaz uçuk film, Laz Öztürk'ün zaferiyle bitiyor...

Kesinlikle zamanında anlaşılmamış filmler listesinde... Öztürk Serengil abidik gubidik uslubuyla hayatı, tek kaşı havadaları, ciddiyet manyaklarını, gülme özürlüleri gırgıra almıştı. Tutucular ve işgüzarlar tarafından sinemadan aforoz edildi. Geçenlerde Jim Carey'in oynadığı "Aydaki Adam" adlı filmi seyrettim. Carey, Andy Kaufman'ın hayatını oynuyordu. Andy de tıpkı Öztürk gibi uyumsuz, aykırı. Kaufman bir komedyen. Adeta seyirciyi kızdırmak, kendini her yerden kovdurmak için yırtınıyordu. Aklıma kesinlikle Öztürk geldi.

Öztürk sinemadan idealistler tarafından kovulduktan sonra, gazinolarda komiklik, tek kişilik showlar yapmaya başladı. Bugünkü stendapçılar gibi anlatmıyordu... O güne kadar hiç yapılmamış bir şey deniyordu. Saçma kıyafetlerle sahneye çıkıyor, "Napolyon, Kızılderili Reisi" vb, şarkı söylüyordu.

Dans ediyordu. Şarkılarından biri "Ben bir kızılderiliyim, üstelik Nevşehirliyim"di. Sözlerini Suavi Sualp yazmıştı. Show'un geri kalan kısmında seyirciyle dalaşıyor. Ufak tefek kavgalar çıkartıyor ve güldürüyordu. Bunlar tamamen kendiliğinden olan şeylerdi. Eski Cumhurbaşkanı Celal Bayar'a "götür yemekleri beleş" gibi bir espiri yapıyor ve gazinodan kovuluyor veya yine gazinoya gelmiş bir albaya çatıyor. Albay tarafından tabancayla sahneden kovalanıyordu.

Devamlı negatif olan Öztürk'e tepki büyüyordu. Hem aydınlar, hem de muhafazakarlar savaş açmışlardı. Filmde Andy Kaufman da benzer şeyler yaşıyordu. Tabii ki Öztürk'ün gazino showları da bir yerlerde bitti. Bir ara ortadan kayboldu, öğrendik ki Libya'ya gazino açmaya gitmiş. Bol miktarda Arapların hoşlanacağı türde dansözler ve karı kız götürmüş. Her akşam Kaddafi ve Başbakan Callut gazinoda... (Aydaki Adam'da da Andy komedyenliği bırakıp, kadınlarla güreş yapmaya başladığı gibi.) Fakat Öztürk, Kaddafi tarafından tutuklanıp zindana atılıyor ve casuslukla suçlanıyordu. Daha sonra hastahaneye viziteye çıktığında Libya'da müteahhitlik yapan Sezai Türkeş'in gemisi ile kaçırılıyor ve Türkiye'ye getiriliyordu. Zayıflamış, adem baba gibi olmuş Öztürk, vatan topraklarını öpüyordu.

Film gibi bir hayat inanmak çok zor. Kendisiyle arkadaşlık yapmaya başladığım günlerde Libya'daki casusluğunu sormuştum. İtiraf etti, ama dinlediğimiz (osuruk) kaseti. Böyle bir kaset vardı. Bütün misafirlere bu kaseti dinletirmiş, Almancı bir Türk hediye etmiş Öztürk'e. İnanmak çok zordu.. Ciddi olduğu anlar en komik anlarıydı.

Libya olayından sonra ortadan yine yok oldu... Bir de baktık televizyonda, "Gülünüz Güldürünüz" adlı bir ilki gerçekleştiriyordu. Çok eleştirildi.

Türkçeyi katlediyor... Örf, aile, tabular, falan gibi yükleniyorlardı Öztürk'e. Her kelimenin sonuna "j" harfi ekliyor: Gelmek gelaj, gitmek gidaj, kel kelaj gibi konuşuyordu. Tabii bütün Türkiye onun gibi konuşuyordu.. Öztürk Türkiye'den kovuldu düşünün. TGRT'de mağarada doğmuş arabeskcigille-rin yaptığı tolk showlar kimsenin umurunda değil. Öztürk Almanya'ya kaçtı, kumar yüzünden, beş kuruş parasız Türkiye'ye döndü. Havaalanında tutuklandı. Suçu hizmetçisiyle yatmak, kız reşit değilmiş, rezalet. Artık Öztürk bitmişti, üç ay hapiste yattı. Sıfır olmuştu itibarı, ama bir kez daha döndü, yine TRT'de "Gülünüz Güldürünüz" konseptinde bir program yaptı.

İlk programda milli güreşçi Salih Bora'yla gırgır geçti, artık daha agresifti. Milli değerlerimizle dalga geçiyordu, programın ortasında sesler yükseldi. "Yeter Öztürk, ileri gidiyorsun" diye. Öztürk, canlı yayında ceketini çıkarıp gazetecilerin üzerine atladı "Komünistler Moskova'ya" diye bağırıyordu. Ne alaka, her şey birbirine karışmıştı, müdahale muhafazakar bir kesimden geliyordu.

Öztürk aykırılığın paranoyasıyla yolunun aydınlar tarafından kesildiğine inanmıştı. (Aydınlara da tepki duyulmayacak gibi değil ki, ulusal kurtuluş savaşımızı bile küçümsemişlerdi. Şu aydınlar her şeyi küçümsüyorlardı). Ertesi gün, bütün gazeteler şöyle yazıyordu. "Yine mi bu rezil adam!" Öztürk yine kovulmuştu.

Öztürk herkese kızıyordu... Sağcı olduğunu ilan etti. İntikam alıyordu. Aykırıydı, uyumsuzdu, marjinaldi. En son MHP kongresinde elini kaldırıp kurt işareti yapmaya çalışıyordu ama gölgesi tavşana benziyordu. Yeşeeeee Abidik gubidik... Yaşasın saçmalık..

TÜRK SİNEMASINDA ENTELSEKSÜEL DÖNEM YA DA KADIN FİLMLERİ

Entelseksüel kelimesini Türkçe'ye kazandıran değerli şoför arkadaşa teşekkür ederim. Galiba Yıldırım Türker'in yazısında okudum, bir taksi şoförü söylemiş. Alt kültürün yaratıcılığına bayılıyorum. Hayatı daha net algılıyorlar. Kahrolsun bilgi; önyargı ve şablon üretiyor. Bilgi, protez gibi bir şey.

12 Eylül'den sonra seks filmleri bıçak gibi kesildi. Oyuncular, yönetmenler, yapımcılar mahkemelik oldu. Aslında seks filmleri ruh olarak bitmemişti. Bir sonraki döneme kılık değiştirip şaaptı. Atıf Yılmaz'ın “Dul Bir Kadın" filmiyle başlattığı bu döneme entelseksüel dönem denir. Yani bir nevi kadın cinselliğine parmak atıyordu. Bu dönem başka yönetmenlerin de katkılarıyla bir süre devam etti ve 'kadın filmleri' diye de anıldı. Hangisini sayayım... “Kadının Adı Yok”, “Sarı Tebessüm”, tiyatronun dahi çocuğu Başar Sabuncu'nun başarısız Bunuel adaptesi “Kupa Kızı”, “Asılacak Kadın”, yine Atıf Yılmaz'ın pornografinin sınırlarını zorlayan yapımı (bu tahlil Agah Özgüç'e aittir) “Düş Gezginleri”, “Dağınık Yatak" bu entelseksüel dönemin başlıca yapıtlarıdır.

Ama en entelseksüel film, Seçkin Yasar'ın “Sarı Tebessüm”üdür. Bu dönemin soyunan kadınları: Müjde Ar, Lale Mansur, Şahika Tekand, Meral Oğuz, Yasemin Alkaya'dır. Hatta bu dönem seyirciyi öylesine etkilemişti ki ressam Bedri abimizdir. “Göz Zevki”, “Paprika”, “Posta Kutusu” gibi bizi çıldırtan harika yapıtlara imza atmıştır. Fakat nedense yakın zamanda ciddiye alınmak gibi gereksiz bir komplekse kapılmış ve “Salon Kitty" diye bir film yapmıştır. Film, üslubuna yakışmayacak kadar ciddidir. Yani bir nevi entelseksüellik yapmıştır.

Film, İkinci Dünya Savaşı'nda bir kerhanede geçiyor. Kitty adında bir mamanın randevuevinde. Hiç savaş sahnesi görmediğimiz tek savaş filmi olma özelliği taşıması bakımından ilginç. Nazi subaylarını genelevde iş tutarken görüyoruz. Tinto yine her zamanki numaralarını çekiyor. Çalışan orospuların pilavları bütün ekranı kaplıyor. Nazi subayları meğer ne sapıklarmış. 1,2,3'ler yaşasın Türkler, 4,5,6 Polonya battı, 7,8,9 Almanlar domuz. Bıktım şu Almanların domuz olduğu İkinci Dünya Savaşı filmlerden. Anladık abi Almanlar

Yahudilere soykırım yapmış. Bunu iki de bir niye hatırlatırlar? Gına geldi artık. Burada amaç ne? Daha yeni yapıldı, Shindler'in Listesi, Polansky'nin Piyanist'i.

Sanki amacını aşan bir şeyler var, bu kadar İkinci Dünya Savaşı filmi yapmakta. Yani bu yüzden siyonistleri mazur görebilir miyiz? Üstelik bu filmlerin yapımcıları da Amerikalı ve Yahudi prodüktörler. Anlayamadığım şey şu? Niye sadece Almanlar domuz. Aynı şeyi Amerikalılar da yaptı. Hitler'in gazabından kaçan Yahudi bilim adamı haklı bir refleksle atom bombasını icat etti. Ama Almanlar'a atılmasını istiyordu.

Onun ırkını soykırımdan geçirmişlerdi. Amerikalılar tuttular, en ölümcül bombayı Japonlar'ın kafasına attılar. Hiroşima ve Nagazaki'de milyonlarca insan bitki, hayvan öldü. Japonya şu İlhan Mansız'ı çok sevenlerin ülkesi. Yani Amerika da çok büyük bir katliam yaptı aynı savaşta. Keşke atom bombası icat edilmeseydi. Ve üstelik sadece Yahudiler mi öldü İkinci Dünya Savaşında? Çingeneler de öldü.

Çingenelerin çektiği bu acıyı da Savaş Ay, "Dansöz" filmiyle dile getirmek istemiş. Ama olmamış. Savaş Abi de bir nevi entelseksüellik yapmak istemiş. Filmin başlangıç sahnesinde çingenelerin başına gelen büyük felaketten bahsediliyor. Lanetlilermiş çünkü... İsa'yı çarmıha gererken yardım etmişler. Bu unutulmaz sahneyi filmin başında görür gibi oluyoruz. Önemli şahsiyet Mustafa Altıoklar da var bu sahnede. Aslında ne iyi parlak bir konu, nereden gelmiş aklına anasını satayım. Kırk yıl düşünsen bulamazsın.

Ama film birden değişiyor, konu dansöz konusu oluyor birden. Ne alaka? Bütün dansözler çingene mi? Yani anlayacağınız entelseksüel bir film oluyor. Hamam sahnesine bayıldım. Samanlık sahnesindeki sevişmeye bayıldım, Savaş abi'nin İlknur Soydaş'ı yediği sahneye bayıldım. Öyle ki bu çok para harcanmış ama hakkı yenmiş film, sırf bu sahne için bile çekilmeye değer. İlknur Hanım güneşte hiç yanmamış tanga izli bembeyaz poposuyla Savaş abinin kucağına oturduğunda içimiz bir tuhaf oluyor. Sanat yapıyorlar sahnede. Hamam sahnesi ve kızların, yani dansözlerin duş aldığı sahne de acayip erotik. Hele samanlık da Sadri Alışık'ın oğluyla çingene dansözün erotizmin doruklarındaki sahnesi unutulmaz. Çingene dansöz özel olarak Kerem'e striptiz yaparak oryantal şaapıyor. Anla işte! Kerem elindeki bıçakla dansözün sütyenini kesiyor, füzeler dışarı. Ne yazık ki oyunculuk padişahlık gibi babadan oğula geçmiyor. Kerem babası gibi içki de içmiyormuş. İşte Atıf Hoca'nın başlattığı ve Savaş Ay'la noktalanan bu döneme entelseksüel dönem denir.

EMMANUELLE

Sizinki hiç pantolon fermuarına sıkıştı mı? Acısını bilir misiniz? Emmanuelle'i izliyordum ergen ergen. Yer göstericinin ansızın yanan el feneri, bir anlık panik ve vahim kaza. Ne zaman aklıma gelse, asansörün ani duruşu gibi bir hava dolar içime. Yıllar sonra Emmanuelle'yi tekrar izlediğimde hiç de bana seks filmi gibi gelmedi. Bambaşka bir film olarak çıktı bu kez karşıma. Film harika bir müzikle başlıyor. Kadife gibi bir ses, gayet Fransız. Duyunca hatırlıyoruz, bir uçak kalkıyor. Emmanuelle Tayland'a gidecek. Emm... Sıradışı ve özgür bir kadın. Birden Sibel Kekilli giriyor araya. Altın Ayı'yı aldıktan sonra kızın pornocu olduğu ortaya çıkmıştı. Annesini televizyonda gördüm, zavallı bir kadıncağız. Sibel annesi gibi olmak istememiş, bu çok belli. Annesi evlere temizliğe gidiyormuş. Babası "komşuların yüzüne nasıl bakacağım" diyor. Sibel mibel önemli değil. Bence komşular da porno çevirsin. Şu namus denen namussuz şey uğruna ne kanlar dökülüyor. Buna töre diyorlar.

Emmanuelle'nin altyazı dublaj senaryosu akmakta: Emmanuelle Tayland'a iniyor. Bu ülkede Fransızlar yaşamakta. Aynı bizim Cihangir'deki gibi. Koloni falan ayakları mı? Zaten Emmanuelle daha filmin başında pot kırıyor, içinde bulunduğu arabanın etrafını saran fakir çekik gözlülerden bunalıyor. "Şu yolunmuş tavuk. Şu dilenci. Nefret ediyorum bu ülkeden" diye bağırıyor.

Kocası konsoloslukta mı çalışmaktadır ne? Bir avuç Fransız toplu halde yaşamaktadırlar. Devamlı parti ve fuhuş üzerine kurulmuş bir programı tekrar etmekteler. Emm kocasıyla sivrisineklerden izole bir cibinliğin altında sevişmeye başlar. Uzakdoğulu ilkel hizmetçileri onları röntgenler. Sonra kendi gibi başka çekik gözlü bir kızla sevişirler. Ne kadar hayvanlardır. Film oldukça ırkçı. Başka bir yerde de yine Emm bu çekik gözlülere Moronlar diye hitap eder. (Fransızların Kürtlere ilgisini bir türlü anlayamam.)

Neyse... Biz filmin güzelliklerine gelelim. "Burada tek düşmanımız var, sıkıntı", "Ama savaşmak için tek dostumuz, aşk yapmak", "Sen Paris'teyken, kocan beni eve davet etti", "Kocana Paris'te ihanet etmedin mi?", "Aptalca gelebilir ama ben kocamı hiç aldatmadım", "Bir kızla da mı?", "Kızlarla olan sayılır mı?", "Benimle dene, sayılır mı görürsün." Dan dan dan... Ve lezbiyen bir gerilim. Sonra şirin bir çekik gözlü kız Emm'in etrafında dolaşmaya başlar. Lolipop yalıyordur, "Niçin yaladığımı biliyor musun? Yaşlı erkekler çok etkileniyorlar".

Emm ile karşı karşıya otururlar, kız elini şortunun içine sokar. "Kendime dokunmaktan hoşlanıyorum, on iki yaşımdan beri yapıyorum, kimse bana öğretmedi, ellerim kendiliğinden buldu." Film epeyce lezbiyen adalarında devam eder. Arada Emm'in uçaktaki bir fantazisi girer çıkar. Uçağın arka koltuğu ıssız ve rahattır, sonra da uçağın tuvaletinde...

Sadece fantazidir bu. Emm güzel bir sarışın Fransız kızla minik bir aşk yaşar. Kadınlarla yapılan sayılmadığından Emm kadınlarla yatıp kalkmaktadır. Eline erkek eli değmemiştir. Ama kocası hâlâ başka kadınlarla düşüp kalkmaktadır. Bir kadınla şunları konuşur; "Arien sen bir orospusun." Kadın eteklerini toplar. Külotsuzdur. "Evet ne duruyorsun" Devamı malum. Bu arada tropikal ormanlar, yağmurlar, Uzakdoğu'nun egzotik havası, cart curt estetik Fransız film şiirselliği. Ve en nihayet çapkın koca Emm'i yaşlı bir kart zamparayla tanıştırır. Adamın hafif bir filozof havası vardır. Derse başlar. "Bekaret erdem değildir, karı koca çiftte limit olamaz, insan sınırlarını zorlamalıdır." (Acaba Emmanuelle'yi kafalamaya mı çalışıyor diye şüphelenmekteyiz). Moruk habire anlatıyor. Bir faytondalar. "Korkuların yok olsun" diyor. Faytonu durduruyor, bir serseriyi çağırıyor. Emm'in bacaklarını gösterip "Al bu bacakları" diyor. Adam başlıyor okşamaya.

Emm önce irkiliyor. Adam, yani yabancı, Emm'in külodunu bile çıkarıyor. Bir oyun bu, moruk bakıyor ve oyunu durduruyor. Yola ve felsefeye devam ediyorlar. Bir batakhane ya da ibadethane gibi bir yere geliyorlar. "Erotizm aşkın tam tersidir. Hayallerin doğaya karşı zaferi. Ağzındaki susturucuyu çıkar, yüzyılın isteğini haykır, yerleşmiş değerleri yık. Kafanı hazlarla doldur." Emm bir çubuktan duman çekiyor, kafası bir dünya oluyor. Moruk devam ediyor. "Evlilik yatağında hamile kalan bir kadın erotizmi bilmez." İki garip adam Emm'in üzerine geliyorlar ve düzüyorlar. Felsefeye devam... "Belki de bir süredir yaşadıklarımız rüyaydı, ben bir koleksiyoncuyum, durumları topluyorum."

Emm adama sarılır. Adam hâlâ anlatmaktadır. "Gerçek aşk doğaya aykırıdır, aşk ereksiyondur, orgazm değil, karı koca çifti yasadışı ilan edilmeli, üçüncü kişi zorla ilişkiye sokulmalı, gün ışığı bizim gibiler için değil" ve tekrar aynı laf filmin son sözü oluyor. "Karı koca çifti yasadışı ilan edilmeli"... Son yazıyor. Yaşasın sıradışı kadınlar Emmanuelle ve Sibel Kekilli.

FIRÇANA BAYILDIM BOYACI

“Fırçana Bayıldım Boyacı” 74'de başlayan seks komedi furyasının duvar afiş edebiyatıydı. Ne edebiyat ama. Hadi Çaman kastedilen fırçanın sahibi şimdi kendi adına kurduğu Teşvikiye'deki tiyatronun kapısında oturmakta, arkasındaki afişte "Hisse-i şayia" yazmakta. Bu Hadi Çaman, o Hadi Çaman mı? Kafada bir kasket elinde fallus fırça, yanında öldüğünde Ermeni olduğunu öğrendiğimiz Sami Hazinses abimizle birlikte Sultanahmet Meydanı'nda ayakkabı boyacılığı yapmaktalar. ‘Boyayalım, boyayalım' diye bağırmaktalar, bir taraftan da şarkı söylemekteler. "Benim yarim boyacı boyacı..." Elinde bond çanta bir adam ayakkabısını boyatır. Gazetesini açar okur. Arka sayfada "Beşiktaş şampiyonluk hesapları yapıyor", "FB antrenmanlarda şendi" yazmakta. Yani hiçbir şey değişmemiş. Otuz sene önce de aynı geyikler. Neyse adam çantasını unutur gider. Boyacılar peşinden bağırır, "Hey abi çantanı unuttun." Adam yok olmuştur.

Çantayı açarlar çanta para doludur. Vay anasını. Çantayı unutan adam 70'li yılların en seksi yıldızlarından Melek Görgün'e şöyle der; "Çantayı mahsuscuktan unuttum" Hass.ktir be. Gerizekalı senarist! Kim içinde milyarlar dolu çantayı mahsustan unutur. Anlayın işte. Bu küçük bütçeli filmlerin üç kuruşluk senaristleri vardı, bunlar kimi zaman ışıkçı, kimi zaman set işçisi, falan filandı. Hatta biriktirdikleri üç beş kuruşla bu filmleri çeken uyanıklardı onlar. Bu akıllara durgunluk veren filmi hayretle seyretmekteyiz...

Çantayı mahsus unutan adam konuşmasına devam eder. "Sanki rahmetli eniştem mezardan çıkmış Sultanahmet Meydanı’nda ayakkabı boyacılığı yapıyordu" der. Köşkün duvarında boyacının benzeri adamın bir resmi asılı durmaktadır. Mirasçılar numaradan ağlar gibi yapmaktadır. Mirasçılar soldan sağa: Erkek dansöz Kudret Şandıra (biraz gay), yanında erkekten dönme Aylin Berkay, daha sonra Serbülent Sultan olarak da temaşa etti (erkeklik adı Ali Saraç), uşak rolündeki Yüksel Gözen ve seksi yıldız Melek Görgün saf saf bu unutkan çanta sahibini dinlemekteler. "Bu boyacı mutlaka köşke gelip çantayı getirecek" der. İnsanlardan umudunu kesmemiştir, herkes saf ve temizdir.

Gerçekten de saf boyacı elinde para dolu çanta saf saf köşkü aramaktadır. Aslında kötü adamın planı şudur: Enişteye benzeyen boyacıyı köşke getirip diğer mirasçıların beklentisini boşa çıkarmak ve bütün mirasa konmak. Vay .mına koyayım ne kurnazlık.

Fırçası kendinden meşhur boyacı köşke gelir. Daha kapıda hizmetçi kızınkini parlatır. Mirasçılar ilk sahnedeki gibi, aynı mizansen, aynı yerde biraz sonra kapıdan girecek boyacıyı beklemektedirler. Boyacı girer "Her çeşit boyadan anlarım, fırçalarım" der. Errrkek Dansöz Kudret Şandıra burun kıvırır. "Bizim enişte boyacı mı?" Arkadan da ekler 'Çok enteresan!' Melek Görgün "Ah kocacım" diye boyacıya sarılır. Erkek dansöz sanatsal teoriler üretmektedir. "Boya badana güzel sanatlara girer." Acaba ne demek istemiştir?

Melek Görgün kocası zannettiği boyacıyı banyoya götürür ve filmin ilk boya fırça sahnesi başlar. Onlar banyodayken aynı vaziyette yerlerinde duran diğer oyuncular beklemektedirler. Kudret Şandıra imdada yetişir ve saçmalar; "Kadın da güzel sanatlara girer, kadın sevmek sanattır."

Hadi Çaman boyacı kimliğinde ısrarlıdır. "Ben boyacıyım" der. Melek de "Biliyorum kocacığım, hadi göster ustalığını" der. Film bu saçma sapan diyaloglarla devam etmektedir. En korkunç sahne, boyacı ve erkekten dönme Aylin Berkay'ın sevişme sahnesidir. Başka bir gözle bu sahnede iki erkek sevişmektedir. Garip cinsel tercihlerin toplandığı bu film sırf bu özelliğinden dolayı literatüre girmeye hak kazanıyor. Kimsenin cinsel tercihleri bizi ilgilendirmez, ama bu filmde toplanması da enteresan. Yönetmeni de Ülkü Erakalın. Anlaşılıyor her şey.

Melek Görgün taptığım kadın diyebilirim... 67'de başladığı sinema serüveninde birçok filmde başrol oynadı. Bunlar avantür filmlerdi. Kinova, Dişi Akrep, Hey Amigo, Kırbaçlı Yosma, Acı Pirinç bunlardan bazıları. Seks furyası başladığında mecburen o da daha fazla taviz vermeye başlamıştı. 76'da çekilen "Fırçana Bayıldım Boyacı" filminde artık 30 yaşından fazlaydı. Memelerine ameliyatla silikon takılmış. Yüz biraz düşmüş. Ama incecik, gram yağ yok. Bir manken vücuduna sahip bu kadın seks furyasında çok da tutmamıştı. Bir Zerrin Egeliler gibi yağlı şişman kadın değildi, daha bir Avrupai kalıyordu. Dönemin en tutulan kadını Arzu Okay 25 bin lira alıyorsa, Melek Görgün belki de 5 bin lira alıyordu. Üç günde çekilen bu filmler, arkası arkasına çekildiğinde tabii ki bazı oyuncular için avantajdı. Yine de dönemin en iyi seks filmini yönetmen Yılmaz Atadeniz'le orjinalinden bire bir kopya “O'nun Hikayesi”nde oynadı. Melek Görgün 60 ve 70'lerin en önemli vamp kadın yıldızıdır.

KÜRT PORNOSU: XAŞİKİ KALİKİ [Dedenin Fantazileri]

Almanca porno dilidir sanki, ne zaman RTL'den ses duysam “ulan porno mu oynuyor acep” derim. Bir gün Kürtçe porno izleyeceğim aklımdan geçmezdi. Konusu CD kabında yazılı... Galige dı xortitya xwü da ardu, heywanu, malu, mülkü, gesre wi hebune wexta kü pir buye xorte dora xwe ra tış-te dı xorti diya we la hatine sere we bahs dike...

Film lüks otel tuvaletlerinde duyduğumuz tarzdan gayet slow bir müzikle başlıyor. Ya da masraf olmasın diye filmin müziklerini tuvalette doldurmuşlar. Yönetmeni bildiğimiz tarzda kronik vaka. Bir dergide röportajını okumuştum, sanki çok büyük bir halt yemiş gibi her film çeken gibi, ilk mesajını veriyor. "Kürtleri yemiyor, içmiyor, uyumuyor zannediyorlar" diyor. Pornoya karşı değilim... Ama bu adamın porno çekmesine karşıyım. Üstelik güzel Kürtçe'mizi de katlediyor.

İki Kürt erkek -bunu Kürtçe konuşmalarından anlıyoruz- bir dostluk var aralarında, belli ki gurbetteler, biri diğerinin omuzuna atıyor elini ve Kürtçe bir türküye başlıyor. Bir lüks araba deniz kıyısına geliyor. İçinden bir adam ve kız iniyor. Kız manzaradan memnun değil. "Anlattığın yer burası mı" diyor. Kız haklı, yan yatmış karaya çıkmış bir şilepten başka bir şey yok ortada. Üç kişi yine Kürtçe konuşuyorlar arabadan inenlerin hakkında. Arada "tamam” diyorlar sık sık bir konuda uzlaşmışlar gibi. Arabadan inen adam yanındaki kıza çıkışıyor. "Ne, makyaj mı yapıyorsun" diye. Kız da "Sana ne!" diyor. "Böyle daha güzelsin", buraları Türkçe olduğundan anlıyoruz mevzuyu anadın mı... Yıldızlı otel tuvalet asansör müziği devam ediyor. Yönetmen konuya daha giremedi.

Üç inşaat işçisi (duvarcı) patrona itiraz ediyorlar Kürtçe. Patron para dağıtıyor, devamlı bir memnuniyetsizlik var. Bu yönetmenin iç dünyasının filme yansıması şeklinde okunabilir. Alakasız, alakasız, alakasız sahneler birbiri ardına dizilmiş. Hayır daha tık yok filmde, bir türlü başlamadı erotizm, porno. Oysa jenerikte bir sürü resim gösterdi bize, bütün mallar bu filmde, diye.

Üç amele, karıdan kızdan bahsediyorlar Kürtçe. Arada esmer sarışın diyorlar da bir nebze olsun anlıyoruz mevzuyu. Vücut dilleri fena

halde Ortadoğulu, çok fazla el kol açarak konuşuyorlar. Aynı türkücü İbo gibi. Sanki Kerkük'te Amerikalı askerlere yaranmak ister, gözüne girmek ister gibi bir vücut dili bu. Dede nihayet karşımıza çıkıyor da filmi kurtarıyor. Üç reçber bir ricada bulunuyorlar Dede'den, "Dede be, şu eski günlerini anlatsana". Dede "Yine mi" diyor. Belli ki dede hep anlatıyor, daha önce de anlatmış. Başlıyor Kürtçe anlatmaya...

Hiçbir şey anladığımız yok ama belli ki zamparalık hikâyeleri anlatıyor. Arada şöyle nidalar çıkarıyor, "Ahhhh ah, oh, ohhhhhh, veyyyyyyy heeeeeee"... Ne günler gördük biz neler... Dede anlatırken ünlü erotik yıldız, Yasemin Ünlü'nün çıplak sahneleri başlıyor. Lömbür lömbür camış kıvamında. Yasemin uzanmış yatıyor. İçeri bir genç tıfıl giriyor. Yasemin, "Bana masaj yapsana" diyor. Acaba dedenin gençliği mi bu genç tıfıl. Vay palavracı dede ulan zamparalık dediğin bu mu? Genç dede masajdan da anlamıyor, acılı çiğköfte yoğurur gibi yoğuruyor kadını.

Yasemin "Sen niye pantolonlasın, soyun" diyor. Dedenin gençliği soyunuyor, işte erotizm bu... fantazi bu... dedirtiyor film. Hatta fantazinin sınırlarını zorluyor. Arkadan bir banyo sahnesi sabun köpükleri... Burada yönetmen herhalde özlemlerini bilinçdışı bir dürtüyle şapmış oluyor. (Hijyenik takıntılar.)

Neyse biz filme dönelim ama ortada film falan da yok. Dede Aksaray'da çalıların arkasından şişko bir çingene karısını röntgenliyor. Bu sahne spontane çekilmiş belli. Film ekibi yolda bakla falı bakan çingeneye raslamış. Dede gittikçe gözümden düşüyor, küçüldükçe küçülüyor. Meğer zamparalıktan, hovardalıktan anladığı buymuş. Bu sefer dede başka bir hemşehrisine rastlıyor. "Vay dede nereye böyle, hele anlat bakalım" diyor yapışkan hemşehrisi. Dede bozuluyor "Ne anlatayım yavvvvvvvv" diyor. "Anlat dede ya, hoşumuza gidiyor senin kelimelerin." Yapışkan adam ısrarcı. Dede zor kurtuluyor adamdan.

Dede yine Taksim parkında bizim üç duvarcıya anlatıyor maceralarını Kürtçe... Bir deniz kıyısı, belki Kilyos... Dede kız kovalıyor plajda... Ve anlatıyor "Veyyyyyyyy, he, he he vallahi azim. Bırrrrrrrrrr hele vallahhhhhhhhh. Oğüzü billah"... "Valla dede biz senin gibi olamayız" diyor üç inşaat işçisi.

Sevişme sahnelerindeki adamlar sevişmesini bilmiyorlar, hayatlarında ilk kez ilişkiye giriyorlar sanki, komikler ve zavallıar. Yasemin Ünlü profesyonel olduğundan ses çıkarmıyor adamlara ama başkası olsa kovar herifleri, yani o kadar acemiler ki, bu insanlar hiçbir şey mi bilmiyor ya? Sevişmenin de okulu olmaz ki, hatta yönetmen bile kesin bilmiyor bazı organların resmini. 14 yaşında tecavüze uğrayan kız, öz

babası tarafından töre hesabı öldürülürken kız babasının gözlerine bakıp yalvarıyor "Yapma kıyma bana baba" diye. Namus takıntısı hastalıklı olan bu adamlar, tabii ki erotik filmde de başarılı olamayacaklardır. "Eeeeee dede anlat bakalım sonra ne oldu? "Bırrrrr hele valla"

Bu arada bizim kürt pornocular Amerikalı kadın er, ünlü işkenceci Linndie England'a açık teklif götürmüşler... Sado-mazo bir porno filmde oynatmak istiyorlarmış. Zaten Kürt Celal de öyle demedi mi? "Yapılanlar abartılıyor..." Bu yapılanlar sadece fantazi fotoğrafları olup Irak'taki Amerikan erlerinin cinsel sapıklıklarını karşılamak amaçlıymış. Anlat dede ya, anlat... Brrrrrrrrrrrrr...

CEMİLE

60’lı yıllarda doğmuş erkek çocukları Dilber Ay’ı bilir. Hele hele onun kült olmuş filmi Cemile’yi . Hani banyoda duşun vanasıyla fantazya yaptığı sahneyi hatırlamayan yoktur. Hisar Kahve'deki geyik kızartmalarımızda konu açılır, sonu Cemile’nin banyo sahnesine bağlanır. Bizim Kerim, "Abi filmi nereden buluruz ya... Bulursan bizi de gör" gibi tekliflerde (ahlaksız teklif) bulunur. Ben bu yazıların peşine düşünce CD marketlerin eşiklerini aşındırmaya başlamış ama bir türlü Cemile’nin izine rastlayamamıştım. Hatta Cemile’yi ararken yalnış anlaşılmıştım. "Abi, Cemile var mı?", "Anlamadım... Af buyur canım?" "Cemile, Cemile" falan filan. Evden kaçan kızını arayan baba ya da terkeden sevgilisinin peşindeki adam gibi, dükkan dükkan dolaşıp "Cemile, Cemile" deyip durmuştum. Aldığım cevaplar ise kısa ve özdü, "Cemile kim ulan", "Hastir len", "Nerden tanıyon ulan Cemile’yi" gibi.

İnanılmaz bir şey oldu ve sonunda Cemile’yi buldum. Sanki Ferhat ile Şirin gibi ya da Romeo ve Jüliet gibi iki sevgili yıllar sonra birbirine kavuşmuştu. Tamamen tesadüftü bu. Marketteki herhangi bir Dilber Ay filmini almış eve gelmiştim. CD’nin üzerinde alakasız bir ad yazıyordu. Filmi makinaya taktım. Aaaaaaaa, bu bizim Cemile. Filmin başında Dilber sokakta çiklet çiğneyerek ve pazar magazin dergisi okuyarak yürümekte, nereden biliyorum ben bu filmi... Film ilerledikçe tanıdık çıkıyor....

Uzaktan başka bir kız sesleniyor "Heyyyy Cemile!". Cemile dönüp bakıyor. Artık hiç şüphem yok bu bizim Cemile. Cemile ve kız arkadaşı hem kaşınmakta hem de yürümekteler; derken iki baltaya rastlıyorlar, baltalardan biri Tarzan Çetin... Tanıdıklarmış meğer, biraz konuşuyorlar ve plaja gitmeye karar veriyorlar. Kızlar "Ama bizim mayomuz yok ki", "Şimdi eve girersek bir daha çıkamayız." diyor. Tarzan Çetin’in yanındaki dallama "Bizim evde fazla mayo var size veririz" diyor. (Ulan kimin, hangi zamparanın evinde fazla kadın mayosu vardır)???

Neyse plaja gidiliyor. Tarzan başlıyor ufak ufak, ama plaj faslı kısa sürüyor. (Burada yönetmen çeşitli nedenlerden dolayı çekim yapamamış olabilir.) Neyse eve geliniyor. Tarzan öbür kıza iş koymuş. Dilber sevişen çifti izliyor. Kendine sarkan baltaya da "Bakireyim, olmaz" diyor. (İşte yüzyılın yalanı bu). Sevişenlerden çok etkilenen Dilber (yani Cemile) banyoya giriyor ve meşhur sahne başlıyor.

Banyonun uzun sağa sola yatan mandal vanası bile heyecanlı. Bu ne biçim bakireymiş böyle ortada ne vana kalıyor, ne de boru. Ünlü sihirbaz David Capırtfeet bile böyle kaybedemez vanayı, boruyu. Film 79 yılında başlayan artık adlı adınca uzun metraj porno filmlerin ilklerinden. Cemile, Türk sinema tarihinin hasılat rekorunu hâlâ elinde tutuyor tam beş milyon kişi biletli izlemiş; yani Vizontele, Kurtlar Vadisi falan ıska. Cemile'yi bir kuşak, bir jenerasyon seyretti. Bir kuşağı yedi bitirdi Cemile. Verem olanlar, kuruyanlar, askerde kendine jilet atanlar, koluna çakıyla Cemile yazanlar, psikopat olanlar, kız arkadaşının adı Cemile diye cinayet işleyenler, evinin banyosundaki muslukları boruları söküp eskiciye satanlar, karısını musluktan kıskananlar... Daha neler neler.

Film vizyona çıktığında 79 yılı falandı, biz tıfıldık, o zamanlar bin atlı çocuklar gibi şendik, hatırlıyorum bütün mahalle arkadaşları toplanıp gitmiştik filme, hurraaaa diye. 15 kişi vardık, yaşlarımız 17 falan bir sırayı baştan sona doldurmuştuk. İğrenç espiriler yapıp, filmi şamataya boğmuştuk, sinema full doluydu.

Filmi tekrar seyrettiğimde bana aynı heyecanı vermedi ama yine de zaman durup, geriye ta ergenlik çağıma gitti. O zamanlar için ne kadar çılgındı bu film. Türk sinema tarihinde hiç böyle film yapılmamıştı. Dilber Ay, Zerrin Egeliler'in papucunu dama atmıştı.

Dönelim filme. Turgut Özatay yine kadrolu kötü adam, üvey baba. Dilber yani Cemile de evde çırılçıplak dolaşmakta, şeffaf gecelikler, külotsuz toz almalar falan. Turgut baba ne yapsın azıyor adam. Üstelik Cemile'nin üvey annesi de çirkin bir kocakarı.

Bu arada Cemile sokakta tezgahı olan işportacı Yaşar Yağmur'la tanışıyor. Onunla bir ilişki yaşıyor. İkisi de varoş çocuğu, ikisi de doğuştan kaybeden. Birbirlerini buluyorlar. Bütün bu hikayede filmin pansumanı, yani hikaye olsun diye eklenmiş şeyler. Niye kızın adı Cemile? Mesela Jülide değil, Burcu değil. Cemile'de başka bir enteresan çağrışım var sanki. Hem köy kökenli, hem varoşlu, hem halk. Yani Cemile Etiler'de, Bebek'te oturmuyor. Bir gecekonduda, kenar mahallede yaşıyor. Seyircilerden biri o.

Sonunda Turgut baba senaryonun gereğini yapıyor ve Cemile'ye tecavüz ediyor. Bizim kutsal bakire Cemile de (bu nasıl bakireyse) tabancayla üvey babayı öldürüyor ve namusunun, iffetinin öcünü alıyor. Acıklı bir şarkı eşliğinde gidip karakola teslim oluyor ve film bitiyor. Ah Cemile ah.

KATRAN BEBEK

Starlar: Seyyal Taner, Levent Çakır

Yönetmen: Günay Kosova

Daha filmin adından başlıyor uydur kaydır, ne demek "Katran Bebek"? Yani siyah heykelcik mi demek istiyor? (Bilmediğim başka bir şey olabilir mi?) CD kabında özet konu verilmiş: Uzakdoğu'dan çok kıymetli ve kutsal bir heykel çalınır. Biz mecburen gözlüğümüzü değiştirip amuda kalkıp seyredeceğiz filmi... İnanın o zaman çok keyif alacağız bu filmden. Çünkü kötü, o kadar kötü ki. Bambaşka hiç bilmeliğimiz bir estetik yaratıyor ve bu estetik değer sadece kendi için geçerli. Tarantino seyretse yere düşebilir ve bu filmden beslenerek yeni bir senaryo yazabilir. Ucuz film, ucuz roman esprisi de var.

Filmin ilk sahnesinde jön (Levent Çakır) ve bir çıplak yıldız yatağa uzanmış öpüşmekteler. Filmin bütünüyle alakasız bu sahnesinden sonra, uzun saçlı aslında peruk, hippi gibi bir adam gerilimli bir müzik eşliğinde etrafa şüphe saçarak dolaşmaktadır. Kırmızı Murat 124 marka araba içinde Seyyal Taner adamı izlemekte. Takip ve heyecan dorukta.

Derken bizim hippi ve iki adam karşı karşıya geliyorlar uzun uzun bakışıp telepati kuruyorlar. Hiç konuşmadan bir arabaya binmeye karar veriyorlar. Seyyal öndeki arabayı takip ediyor. Hâlâ filmde tek bir konuşma yok. Aslında böylesi daha iyi çünkü diyaloglar başladığında film başka bir faciaya bürünecek. Yollar, yollar... Sonunda arabalar Harbiye Açıkhava Tiyatrosu'nun kapısına geliyor. Bekleyen başka adamlar da var tiyatronun kapısında, adamlardan biri bond çanta tutuyor. Dandik mafya hesabı. Takip kadın Seyyal burunlarının dibinde ama umursamıyorlar, ya da acayip salaklar, önemli değil.

Buna kafayı takmayalım şimdi. Filmin ilk diyalogları başlıyor. "Katmandu'dan çıkmam zor oldu, bütün Nepal polisi peşime takıldı", "Getirdin mi?", "Para?", elinde çanta beklemekte olan adam öne çıkıyor ve hippiye yaklaşıyor. Para dolu çanta (uzatmayalım) bizim hippi de poşetten heykelciği çıkartıyor. Heykeli alan adam çok seviniyor. "Vandıra layka, hah, hah, hah!" diye gülüyor. Hippi tabancayı çekip adamları temizliyor. Hem paralar hem de heykel onda artık.

Bütün bu işler şehrin göbeğinde en işlek caddede oluyor. Sorun bu değil. Sorun bu manyak film ekibinin şehrin göbeğinde utanmadan sıkılmadan bu dandirik filmi çekmesinde. Oradan Yıldırım Aktuna falan geçiyor olsa bunların hepsini deli diye içeri müşaade altına alır.

Hippi, bir kadının evinde, kadın siyah külodu dışında çıplak. Çantadan çıkardığı paraları kadının çıplak vücuduna serpiştiriyor. (Nedense bu tür sahneler hep Killing fotoromanlarını hatırlatıyor.) Seyyal hâlâ Murat arabada.

İki kareteci "yeeeeahhh, heytttt, hayta" portakal sandığı kırıyorlar. Bu kısa karete showu izleyen dazlak (Cevdet Balıkçı) adlı figüran abi tek başına hareket etmeye karar veriyor. (Burası Nepal'miş meğer) Türkiye'ye geliyor. Süleyman Turan polis rolünde. Amiri, Dışişleri Bakanlığı'ndan gelen dosyadan bahsediyor. Nepal'den gelen çalınmış heykelcilikten özet bahsediyorlar. Heykeli Gabriel Figaro çalmış. Uluslararası bir skandal bu.

Seyyal nihayet iniyor Murat 124'ten, kısa etek ve apartman topuk çizmeler, gayet seksi çıtı pıtı bir kız. Kandırmışlar körpecik kadını oynatıyorlar bu dandik filmde. O da filmde oynadığını zannediyor. Ama olmazsa olmazlardan. Bu tür kızlar olmazsa olmaz bu filmler.

Seyyal, Dazlak Cevdet'e yaklaşıyor garip garip konuşuyorlar, "Geldi mi?" "Evet dün geldi", "Güzel, gidelim." Birlikte bir eve gidiyorlar. Evde bir de zenci var. Filmin bundan sonraki sahnelerinde kurgusal olarak herhangi bir mantık yok.

Film rasgele bağlanmış. Böyle olması da başka bir avantaj katıyor filme, yani anlaşılmaz oluyor ve garip bir gizem bürünüyor filme.

Plaj gibi bir yerdeler. Seyyal 70'lerin bikinisiyle ama seksi, Murat 124'ün üzerinde güneşleniyor. Sanki pirelli takvimi pozlarında. Dazlak Cevdet kule gibi bir yerde süperman gibi durmakta. Alakasız Türkçe, kiç. Bu manyak mizansen acayip gerekli bu filme. Filmin jönü Levent, sarı telefon kulübesinden birini arıyor. Aradığı adam filmin başındaki hippi, adı Gabriel Figaro'ymuş. Tam da sevişmenin ortasında çalıyor zil. Zırrrrrş, zırrrr, Alo...

İlişkiler karma karışık oldu, kim kimin adamı, kim kimin peşinde. Kim kime telefonda arayıp para vermek istiyor. Boşver bunun bir önemi yok. Levent, Gabriel'den heykeli istiyor. Cevdet çivili bir hint yatağında kalıbını dinlendiriyor. Beyaz paçalı don giymiş. Anlayacağınız normal diye bir şey yok artık. Herşey sürreal.

Jön Levent, Gabriel'le buluşuyor, heykeli alacak, çek verecek. Üçüncü

adam geliyor ve tabanca çekiyor, heykeli alıp kaçıyor. Bu sırada Süleyman Turan siyah arabayla gelip Levent'e arabanın arkasına binmesini söylüyor. "İtalya'daki Boris Kastelli'nin antika ihtiyaçları... falan filan uluslararası kaçakçılık." Polis iş birliği teklif ediyor Levent'e. İşler iyice çatallaşıyor. Artık filmi anlamaktan kesin olarak vazgeçiyorum. Fakat şu sahneyi anlatmadan da bu yazıdan vazgeçemiyeceğim. Seyyal bikinisiyle uyumaktadır, Dazlak Cevdet gelir ve uyuyan kadına tacizde bulunur. Bu sahne Cevdet'in hayatının sahnesidir. Çünkü Cevdet gerçek hayatta da Seyyal'e hastadır. Belki bu filmden para bile almamış bedava oynuyordur. Yıllarca... Hatta Seyyal sinemayı bıraktıktan sonra bile, şarkıcılığa başladığı dönemlerde Cevdet, Seyyal'in çantasını taşıdı durdu. Böylesine platonik bir aşk duyuyordu ona. Şimdi elimde 1972 yılının ünlü magazin dergisi "Pazar" var. Orada sinemaya yeni başlayan Seyyal'le ilgili bir yazı. Yazının başlığı şöyle: "Beş ayda on film." Seyyal Taner sırım gibi vücuduyla boy gösterdi...

KAFES

Araba tamircisi Ali (Ünsal Emre) Alev Altın'ın arabasını tamir etmiş. Şimdi yoldalar, kadını evine bırakacak. Fakat Alev yakışıklı tamircisine evde kahve ikram etmek istiyor. Aman abi, siz siz olun böyle her kahve içmeye davet eden kadının evine girmeyin ya da sorun evli misin, sevgilin var mı diye. Tahmin ettiğiniz gibi Alev, Ali'yi yatağa atıyor. Tamam her şey olabilir, bir cahillik etmiş olabilirsin ama temkinli olmakta fayda var. Evin kapısını niye kitlemezsin be kadın. Tak kocası geliyor. Tabancayı çekiyor ve Alev'i öldürüyor. Burada itirazım var. Siz koca olsanız önce adamı mı, yoksa karınızı mı öldürürsünüz? "Vay kahpe kadın..." dedikten sonra.. "Sen de kimsin ulan lavuk, ne işin var burada?" falan gibi saçmalarsın... Önce adamı vurursun. Bi de haklı sebeplerden dolayı mahkemede savcıya "cinnet geçirdim ne yaptığımı bilmiyordum" dersin, yırtarsın.

Neyse biz dönelim filme. Kıskanç koca ilk kurşunu karısına harcadığından Ünsal yırtıyor ve savunmaya geçiyor. İtişirlerken kıskanç koca kafasını bir yere vurup, ölüyor... Polisler geliyor eve, kadını hastahaneye falan kaldırmıyorlar... Oysa kadın hâlâ yaşamakta, son nefesinde polis ifade alıyor. Kadın da "Tamirci Ali" diyor. Ve "Ah" sesi.

Ben Ali'nin yerinde olsam kaçmazdım... Alev'i öldüren kocası... Diğeri de düştü kafasını vurdu öldü. Yine yırtarsın abi. İyi bir avukat. Ama siz siz olun özellikle evli kadınların evine gitmeyin. En iyisi tarafsız sahadır (otel). Tamirci Ali cinayetten arandığı için ormanda koşmakta... Hiç cinayet işleyen adam ormanda koşar mı? Neyse...

Şimdi başka bir evdeyiz. Yeşilçam'ın en sempatik aktörlerinden Özcan Özgür bir kadının memelerini emiyor. Sevişme sahnesi bu aslında... Ya Özcan abi ne işin var orada? Ne yazık ki, belki ekonomik nedenlerden, belki her şeyle alay ettiğinden Özcan Özgür de bu tarz filmlerde, bu tarz sahnelerde oynamıştı. Kendisi aslında emekli bahriye subayıdır, yıllar sonra tiyatroya gönül veriyor. Özel bir adamdı, kendine has esprisi vardı... "Anlat anlat heyecanlı oluyor" gibi...

Nev-i şahsına münhasır derler ya, işte öyle biri. Hatta bu filmdeki durumu bile öyle. Belli ki akşamdan kalmış kadını öpüp duruyor... Haa, kadının göğüsleri de çok güzel.

Bu sevişme sahnesinden sonra arabasıyla ormandan geçerken araba

bozuluyor... Eeee, tabii ormanda bizim tamirci arayan katil var ya. Hemen imdada yetişiyor. Ünsal motoru incelerken Özcan arabadaki gazeteden haberi okuyor ve tanıyor Ünsal'ı. Ama gayet soğukkanlı. "Sizi bırakayım" diyor. Eve davet ediyor Ünsal'ı. Evde de hoş bir karısı var, anadın mı? (Aynur Akarsu) 70'li yılların şuh kadınlarından biri... Vamp yıldız, seks filmleri döneminde de soyundu. Bu filmde bile yaşı bir hayli var, soyunduğunda vücudunun o kadar da diri olmadığını görüyoruz, ama seksi ve şuh bir kadındı.

Özcan, Ünsal'a silah çekiyor ve "Karımı öldürmeni istiyorum" diyor. Hayda, meğer eve bu yüzden çağırmış. Tabii burada saçmasapan diyaloglarla karısını niye öldürmek istediğini seyirciye ve Ünsal'a açıklıyor. Karısının milyonları varmış... Öldürüp mirasa konmak istiyormuş. "Nasılsa katilsin, ikincisi ne fark eder" diyor. Ulan fark etmez mi, herif idama gidecek. Neyse gereksiz konuşmalar devam etmekte. Ünsal direniyor "Hayır yapamam" falan... (Bu arada seks filmlerinin konuya, mevzuya niye ihtiyaçları var anlayamadığım şey bu... Bir ev tut habire birileri sevişsin dursun konu bu filmde en gereksiz şey.) Üff abi ya.

Dubleks evde üst katta karısı soyundu ve geceliğini giymiş yatakta yatmakta, seksi pozlarda radyoyu açıyor, aniden haberler başlıyor. Spiker cinayeti birinci haber olarak veriyor. Ve Ünsal'ın eşkalini ayrıntılı olarak açıklıyor. Kadın korkuya kapılıyor. Ünsal tabancayı alıp üst kata çıkıyor. Yatak odasının kapısını açıp kadınla karşılaşıyor ama ateş edemiyor... Havaya sıkıyor kurşunu...

Alt katta Özcan polisi arayıp cinayeti bildiriyor... Ünsal'a arabanın anahtarlarını verip kaçmasını söylüyor. Oysa karısı ölmedi... Ölmemiş karısıyla karşılaşınca kendi öldürmek istiyor... Ama karısı onu öldürüyor... Şimdi karısı Aynur da kaçak, o da ormanda kaçıyor... Uf, konuya bak yoruldummmmm. İki kaçak bir kulübeye sığınıyorlar, kulübedeki adam da eroin satıcısıymış meğer, şimdi herkes kanundışı.

Kulübedeki ilk gece Aynur kabus görüyor... Bir kafeste (Filmin adı da Kafes) çırılçıplak tutsak... Yani (ne bileyim ya)? Sonra kulübede sevişiyorlar. Evet sevişiyorlar... gibi yapıyorlar ama yine de sevişiyorlar çünkü... İkisi de çıplak, en azından çıplak tenleri birbirine değiyor... Bir temas söz konusu. Aynur yatıyor altta, Ünsal bacaklarının arasında, hadi bir hile yaptılar diyelim, tehlikeli yerlere bir örtü kondu, yani arada bir örtü var ama yine de bir temas var. Eliyle bacaklarını okşuyor, dudaklarından öpüyor, karnını, kalçalarının yanlarını okşuyor, ikisi de etkilenebilirler bu sahneden, bunun kaçarı yok. Tamam odada reji grubu, kamera falan var ama hiç farketmez durumun kendisi bile heyecan verici... Aslında hafif bir

utanma duygusu bile hissedebilirler, çünkü izleniyorlar... En azından birbirlerinden, çünkü gerçekte hiç de sevişmelerini gerektirecek bir durum yok. Aslında bu durumun kendisi baştan sonra seksi bir durum... Organize edilmiş, mizansenleri belirlenmiş başka bir sevişme sözkonusu. Ünsal'a empati yapıyorum ben etkilenebilirdim bu sevişme rolünden. Aynur Akarsu'ya yapamıyorum aynı empatiyi... Kısacası işin bir fantastik yönü var bana göre. İşi sonuna kadar götürmedikleri kesin ama bu yasaklı sınırlı sevişme bile fantazmı zorlayan bir şey...

Bu konu üzerinde çok duruyorum ama benim için önemli. Normalde sevişme, hoşlandığımız kimselerle yaptığımız bir eylemken, burada bir arkadaşınla iş gereği sevişiyorsun. Bu çok hoş ve ilginç bir şey olmalı. Düşünsene, sabah film setinde arkadaşınla göz göze geliyorsun, belki çay içiyorsun... Akşama doğru bu sahnenin çekileceğini herkes biliyor. Ama göz göze geldiğinde bilmemezlikten geliyorsun... Ağzım kokmamalı... Dişlerim temiz olmalı, parfüm sürmeliyim. Temiz olmalıyım, benden rahatsız olmamalı. Falan filan... "Çekilse şu sahne de kurtulsak".

Neyse biz filme dönelim yine... Bizim iki kaçağın başı eroincilerle de derde girdikten sonra yurtdışına kaçmaya çalışırlarken tren istasyonunda polis tarafından öldürülüyorlar.

Kafes filmi, sırf dönem yıldızı Aynur Akarsu'dan dolayı yazı dizimize girmeye hak kazanmıştır.

YIRT KAZIM

Kırk yıl düşünsen insanın aklına gelmez böyle bir afiş ismi. Hangi yaratıcı manyak beyinden çıkmıştır? "Yırt Kazım". Yaptığı çağrışımla o dönem sokak adamını sinemaya çekmeyi başarmıştı. Belki "Parçala Behçet" etkisi mi? “Parçala Behçet”, “Batır Behçet”, “Behçet 76”, “Komando Behçet” filmlerinin ciddi başarısı böyle bir slogan, böyle bir afiş yapmaya mı zorlamıştı?

Filmin yönetmeni Semih Evin’den bahsetmek zorundayım. Semih Evin bence bir dahi idi. Ve işin trajik yanı asla iyi bir filminin olmaması. Asla senaryo kullanmaz, sigara paketinin arkasına aldığı notlarla filmi çekerdi. Bitmedi; senaryosuz film çeken bu adam asla klaket de kullanmazdı. Bitmedi; iç içe iki film çeker, bunu asla oyuncular çakamazdı. Böylece bir film parasına iki film çekmiş olurdu. Semih Evin, Yılmaz Güney filmlerini de çekmişti ve Atıf Yılmaz’ın da hocasıdır. Fakat 70’li yıllarda parasız kalmış, otel parası ve Cumhuriyet Meyhanesi parası çıksın diye seks filmlerine bulaşmıştı.

“Yırt Kazım” filminin başında bir deli (Kazım Kartal) doktorlara anlatıyor... Burası akıl hastanesi; deli bir küreye bakıyor ve "çıktı ulan dünyanın çivisi" gibilerden bir nutuk atıyor. Dünya çok berbat bir yermiş falan, doktorlar dinliyorlar adamı "hımmmmmmm" diyorlar. Semih Evin bu sahnede deliyi konuştururken, bakın lan herif ne akıllı aslında falan gibi bir şeyler söylemek istiyor ama matematiği kuvvetli bu adamın edebiyatı zayıf olduğundan Semih Evin’in de bu deliden bir farkı kalmıyor. Filmin konusu-monusu önemli değil zaten. Çünkü senaryosuz film bu kadar olur.

Deli bir süre akıl hastanesinin bahçesinde düşünen adam heykelinin yanında onu taklit ederek oturduktan sonra, şehre dönüyor. Şehir bizim İstanbul-Beyoğlu... 75'in Beyoğlu'su... Eski deliler, eski dilenciler bir rüyadan çıkar gibi çıkıyorlar tekrar karşımıza. 75’in insanları, cadde henüz trafiğe açık. Anadol'lar, Murat 124'ler, troleybüsler, pavyon tabelaları. Birden Semih Evin sembolik bir anlatıma başlıyor. Hayda, nereden çıktı bu başına bal kabağı geçirmiş adam... Bir bal kabağı konuşuyor, tehditler savuruyor. İnanın böyle bir sahne var.

Film bir süre böyle sembolik şeylerle gidiyor. Bir tarz deniyor olabilir, ya da filmin başındaki deli gibi saçmalıyor. Filmin başındaki deli, Kazım Kartal bir pavyonda iş buluyor. Patronun sol kolu olmak istiyor, patronla tartışıyorlar, "hayır sağ kolum olacaksın" "hayır sol", neyse işe

alınıyor. Karşılarında başka bir rakip çete var. Onlar da manyak. Kazım bunları marizliyor. Marizlenen manyak çetenin elemanları da eşcinsel olduğunu tahmin ettiğim patronlarından dayak yiyorlar. Herkesi tokatlayan patron, elemanlarından birini okşuyor, "Sana da mı vurdum yoksa, hay elim kırılaydı da vuramasaydım" diye sızlanıyor.

... Aynı patron, başka bir sahnede belden yukarısı çıplak antreman yapan Sönmez Yıkılmaz'a ağzının suları akarak bakıyor ve "aslanım benim, yiğidim benim, kendine iyi bak sen lazımsın" gibi şeyler söylüyor. Çok samimiyim, eşcinselliğin bu kadar üstü kapalı, direk seyirciye çaktırmadan işlendiği başka bir film seyretmedim. Erkek erkeğe öpüşmüyorlar ama patron bazı erkek elemanlarına itina gösteriyor.

Son zamanlarda medyada çıkan fısıltı dedikodular herkesin canını sıktı. "Ünlü bir komedyen (yeni yönetmen) jön arkadaşına ilgi duyuyor" diye. Bu böyle olamaz tabii ki, ama beraber oynadıkları dizideki karakterlerden böyle manalar çıkartmak çok da imkansız değil.

Yani iki komser var. Erkeklerin çoğunlukta olduğu bir yerdeler. Kıdemli olanın hayatında hiç kadın yok. Bir kadınla karşılaştığında da geriliyor ve güçlü olmaya çalışıyor. Ve diğer küçük komseri çok seviyor ama sevdiğini de sanki gizliyor. İlla ki öpüşmeleri gerekmiyor. Mevlana ile Şemsi Tebrizi'nin aşkını düşünün? Neyse biz gene filme dönelim, filmdeki kadınlar yaramaz; yağ, selülit içindeler, belli ki ucuz olsun hesabı. Dönemin yıldız seks oyuncuları yok bu filmde. Bu yüzden de sanıyorum İsveçli bir striptizciyi oynatmışlar. Kadın dans sahnesi dışında sıfır. Bembeyaz oluyor şu kuzeyliler. Devamlı saçmalayan Kazım, ormanda kovaladığı Kuzeyli gavur karısını soyuyor ve külodunu yırtıyor. Kazım'ın tek yırttığı sahne de bu. Kötü filmler bana niye iyi geliyor bunu anlamış değilim. Dedim ya öpüşmek şart değil.

İNTİKAM KADINI

78 yapımı film, bozuk ses bandıyla, çizikleriyle akmaktadır... Jenerik yazıları çıkar. Zerrin Doğan... Kazım Kartal... Senaryo: Recep Filiz... Reji: Naki Yurter... (Naki Yurter, seks filmlerini porno film formatına sokan adamdır.)

Bir şehirlerarası yol. Eski Reno'lar, Murat'lar... Kamyonlar geçmekte... 28 plakalı bir reno. Dört tipsiz adam arabanın içindedir. Biri Kazım Kartal, diğerleri kadrolu kötü adam. "Allah kahretsin, benzin bitti." Dört adam arabadan inip kara kara düşünmektedir... Akşam da olmak üzere... Mutlaka bir kötülük yapmak zorundalardır, bu filmin doğasındaki varoluşları bundan ibarettir.

Kazım Kartal'ın aklına bir şey gelir: "Şu köye gidelim." Orada kötülük yapacak bir ortam mutlaka vardır. Dört tipsiz köye gelirler. Kötülük yapacakları evin kapısını çalarlar. Kurban kız kapıyı açar (Zerrin Doğan) köylü kızı kıyafetinde. Kazım bu kadar köy evi arasından nasıl olmuş da Zerrin Doğan'ın evini denk getirmiştir. Kazım durumu açıklar. "Şey yolda kaldık da tanrı misafiri..." ayakları. Kız da "Bir babama sorayım." der. Misafirlere ayran ikram edilir. Kim bu dört tipsiz adamı evine yatıya kabul eder. Üstelik de Zerrin gibi bir kızı varsa... Neyse mantık tatilde!

Sabah olmuştur horoz öter. Kazım avluya çıkıp gerinir. Üstü çıplaktır. Hayret gece vukuatsız geçmiştir. Adamların boş yere günahını aldık, tövbe tövbe. Fakat Zerrin'i kolsuz bir elbiseyle bembeyaz kollarınla gören Kazım'ın gözü döner. Kızın peşinden ahıra girer. Fonda müzik "Baldız balkonda yatar". Kız ahırda çatalla samanları atmaktadır. Ama Kazım sabah sporu yapmak istemektedir. "Size yardım edebilir miyim?" Kız ters ters bakar. "Benim bildiğim şehirliler erken kalkmaz." Kazım cevap verir. "Erken kalkmayanlar zenginlerdir." Bir anda müzik Sanchez'in Çocukları'na dönüşür, eyvah 32. Gün mü başlayacak yoksa, Mehmet Ali Birand mı geliyor ahıra.

Kazım kıza saldırır. "Bırakın beni, çıldırdınız mı siz?" İki tokat eteği kaldırır, hayret köylü kızının altından seksi bir don çıkar. Kazım profesyonelce işini bitirir, kıza da "Zevk al biraz" der. Tam bu sırada kokuyu almış gibi diğer kötü adam gelir. "Haydi biraz da sen tadına bak" der Kazım. Sonra diğer iki kötü adam da panikle evden çıkarlar, babayı döverler. Onlar da nasiplenirler.

Kötü adamlar evi terk ederler. Baba ölmüştür. Kız babanın üzerine yatar ağlar, ağlar. Sonra intihar etmeye karar verir, bir tepeye çıkar manzara bakar... Kamera uçurumun dibine dibine zum yapar. Kız kendi kendine konuşur. "Ölmekle namusun temizlenecek mi? Bunu yapanlar yaşayacaklar."

Elleri ojeli, babasının mezarında dua eder. Başörtü iğreti durmaktadır. Kaşları alınmıştır. (Tıpkı Yıldız Kenter'in çizdiği köylü kadın kompozisyonlarındaki gibidir.)

Aynı kostümlerle şehire iner, bir mağazaya girer, kılığı modernleşir... Mağazanın adı Kontes Jüliet'tir... Mağazadan çıkar, kuaför Hilmi Doğruer'in yerine girer, saçı başı yapılmış çıkar, artık başka bir kadındır.

Artık Zerrin daha fazla (seks yıldızı) Zerrin Doğan'a benzemektedir. Yolda başı boş yürürken aniden kel kafalı bir adama "Pardon burada eğlenecek enteresan bir yer var mı?" diye sorar. Kıl kuyruk adam güzel kadının peşine takılır. "Bendeniz doğrucu Davut... Hehe, hehe, he." Dallamaca sırnaşır. Astsubay gazinosu kılıklı yere gelirler. Davut da masaya tebelleş olur. Yine abuklar: "Burası enteresan bir yerdir." (Oysa etrafta hiçbir enteresanlık yoktur.) Sonra garsona "Şef" diye hitap eder. "Hani şey var ya... Ondan yap bize, bir de meyve..." Bu sırada Zerrin arka masada tecavüzcüsünü görür. Kamera tecavüzcüye zum yapar. Meğer Davut haklıymış. Hakikaten de enteresan bir yermiş burası. Zerrin tecavüzcüsüne gözlerini kısarak bakmaktadır.

Bu sırada tecavüzcü de masada karşısındaki bayana Davut gibi şeyler söylüyor. "Nasıl enterasan bir yer değil mi?" Davut dalmış gitmiş Zerrin'e soruyor "Ne oldu bir şey mi var Aysel." Zerrin'in adı Aysel'miş meğer. "Hakikaten enteresanmış" diyor. Nesi enteresan acaba? Bir garson gelip, Davut'un kulağına "Beyfendi bir bakar mısınız?" diyor. Davut dükkandan sabıkalı galiba, çekip ne diyecekler, "Hesabı kim ödeyecek?" falan mı? Yiyip içip kaçıyor mu ne?

Zerrin tecavüzcüsünü kesiyor. Tecavüzcü de uzaktan bir selam verip yanındaki kadını piç gibi bırakıp Zerrin'in masaya geliyor. "Sizin nereden tanıyorum acaba?" Zerrin de lafı geçiriyor "Layıkıyla tanışsaydık, birbirimizi unutmazdık." Adam bir bok anlamıyor. "Birbirimizi daha yakından tanıyabiliriz" diyor.

Sahne değişiyor... Bir deniz kıyısı, tepedeyiz; Zerrin ve adam güneşleniyorlar. Daha bir aktivite yok. Zerrin yerinden kalkıyor. "Nereye hayatım?" Zerrin eski bir pleymut'u gösteriyor, "Arabayı çeviricem, gölge yapıyor da." Arabayı çalıştırıyor. Arabayı geri geri

alıp sonra hızla tecavüzcüsünün üstüne sürüyor ve adamcağızı uçurumdan aşağı yuvarlıyor. Yeahhhh.

Elde var bir. Birinci intikam alınmıştır.

Yine dallama Davut, Zerrin'in kuyruğundadır. "Sizden öyle hoşlandım ki. O gün beni niye restoranda bırakıp gittiniz? Doğrusu çok kırgınım." (Anlaşılan hesap koymuş Davut'a.) Zerrin "Akşama görüşürüz" diyor. Yine ekiyor Davut'u. Kadın haklı, Davut hem çok dallama, hem çok tipsiz.

Bu sefer Zerrin'i beyaz bikinisiyle görüyoruz plajda, hayda ikinci tecavüzcüsü de orada. Adam maganda gibi yatmış güneşin altında. Zerrin tanıyor adamı. Yanaşıyor, tam başında dikiliyor. Adam kafasını kaldırıyor, beyaz bikinili bir şeftali... Hayatta en sevdiği şey, inanamıyor. "Beni Osman Bey yolladı. Bir sekretere ihtiyacınız varmış" diyor. "Hayret Osman bana sekreter yollamazdı?" Anlamsız diyaloglar... "Neyse tam aradığım gibi bir sekretersiniz" diyor ve tekneyle denize açılıyorlar. Kafasında bir kaptan şapkası... Osuruktan bir kayık. Adam teknenin kıçında dümende. Zerrin bikiniyle yatmış. Az sonra tekne tekliyor. Adam ön tarafa motora eğiliyor, kurcalarken Zerrin bir ekmek bıçağı çıkarıyor. Bıçak kanlı. Oysa daha saplamadı bile ama saplayacak. Saplıyor, adam kırmızı boyalar içinde bağırıyor. "Agggggggghhhıhhhh".

Polis ikinci cesetle de karşılaşıyor. Adam ölmeden önce bir şekilde kanla yani kırmızı boyayla "Aysel" yazmış sandala. Polis "Hımmm" diyor, "Kim bu Aysel?"

Polisi, senarist Recep Filiz oynuyor. Senaryo sette yazılmış. Film ekibi bir tatil köyüne gitmişler bir taraftan yazıyorlar, bir taraftan çekiyorlar filmi. Hem de acayip tatil yapıyorlar. Tabii müessese bunların seks filmi çektiğini bilmiyor.

Davut yalakası ortalarda yok. Zerrin nihayet Kazım Kartal'a rastlıyor. Kazım da adeta Zerrin'i beklemektedir. Zerrin şantöz olduğunu söyler, iş arıyordur. Kazım kadını şöyle bir süzer "Tecrübeniz?", "Çalıştıktan sonra karar verirsiniz." Kazım kadının adabı muaşeret kurallarında bakılmayacak yerlerine bakar. Kararını vermiştir.

Zerrin gazinoda Ajda'nın sesiyle şarkı söyler. "Yalancının birisin". Şarkı bittiğinde havuzdalardır. Zerrin beyaz seksi bikinisiyle havuzdan çıkar. Kazım yakın markajdadır.

Polis Aysel'i aramaktadır. "Kim ola ki bu Aysel?"

Kazım bu kadını daha önce nereden hatırlıyordur? Bir haberci gelir. "Abi Selami'yi de öldürmüşler, havuzda ceset, kem küm" gibi şeyler söyler. Ulan Davut nerede falan derken Davut ortaya çıkar, polisle konuşmaktadır. "Abi Aysel öyle iyi bir kız ki hiç sanmıyorum... Öyle cömert ki..." (Demek bütün hesapları Zerrin ödüyordu.)

Bunun bir seks filmi olduğunu otel idaresinden saklayıp gizlice odada bir sevişme sahnesi çekmişler... Kazım duşun altında, Zurnik Baba'dan aldıkları kızlardan biriyle sevişir.

Bu sahne bittiğinde bu sefer de kayalık bir ortamda Zerrin Doğan'la sevişirler. Otelden uzaklaşmışlar, gözlerden ırak bir yerde Kazım'la Zerrin'in sevişme sahnesini çekecekler. Zerrin bu sahnede intikam alacağı tecavüzcüsüne gayet cömert davranır... Ne de olsa ilk erkeğidir. Kayalıklarda hart soft karışımı bir sahne seyrederiz. Uzun uzundur her şey. Dönemi içinde ileri sayılabilecek bir cömertlikle Zerrin'in önündeki tüyler açıkça görünür. (Zerrin Doğan ilk porno uzun metraj film çeken kadındır aynı zamanda.)

Bu sahne bittiğinde Zerrin Kazım'ı elinden tutup zorla bir köye götürür. Bu köy filmin başındaki köydür. Kazım hâlâ anlamamıştır. Kız tecavüz edildiği ahıra sokar Kazım'ı. Kazım boş boş bakmaktadır. Bir eşşek görürüz, Kazım eşşeği sever. Hayda şimdi de sıra eşşeğe mi geldi diye düşünürken Zerrin üstündekileri değiştirmiş tekrar köylü kızı olmuştur. Kazım gözlerine inanamaz. Zerrin elindeki çatalla Kazım'ı öldürür.

Zerrin polise teslim olur. Davut lök gibi kalmıştır. "Cezamı çekmeye hazırım komserim"... (Son) yazar.

(Bu arada Davut rolünü oynayan da büyük bir ihtimalle rejisörün ta kendisi Naki Yurter. Oyuncu bulamamış onu da beleşe getirmiş.)

GECELERİN KADINI

Sahil kasabası motel, boktan bir diskotek. Dans, özenti gençlik ayakları. Üst baş dökülüyor. O zamanki kılıklar şimdiki doğu bloğu ülkelerin vatandaşları gibi rüküş ve fakir. Tecavüzcü Coşkun çaktırmadan esrar sarıyor. Kötü bunlar kötü, yoz bunlar. Esrarı zuladan çaktırmadan uzatıyor. Faruk Peker esrarı çekiyor, oohh diyor. Kameraya doğru üflüyor, sanki esrar reklamı. Gözler bayılıyor, yanındaki genç kıza uzatıyor. "Çeksene", "Hayır" diyor kız. "Yanında ben varım hayatım." Kız esrarlı sigarayı çekiyor. Başı dönüyor, Faruk Peker "Ben kızı oteline bırakayım" diyor ve kızla birlikte çıkıyorlar. Arkadan diğer arkadaşları da geliyor. Yani tecavüz grubu. Ağaçlıklı bir yerde, kamuya açık alanda kızı kamulaştırıyorlar. Coşkun'u bu seks kesmiyor, "Kızı öldürelim abi" diyor. "Gider konuşursa hepimiz yanarız." Coşkun kızı öldürüyor. Bir de öldürdükten sonra sevişiyor.

Kızın yüzüne bir gazete kağıdı örtmüşler polis telsizleri... Komser cin, her şeyi anlıyor. "Uyuşturucu sonra da tecavüz."

Kamera kızın kolyesine yaklaşıyor, (niye acaba?) polis tekrar konuşuyor. "Kızın kimliğini araştırın."

Faruk Peker'in vicdanı hür, irfanı hür. Eskisi gibi takılmakta. Bodrum yat limanında bir teknede Banu Alkan seksi bikinisiyle güneşlenmekte. Gayet tanga, baldır bacak, güneş gözlüğü. Faruk bu yabancı kadına hasta oluyor, zaten akşam barda da rastlaşacaklar. Bakışlar, bakışlar... Araya deniz, Bodrum Kalesi. Akşam barda Banu yine dekolte bir elbise giymiş, göğüsler lambur lumbur, nasıl hasta olmazsın hele Faruk Peker gibi dam salaksan.

Yoo aslında bardaki elbise sandığımız şey meğer gecelikmiş. Banu kafayı yemiş gecelikle çıkmış. Faruk hedefe kitleniyor. Şak yanaşıyor. Birazdan konuşacaklar...

"Sizi buralarda ilk görüyorum... Daha önceleri..."

"Evet yeni geldim... Ama siz buraların en çapkın adamı olmalısınız. Öyle söylüyorlar."

Faruk bir sigara yakıyor. "Yok canım abartmışlar."

"En çapkın ve en hızlısı" ve devam ediyor iğnelemeye. "Zavallı genç kızların kalbini çalan ve onları insafsızca..." cümlenin sonunu

tamamlamıyor. Faruk Peker şaşırıyor, ne demek istiyor bu kadın. "Ne demek istiyorsunuz?"

Banu acı acı gülüyor. "Hiçbir şey demek istemedim." Faruk biraz geriliyor. Banu devam ediyor konuşmaya. "Gerçekten yakışıklısınız, sizden uzak durmak lazım."

Faruk rahatlıyor. "Siz de çok güzelsiniz."

"Bütün genç kızları bu şekilde mi tavlarsınız?"

Faruk içkisini fondip yapıyor ve bardan çıkıyor. Şimdiye kadar hiçbir kadın onunla böyle konuşmamıştı, neydi bu cesaret? "Yo, yo ondan etkilendim mi ne?"

Yine bıktırıcı manzaralar, bir yat denizde yol almakta, Bodrum Kalesi'ne zum. Turistik eşyalar. Banu bu sefer başka bir bikini tanga karışımı moda acayip birşey giymiş. Ben bu mayoları Banu Alkan'dan başka kadının üzerinde görmedim. Kamera zum yapıyor. Banu'ya yapsa iyi, sapık kameraman kalçalara yaklaşıyor.

Faruk Peker balık adam, ahtapot yakalamış dipten çıkıyor. Kıyıda filmi seyreden bir kalabalık. Artisleri tanımışlar. Banu'nun sandalı devriliyor. Faruk balık adam kılığında hemen yardıma gidiyor. Banu'yu kucaklayıp kıyıya çıkartıyor. Kalabalık gülüyor. Faruk'la Banu arasında bir yaklaşma başlıycak. "Hayatımı kurtardınız, az kalsın boğuluyordum." Hâlâ kucakta, "Hiçbir önemi yok, bunu kim olsa yapardı". Banu manalı manalı bakıyor sonra "Belki de geçmişte işlediğiniz bir günahı ödediniz." Anananann! Ne demek istedi şimdi? Kim bu kadın? Yoksa tecavüzden sonra öldürülen kızı biliyor mu? Kim olursa olsun ondan hoşlanıyorum. Bakışlar, bakışlar... "Geçmişte ne günahım olabilir ki?" Dan! Dan! müzik vurgusu, tekrar bıktırıcı bakışlar, "Herkesin mutlaka geçmişte bir günahı vardır demek istedim."

Kalabalık Bodrumlu yerliler artislere bakmakta. Faruk'ta IQ düşük hâlâ bu kadının intikamcı kadın olduğunu anlamadı. Faruk'un evi mi? Bir yerde öpüşüyorlar, sonra bir vazonun çiçeklerinin arkasında sevişiyorlar. Böylece Banu'nun yağlı kalçaları görünmüyor.

Sabahın olduğunu nasıl anlayacağız... Tabii ki güneş doğarken bir çekim, yine Bodrum Kalesi. Yatlar, Banu ve Faruk balkonda çay içiyorlar. Pan, deniz manzarası. Banu ve Faruk elele marinada yürüyorlar. Plan değişiyor, Halikarnas'ın oralarda yine el ele. Biri sesleniyor "Hey Faruk!" Faruk dönüp bakıyor. Tecavüzcü Coşkun. Banu'nun şüpheli bakışları heriften kıl kapıyor. Dad dan dan, dan!

Müzik, zum, yakın plan, tecavüzün yakın planı. En pis haliyle Coşkun yavşıyor. "Yengemle tanıştırmayacak mısın?" Faruk fena bozuluyor. Bu sefer ciddi, bu kadından etkilendi. "Bozulma abi ya, ne dedim ki?" Coşkun uzuyor. Banu peşinden bakıyor. "Kim bu adam?" "Fazla samimiyetim yok, itin biri." Bu cevap Banu'yu tatmin etmiyor.

Bir manzarada yemek yiyorlar. Masada masraf olmasın diye fazla bir şey yok. Çaydan viski. Su, peçete, çatal, tabak. Allah ne verdiyse. Ha, çiçek de var. Figüran garson elleri arkada beklemekte, o da filmde çıkmakta. Suratında anlamsız bir ifade. Faruk soruyor. "Bana kendinden bahsetsene, hikayeni merak ediyorum" Banu hikayesini özet anlatıyor. "...mütavazi bir hayatım vardı, ta ki kız kardeşim öldürülünceye kadar." Faruk morarıyor. "Ne, kız kardeşin mi öldürüldü?" Dan! Dan! Dan! Müzik kalp ritmi. Yakın gözler, kindar bakışlar. "Nen var senin, biraz tedirgin gibisin?" "Yok, yok bir şey." En en ennnnnnn! Yakalandın.

Akşam yine sevişiyorlar, Banu çarşafa dolanmış kaba etleri yanlardan fışkırmış. Faruk, Banu'nun çantasını karıştırıyor. Böyle bir kötü huyu var. Çantadan bir fotoğraf çıkıyor. Dan! Dan! Dan! Vurgu, müzik, öldürülen kızın resmi. İyi, ama bu resmin Banu'da ne işi var? Hastir, baltayı taşa vurduk. Demek bu kadın ablası. Şimdi bilmemezlikten geleceğim ve oyuna devam. Banu uyanıyor, ne kadar da neşeli mutlu, oysa Faruk betlerde. "Yüzünden düşen bin parça sevgilim", "Yok bir şey iyiyim." Banu yine acayip bikinisiyle havuza giriyor.

Faruk, tecavüzcü Coşkun'la buluşuyor, durumu anlatıyor. Sonra fırçalıyor? "Hep senin yüzünden, öldürmeyecektin onu." Coşkun işi kökünden halletmek istiyor. Büyük Ortadoğu planı gibi. "Onu da öldürelim abi." Fena fikir değil, halbuki ne kadar sevmişti Banu'yu. Düşüncelere dalıyor. Şimdi film hiç haketmediği halde psikolojik gerilim kazanıyor. Sevdiği kadını öldürebilecek mi? Flaşback, Banu'yla sevişmeler, elele yürümeler.

Şimdi Banu bilmemezlikten geliyor. Yani senaryoyu bilmiyormuş gibi yapıyor. Faruk terliyor. Birlikte bir uçurumun kenarına geliyorlar, elinde tabanca Coşkun kayaların arkasında. Faruk aniden hüngür hüngür ağlıyor. "Hayır, hayır, yapamayacağım... Ben bir caniyim, Banu seni öldürecektim. Kızkardeşine esrar içiren bendim, ama öldüren ben değildim, affet beni." Kayaların arkasından Coşkun çıkıyor. Tabancayı uzatıyor, Faruk Banu'yla Coşkun'un arasına giriyor. "Yapma dur." Sonra Coşkun'un üzerine atlıyor, iki yumruk "Ah!" Coşkun geri geri giderken uçuruma yuvarlanıyor. "Aaaahhhhh!"... Faruk ve Banu sarılıyorlar. "Affet beni Banu!", "Sen bana sevmeyi öğrettin." Güneş batıyor... Ve Banu tabancayı çekiyor. "Ama

kızkardeşimin intikamını almaya yemin etmiştim" diyor. Dışınyaaaaaa! Bir el tabanca sesi. Faruk yerde yatıyor. “Son” yazmakta.

Not: Yukarıdaki filmin yazısını, afişine bakıp yazdım eğer böyle bir konusu varsa, tamamen tesadüfidir.

ÖLÜM BUSESİ

Ölüm Busesi.... Filmi sırf bu isminden dolayı seçmiş bulunmaktayım.

Yılbaşında bir şişe cep kaynağı ve cep telefonunu birbirine karıştırıp sevdiğim kızı aradım. Arkadaşlarıyla Nişantaşı'nda olacağını ama yine de birbirimizi görebileceğimizi söyledi.

Filmin ismi, Ölüm Busesi, başrollerde Figen Han ve Kazım Kartal var. Sirkeci Garı... Mikrofondaki demir ses herkesi uyarıyor "Dikkat dikkat... Münih, Viyana, Belgrad, Sofya Batı Ekspresi istasyona girmiştir." Ajda'nın plağı çalıyor; Dostum muhtacım gerçek sevgine... Siyah kürklü kırmızı eşarplı seksi yıldız Figen Han istasyon kapısından taksiye biner; şoför efendi boş musunuz?

Kamera alakasız hatta habersiz bazı evlere pan ve zum yapar, bu ev biraz sonraki sahnenin geçeceği ev hesabı. Turgut Özatay gazete okumaktadır (bakmaktadır). Evde kalmış kızı Saadet Gürses babasına kahve getirir. Evde bir de it bir ağbi var. Sabah öğüdünü alır "İnsanın namusuyla kazandığı para az da olsa değerlidir." Evde kalmış kız yine pencereden bakmaktadır koca hesabı, müjdeyi verir "Ablam geliyor baba." Baba saçmalar, "İyi ama Almanya'dan nasıl habersiz gelir", kızına soğuk davranır "Hayrola kızım!" Kızı bir çırpıda özetler "Almanya'ya gittiğimden beri kocam çok değişti, içki kumar, bütün bunların yanında bir de dayak."

Gecenin 2005'e ve Yeni Türk lirasına geçtiği saatlerde yine aradım "En geç yarım saat sonra geleceğim" dedi. Ona noktamı söyledim. Kendimi saklayacak, kimsenin tenezzül etmediği bir yer buldum. Yılbaşı meydan savaşı dağılmak üzereydi. Akın akın yenik ordunun askerleri bozgundan kaçıyorlardı. Konyak, rakı, şimdi de bira, uçuyordum. Her zamanki triplerim: hem gelmesini istiyor, hem de istemiyordum. Bu geceler hep acabalarla, kırılmalarla, yanlış anlamalarla, pişmanlıklarla biter.

Figen Han ailesine yük olmamak için iş aramaya başlıyor. Bir çapkın patronun tacizine uğruyor. Adam hemen dalıveriyor eteğin altına, Figen zor kurtarıyor g.tü. İkinci işi de çürük bir fotoğraf stüdyosu, fotoğrafçıya dikiz Yeşilçam'ın en çirkin adamı İhsan Gedik. Hangi kadın buna poz verir? Pis pis gülüyor ve şu bikinileri giy bakalım, diyor. Figen de saf saf kabul ediyor bu işi, perdenin arkasında bikiniyi giyiyor. Biraz sonra birşeyler olacak, seyirciyi bu beklentiye soktu.

Çekim başlıyor, Figen Han gayet etli butlu bir hatun, balık eti değil. Sapık fotoğrafçı bir iki çekimden sonra asıl konuya geliyor. Bir boğuşma başlıyor. Kadın direniyor, vermek istemiyor, o bu işi namuslu bir iş sanmıştı. Fotoğrafçının gözü dönmüş. Ne bahtsız kadın şu Figen. Ama kabahat onda.

Nasıl bayramlardan en kârlı çocuklar çıkıyorsa yılbaşı gecelerinden de kadınlar çıkıyordu... Nereden geldiğini sormadım ama anlattı. Tabii ki kıskanıyordum. Ismarlanmış. 5 tane viski şat içtiğini söyledi, bir de ben ısmarladım, fondip yaptı, yuttu. Kafası güzeldi. "Senden duyduğum şeyler çok işime yarıyor"... "Masculine" takılmış bir erkeğe. Adam paniklemiş. Canım sıkılmıştı. İyi yıllar diledi. Bu kadar açık sözlü olması gerekiyor muydu? Olsun gelmişti ya. Bana vakit ayırmıştı.

Benimle 15 dakika falan kalabilecekti, arkadaşlarına davetliydi. Kanyak, rakı ve biralar sayesinde aşkımı ilan ettim. Saat iki.

Figen Han fotoğrafçının elinden kurtuluyor. Eve dönüyor. Dertler bitmiyor. Abisinin kumar borcu varmış. Almanya'da kazandığı paraları götürüp kumarhane sahibine veriyor... Kazım Kartal delikanlı adammış almıyor parayı. Delikanlı ama erkekten dönme Derya Somay'la sevişiyorlar. Nasıl iş? Neyse zevkler özeldir. Derya'nın erkek adı Yavuz Gürsoy'muş. Figen ve Kazım takılmaya başlıyorlar. Ormanda sevişiyorlar, pek romantik değil.

Suratım düşmüştü, sevdiğim kadın bütün şefkat vanalarını açmıştı. Durdu baktı, "Sana bir kıyak yapayım mı?" dedi. Kuytu karanlık sota köşede iyice yaklaştı, ağzını ağzımın içine soktu, ateşli ateşli öpüyordu. Dilini de katıyordu bu işe. Birbirimizin ağzından nefes alıyorduk, bir dakikada belki daha uzun. Tabii ki o anın tadını çıkarmam gerekirken türlü şeyler düşünebiliyordum, bu anı daha sonraya ertelemiştim, daha sonra hatırlayıp, hatırlayıp gerçek duygularımın dökümünü yapacaktım. Yani kız benimle değil, yerime iğreti bıraktığım benle öpüşüyordu...

Hiçbir film zamanında anlaşılmıyordu.

Filmin konusunun adıyla hiçbir ilintisi yok. Neresi "ölüm busesi" bunun? Hikayeye bir intikamcı adam giriyor, Kazım'ı öldürecekmiş. Aradaki fasa fisoları atlıyorum, tabanca zoruyla Figen'le sevişiyor... Sonra Kazım'a gitmelerini söylüyor. Kazım'ı öldürecek fakat Figen adamı öldürüyor... Tak anında polisler geliyor. Zaten kapı önünde bekliyorlardı. Kazım delikanlılık yapıyor "Ben öldürdüm" diyor. "Son" yazıyor.

Kız beni öpüp gitmişti... Ölmüştüm.

KIVRIL FAKAT KIRILMA

Bu ay Dünya Kadınlar Günü şey ettirilecekmiş. Ben de istedim ki kazma kürek ayında, anlaşılmamış filmimiz bi şekilde kutlansın.

Aslına bakarsanız umutsuz bir işin peşindeyim. Malum seks filmlerinde kadınlar sömürülmekte... Ama ben imkansızı severim.

Kadınların hem kıvrılmasını, eğilmesini, domalmasını isteyip hem de kırılmamasını istemek abes. Belki de kırılmamak için kıvrılıyor ten rengi bedenler/kıvrılıyor hayatın cilvesinin merdanesinde/dilsiz etlerde ah sesi /kıvrılıyor fakat kırılmıyor/her şey kırılmamak için. Filmin başrollerinde Ünsal Emre ve Ceyda Karahan var. Ayrıca Meral Deniz. İki kadın da kıvrılıp kırılanlardan, yönetmeni "Dünyayı Kurtaran Adam" filminin yönetmeni Çetin İnanç. Film beş para etmez, bir sahnesi hariç.

Çok ciddiyim. Benim için kült film sahnelerinden biri oldu. Tekrar tekrar seyrettim. Anlatayım; önce beynim kıvrıldı, sonra kafatasım çat etti. Bu sahne filmin en büyük buluşu olan ismi "Kıvrıl Fakat Kırılma"nın yani filmin isminin, filmin içinde diyalog olarak geçtiği sahne, sanki klip, fragman, filmden bağımsız sahnesi, gerçekten kreativ. Soundtrack, keşke bütün film bu olsa...

Ünsal, lüks evin salonunda gece tek başına viski içmektedir, masa başındadır, suskun ve takıktır. Salona bir şala sarınmış vaziyette çırılçıplak Meral Deniz girer. Ünsal hiç aldırış etmez, bu sırada bir caz başlar, kadın masaya yaklaşır, sarındığı şalı yere düşürür, masanın üstüne yatar. Ünsal hâlâ cool takılmaktadır. Viskisini içer. Müzik devam etmekte. Kadın konuşmaya başlar;

- Seni seviyorum... Neden cevap vermiyorsun? Yeter artık içme... Konuşmuyorsun... İçince meyva istemez misin?

Deminden beri suskun Ünsal nihayet cevap verir:

- Meyvasına göre değişir hayatım....

Tekrar masanın üstündeki çıplak kadın konuşur:

- Hislerimle oynuyorsun... Beni neden kırıyorsun?

Ünsal cevap verir, sesi romantiktir:

- Bugün yine efkarlıyım, kafam da kıyak, ama madem ki istiyorsun, kırılma bana, kıvrıl anam... Kıvrıl fakat kırılma.

Arkadan uzun bir kıvrılma sahnesi görürüz.

Yılbaşındaki sevdiğim kızla Beşiktaş'ta Kazan Birahanesinde içiyoruz... Saçmalamak, delirmek serbest. İyi geliyor. Kıvrılan benim. Ona bu yazının başlığından, yazı için seçtiğim filmden bahsettim. Çok güldü. "Kıvrıl Fakat Kırılma"ya takıldı.

- Ben bunu arkadaşlarıma satarım, dedi.

Onda yaptığı çağrışım başka. Algıları bir enteresan: Kızlar bir erkek için yanıp tutuştuklarında kıvrılırlarmış ama bunu o erkeğe belli etmezlermiş. (Bunu daha güzel anlattı tabii.) Kıvrıl ama kırılmanın kadınca yorumu da böyle.

Tabii ki bu filmin bir de konusu var ama önemli değil. Birkaç cümle kurmam gerekirse: Taksim'deki Gezi Oteli, bir anne-kız zengin adam avındalar... Kayserili pastırma tüccarı Zülküf Ağa. Çalınan kolye... İçki bardaklarına atılan hap. Ünsal Emre de dolandırıcı. Aynı oteldeler, aşk başlar; dolandırıcı, avcı kadına aşık olur. Sonra bir uyuşturucu hikayesi, neyse vazgeçtim filmi anlatmaktan.

Kadınlık durumunun bir kıvrılma durumu olduğu kesin. Kıvrılıyorlar çünkü iyiler. Kıvrılıyorlar çünkü sömürülüyorlar, kıvrılıyorlar çünkü fedakârlar, kıvrılıyorlar çünkü şefkâtliler. Hayat karşısında hep kıvrılıyorlar. Estetik ruhlar, kıllı baltalar karşısında yine de kıvrılıyorlar. Kıvrılıyorlar oyunbaz şeytanlar, kıvrılıyorlar duygusallar, sevdiklerinde, sevmediklerinde aldattıklarında, içki içtiklerinde, müzik çaldığında, hep kıvrılıyorlar. Erkekler istediği için kıvrılıyorlar. En büyük tek silahları kıvrılabilmek.

- Bugün efkarlıyım biraz, kafam da kıyak... Ama madem ki istiyorsun, o halde kırılma, kıvrıl canım... Kıvrıl fakat kıralma. Çeksene Elini, Kırcan Mı Belimi?

BU KUTU BAŞKA KUTU

Filmin ismi "Bu Kutu Başka Kutu" ne demek acaba? Burada kastedilen nedir? Bunu ne kadar anlamazlıktan gelebiliriz. Başka kutu nasıl bir şeydir? Eğer fesatlık bendeyse, yani benim için kötüyse zannettiğim şey mutlaka... Bu organ niye kutuya benzetilmektedir. Kastedilen organa yönelik bu benzetme hangi hastalıklı beynin muhayyelesinden çıkmıştır ki benim bildiğim o organ hiç de kutuya benzememektedir. Ha, burada içine bir şeyin girmesi çıkması meselesiyse yine de "kutu" benzetmesi saçma kalmaktadır. Porno jargonunda bu organın incir, zerdali, kaymak tabağı gibi isimleri olduğunu bilirim. Aslında kendinden başka hiçbir şeye benzememektedir. Benim en tercih ettiğim hitap biçimi halk arasındaki tabiriyle sonu M ile biten iki harflisidir. Bu konuda da kesinlikle hürmette kusur etmem. Can Yücel gibi konuşmak gerekirse: Bizim buralarda .ma .m denir.

70'li yıllarda bu filmleri üreten Yeşilçam kahvehane ayaktakımı söz savunmaya geldiğinde, "biz bu filmlerle bir jenerasyona seksi öğrettik" demişti. Tamamen de haksız değildi. Hâlâ kırsal kesimde ilk cinsel deneyimler Panter Emel'den habersiz eşeklerle gerçekleşmiyor mu? Atıf'ın Eğreti Gelin'inden yoksun bölgelerde. Geneleve "mektep" denmektedir hâlâ. İşte bu filmlere bir eğitim misyonu yüklediğimizde kastedilen organa kutu diye hitap edilmesinin ardından trajik felaketlerin patlamasından korkmuşumdur her zaman. Düşünsenize hayatında hiç organ görmemiş biri kadının külodunun içinde umutsuz bir kutu arayışına girebilir ve sonuç Haydar Dümen'lik olur. Haksız mıyım yani?

Gerçi Ortaçağ şövalyeleri Kudüs krizleri geldiğinde hacı adayı olarak bir elde kılıç, bir elde keser "my god ekber", "my god ekber" diye yola çıktıklarında, karılarının namusunu korumak için demirden bekaret kemerleri takıp kitleyip anahtarını da alıp giderlermiş. Ama herhalde o zamanlar da kasa hırsızları ve çilingirciler vardı. (Anal seks tarihi işte böyle başlıyor.)

(Biip, biip... Cep tel'in sağ üstünde bir minik zarf, bir mesaj alındı, "oku" diyor, açılıyor, sevdiğim kızın numarası) "Korkunç hastalandım + tel. de öyle + hayatımda hiçbir şeyin bu kadar kötü gittiğini hatırlamıyorum + işi de kaçırdım + umarım sen iyisindir + yarın görüşelim mi? Özledik yav"... Bilin bakalım ne cevap verdim. Bu kızla ne zaman görüşsek ertesi gün kafayı yiyiyorum, ondan sonra böyle kutulu mutulu filmleri yazmaya çalışıyorum. Yani böyle filmleri

yazmak için bu kıza ihtiyacım olduğunu fark ettim. Şimdi bunu ona çaktırmamam lazım.

Haydi şu kutu meselesini bir kenara bırakalım biraz da filmden söz edelim. Filmin başrolünde dönemin ünlü komedyeni, tip bir adam, Mete İnselel var. Köyden İstanbul'a geliyor andavallı.... Fakat ünlü bir kabadayıya benzemektedir. Diğer çete bizim köylünün peşine takılır. Bizim köylü Kayserili akrabasının lüks evinde kalmaktadır. İki postacı (kargo yok o zamanlar) büyükçe bir kutu getirirler, hediyeymiş. Kutunun üstünde USA dost eli bayraklı bir amblem var. Kol gibi giriyor. Bizim köylü "Amerika'nın ambargosu bitti mi ulan" der.

Kutudan iki çıplak kadın çıkar. Filmin en fantastik sahnesi bu. Sonra diğer çete bizimkinin peşine düşer. Bir kutu mevzusu başlar.

- Kutu nerede?...

- Kutuyu ver.

- Ne kutusu?....

- Benden kutu isteme sakın...

- Sen de mi kutucusun?

- Kutu, kutu, kutu...

Filmin sonunda anlarız kutunun ne olduğunu, meğer çalınmış bir mücevher kutusuymuş. Şu kutu mevzusundan insanın siniri bozuluyor. Filmin CD kapağında seks bombası, erkekten dönme Emel Aydan başrol gibi sunulmakta ama pavyondaki bir striptiz sahnesi dışında rolü yok. Meraklılara duyurulur. Ama striptiz sahnesinde seyre değer. Emel Aydan transeksüelliğine rağmen yine de filmdeki diğer gerçek kadınlardan bile daha kadın. Acaba bunu bir zamanlar erkek olmasına ve erkeklerin arzularını da bilmesine mi borçlu? Bu filmdeki diğer eften püften kadınların silikliliği de çabası; fiyatları, kibar olmak gerekirse film kaşeleri, çalıştıkları evin vizitesi kadar da ondan mı acep? Neyse kapatalım bu konuyu. Son kez bir cımbız diyalogla "Bu şehirde erkeklere Rıza mı diyorlar?". Açıldı pandoranın kutusu...

BİR BEHÇET NACAR FİLMİ: SANSAR

Aslında sansar bir hayvandır; bir gangaster lakabı değildir. Gündüzleri kimse görmez onu, geceleri kümeslere dadanır, tavuk gırtlaklar. Latince adı Martes martes'tir. Ağaç sansarı, kaya sansarı gibi türleri vardır. Kürkü beğenilir. Porsuk, gelincik, vizon sansargillerdendir. Kiralık katil, mafya tetikçisi, kabadayı bu lakapla iyi bir şöhret yapabilir. Çakal Carlos gibi. Ama bir tetikçiye zebra, tavuk, kokarca, ördek, gelincik dersen karizma çizilir. Alay konusu bile olabilir. Hatta tetikçi "beni ne biçim hayvanlara benzetiyorsunuz" diye dava bile açabilir. Hayvanlar konusu bugünlerde hassas.

Bu filmdeki Sansar abi (Behçet Nacar) kodu mu oturtur adamı. "Sansar", "Parçala Behçet" serisinden bir film. Yani Sansar Behçet. Ona Gelincik Behçet diyemezdik herhalde. Her hayvan delikanlıya oturmaz. T.şşak ihtimali olma konusu kesin. Hayvan konusu derin (Selçuklu sultanlarından birinin adı yanılmıyorsam Selahattin Köpek). Neyse...

Sansar Behçet istemeyerek bir belaya bulaşmak zorunda kalır. Tövbekar bir kabadayıdır. Tarihi eser kaçakçılığı yapan bir şebeke vardır. Olaylar Kuşadası civarında geçer. Bir arkeoloji profesörü kayıptır. Sansar "tak" diye prof'un kızını bulur. Prof'un kızı bir gece kulübündedir, ondan başka kadın yoktur (konsomatrisler hariç, onlar parayla takılır biliyorsunuz). Prof'un kızı Emel Aydan striptiz izlemektedir (olabilir). Bu arada dedikodu vereyim Emel Aydan transseksüeldir.

Bundan geçen ay da bahsetmiştim.

Neyse, Sansar bara iskele yapar ve Emel'in içkisini içer münabesetsizce. Emel şaşırır ve itiraz eder.

- O benim içkim.

Sansar gayet küstah bir şekilde cevap verir:

- Sen de benimkini iç anam!

Hayda ne biçim laf bu. Kavgada bile söylenmez (Sen de benimkini iç). Tak, üç göz lalesi bara yanaşırlar, amaçları bara demokrasi ve hürriyet

getirmektir. "Senin tipini hiç beğenmedik" der içlerinden biri. Sansar bu arkadaşları hiç umursamaz. "Haklısınız, tipimi ben de hiç beğenmem" der. Emel abiye döner "sen ne dersin şekerim" der. "Bilmem hiç alıcı gözüyle bakmadım" diye cevaplar Emel abi. Sansar, bara demokrasi ve hürriyet getirmek isteyen arkadaşlara hitaben şöyle der "Peki beyler siz alıcı gözüyle bakar mısınız?" 'Sözde vatandaş' tipli bu üç adam "tipin bizim sinirimize dokunuyor" diye cevaplarlar. Sansar hâlâ soğukkanlıdır, "cacık sever misin hayatım" der Emel'e. Emel anlamaz "ha!" diye sorar. "Haklısın hayatım bu hıyarlardan cacık da olmaz" der. Bu derin ve entellektüel tartışmadan sonra operasyon başlar. Üç sözde vatandaş dayak yer. Sansar acayip iyi kavga etmektedir.

Fakat film avantürse, avantür gerçekten. Sansar, yani Behçet hem sevişken, hem de dövüşken bir adamdır. Bardaki Emel'i değil, konsomatris kızı götürür. (Sevişirler battaniye altında, 40 derece sıcakta). Sansar bu arada kendini yerli turist olarak tanıtır.

Ertesi gün Sansar'ı bir müzede görürüz Emel'le. Sansar heykellere bakıp "bu eski kadınlarda utanma yokmuş" der. Emel, Sansar'ı eğitmeye başlar. "Mesela bu heykel" derken, Sansar lafı keser "ilk çağ Roma dönemi" diye tamamlar. "Laf aramızda kapıdaki bekçiden öğrendim de", "ben profesör kızıyım", "ben de halk çocuğuyum" gibi diyaloglar falan. "Anlamadım?", "İnanın ben de anlamadım".

Profesörün kızı ressammış. Sansar'a atölyesinden adresini verir "Çiçekli Bahar Sokak, No:3 Kat:4". Bu adresleri hep merak etmişimdir, acaba var mı? Hiçbir masraftan kaçınılmamış bu filmde, Sansar'ın arabası eski Amerikan ve arabayı yakıp uçurumdan bile attılar harbiden. Daha birçok eski Amerikan arabanın camlarını bile kırıyorlar. Helal valla. Prodüksiyon küçük ama helal dedirtiyor insanlara. Dedim ya avantürse avantür, hepsi var bu filmde. Konusunu anlatmam mümkün değil, hikaye tarihi eser kaçakçılığı ile başladı, aniden uyuşturucu işine dönüştü, yani konu kayması, anlam kayması, her şey yar bu filmde. Bunu yönetmeni Yavuz Figenli de bilmiyor. Önemli değil zaten. Avantürün bütün gereklilikleri var. Silah, tekme, yumruk, arabalar, ölen adamlar, orospular.

Aşk da benim için böyle, yani yaşadığımız bütün saçmalıkları bir filme benzetirsek bütün konusuzluğuna hatta yan konulara dalmasına rağmen, sonuç hiçbir şeyi hedeflemese bile, yine de gidilen o yoldaki minicik şeyler daha önemlidir. Önemli olan gerçeküstü bir durum yaşamaktır. Bu küçücük anlar yokuştan aşağı koşarken bizi arkadan iter daha da hızlı koşarız. Geçenlerde alınganlık yapıp sevdiğim kızı bir süre aramadım. Bunu ona daha sonra anlattım, o da "Ne alakası

var, sen beni istediğin zaman arayabilirsin, biz sev..." dedi, sustu. Devam etmedi. Acaba "Biz sevgili miyiz?" diyecekti.

Yukarıdaki Sansar filmine tekrar geldiğimizde de aventürün bütün gereklilikleri var. Konusu-monusu önemli değil, önemli olan gerçeküstü bir dünya.

İKİMİZ DE SEVDİK

Bir flaş haberle başlamak istiyorum yazıya; Arzu Okay'ın pussy'sini gördüm. Yıllarca tapmışız kadına, bu az bir şey mi? Bir iş kazası olmuş işte; kameramanın geri zum net yaparken kazayla çektiği 24 kareden epeyce az. Sinemada asla göremeyeceğiniz ama 'digital japon tecnologi' ile resmi yavaşlatıp ya da dondurup yakalayacağımız bir enstantane bu.

Önce bir görüntüden şüphelendim, sonra 'slow' yapıp baktım. Evet, Arzu'nun bacak arasında bir karartı belirdi. Christoph Colomb'un gemisinin direğindeki gözcü gibi bağırmam gerekiyordu ama kendimi tuttum. O anı isabet ettirmek gerekiyordu ve sonunda oldu. Arzu'nun 13 kareli bu görüntüsünde, bacak arasında olgunluktan yarılmış siyah bir incir duruyordu. Bir elimde sigara, bir elimde bira televizyona yaklaştım. Acaba yanılıyor muyum, diye dikkatle inceledim. Hani 'Blow-Up' diye meşhur bir film vardır, öyle bir durumsallık bu. Görmek istediğimi mi görüyorum acaba?

Yaptığım şeyin önemli bir buluş olduğuna eminim. Şimdiye kadar kimse böyle bir abuk işle saatlerce uğraşmamıştır. Bir takıntı meselesi bu. Buradan meraklılara duyuruyorum; iddialıyım. Kimsenin görmediği bir şeyi gördüm. Çağın görüntüsü bu. Bir jenerasyonun rüyası Arzu'nunkini görmek. Buradan sinema ansiklopedisi madde yazarlarına duyururum; Arzu Okay'ın vajinası "İkimiz de Sevdik" adlı filmde kazayla görünmüştür.

Arzu Okay, Yeşilçam'a gelmiş en muhteşem kadınlardan. Nefis bir suratı var, inanılmaz masum. Arzu Okay simgeleşmiş bir yıldızdır. O seks filmlerinin abardığı dönemde sinemayı bıraktı. Asla abartılı bir seks sahnesini göremezsiniz. Çırılçıplaktır ama bir çiçekli vazonun arkasında sevişir. Ya da göğüsleriyle baldırlarını açıkta bırakan bir örtü vardır üzerinde. Ama abla keşke (iyi ki) o örtüye güvenmeseydin o kadar. Arzu Okay, kendinden daha fazla soyunan kadınlar sinemaya başladığında (Zerrin Doğan, Dilber Ay) sinemayı terk etti.

Filme gelince, seks filmi demeye bin şahit ister. Tam bir Yeşilçam melodramı. Araya iki yatak atılmış hepsi bu. İşte böylesine masum bir filmde Arzu'nun kaza eseri görünen pussy'sinin dışında onu seks filmleri kategorisine sokmamız imkânsız neredeyse.

Arzu mini etek giydiği için mahalleden kovulur. Üstelik bunu kadınlar

yapar. O, kocalarını baştan çıkaran bir orospudur. İki genç kız (kız arkadaşı var) yeni bir semte taşınırlar. İş ararlar, bulurlar. Böylesine güzel kızlara kim iş vermez ki? Ama hikâye işte burada başlıyor: Zengin patronlar fakir tezgâhtarları ya da sekreterlerini mutlaka s.ker teorisi.

Arzu bir 'butique'de iş bulmuştur, kız arkadaşı da bir triko fabrikasında sekreterdir. Arzu yaşlı patronunun tacizlerinden bıkmıştır (Kenan Pars). İşi bırakır. Kız arkadaşı ile patronu (Salih Güney) arasında da bir mevzu başlamıştır. Arzu'nun saf kız arkadaşı hayatının hatasını yapar ve Arzu'yu kendi fabrikasına iplikçi kız olarak alır. Ustabaşı şaşı göz bunu hemen ima eder; "Hayret, siz bu güzellikle...". Salih Güney'in gözünden kaçmaz bu. Güzellik avantaj mıdır, yoksa bela mı? Ustabaşı şaşıbeş haklı çıkar "Hayret siz bu güzellikle...". Salih önce gayet romantik öper kızı. Bu arada sekreter kızın pabucu dama atılmıştır.

Salih, zengin ve güçlü bir adamdır, iktidarı vardır, tabii ki fakir kızları öpmeye hak kazanmıştır. Ustabaşı şaşıfelekle haber yollar; "Patron seni kumaş deposunda bekliyor". Haydaa, niye odasında değil de kumaş deposunda bekliyor? Fakir kız gitmek zorundadır. Gider ama oraya niye çağırıldığını da biliyordur aslında. "Rica ederim Sedat Bey bırakın" demesi abestir. Olanlar olur, kumaş kolilerinin üstünde o artık kült filmin tarihine geçecek sahne başlar. Arzu bekaretini patronuna teslim eder. (Sanki başka seçeneği mi var?).

Bu arada sekreter kız Salih tarafından horlanmaktadır. Sekreter kız "İstanbul Festivali'ne iki bilet aldım" der. Salih ilgilenmez. Bu arada İstanbul Festivali'nde neye bilet almıştır? Bale mi, opera mı, tiyatro mu, konser mi? Arzu, kız arkadaşı ve ev arkadaşı kızın, patronları olan Salih'i sevdiğini öğrenir. Fedakârlık yapıp evi ve işi terk eder. Patron ustabaşı şaşıgöze "Git Arzu'yu kumaş deposuna çağır" der. Şaşı, Arzu'nun ayrıldığını söyler. Salih sinirinden şaşıyı ayıklar. Şaşının gözleri yerinden çıkar, biraz düzelir. Her şey Şaşı'nın cümlesiyle başlamıştı: "Hayret, sen bu güzelliğinle...".

Patron Salih vefasız bir adamdır, Arzu'yu çabuk unutur. Tekrar sekreteriyle takılır. Arzu da eski bunak, moruk, zengin patronunun metresi olur. Bunu zengin morukla sevişirlerken de belli eder, orgazm taklidi yapar.

Patron Salih ve sevgilisi (sekreteri) İstanbul Festival'i diye yanlışlıkla bir gece kulübüne giderler. Fakat tesadüf bu ya o akşam Arzu ve bunak, zengin moruk da oradadır. Arzu yıkılır. Salih "değmezmiş" der.

Arzu bir gün eve erken gider ve bunak, zengin moruğu yatakta başka bir kadınla yakalar. Yakalanan kadın (Nilgün Ceylan) bütün filmlerde hep aynı sahnede oynamakta, aynı biçimde sevişmekte ve aynı biçimde yakalanmaktadır.

Arzu tecavüz edilecekken iyi bir adam tarafından kurtarılır ve bu adamla birlikte olur. Evleneceklerdir. Adam (Seyhan Karabay) abisinin evine yemeğe davetlidir. Arzu'yu da götürür. Fakat ne o... Bu, Salih Güney ve sekreterinin evidir. Onlar evlenmişler ve doğru yolu bulmuşlardır. Arzu ve Seyhan içeri girer girmez kamera zum hareketlerine başlar, herkes şoktadır. Salih erkek kardeşi Seyhan'a "Bu kadın..." diye başlayan cümleler kurar. Burada demek istediği "Bu kadının kumaş deposundaki sahnede en mahrem yeri göründü, kahpe kadın bunu bilerek yaptı" demek istemektedir. Arzu evi terk eder ve bir uçurumun kenarında görürüz onu. Seyhan bunu gazeteden okur. İntihar etmiştir. Filmin sonunda "Son" yazar. Ama ben yine de yazıyı ustabaşı şaşıgözün cümlesiyle bitireceğim, üstelik bunu da Arzu'nun kendisine söyleyeceğim; "Hayret, hem bu kadar güzelsin hem de..."

ŞEHVET UÇURUMU

"Zerrin evlidir ama yapayalnızdır, kocası iş seyahatleri yüzünden hep başka yerlerdedir. Bu yüzden Zerrin boşlukta yüzmektedir. Kocasıyla bir gün tatile giderler ve orada üç kişinin tecavüzüne uğrarlar. Kocasının gözleri önünde olan bu olaydan Zerrin psikolojik olarak olumsuz yönde etkilenir" diyor CD'nin arka kapağındaki Zerrin'in çıplak verdiği pozun üstündeki yazıda. Ama biz yine de biraz farklı okuyabiliriz bu başyapıtı.

Zerrin'in kocası tipsiz bey, işi gereği eve hiç uğramamaktadır. Ne iş yaptığını bilemeyiz. Ankara'dadır? Zerrin bir sigara yakar, sıkıntılı sıkıntılı içer sigarayı... Kül tablasını görürüz silme doludur, yani sigara üstüne sigara içmektedir. Yönetmen Zerrin'in sıkıntılı ruh hâlini gayet iyi vermiştir. Zerrin aniden mastürbasyon yapmaya başlar, üç kez üst üste, boğucu bir müzik eşliğinde. Yönetmenin anlatmak istediği; Zerrin kocasını çok özlemiştir. (Acaba kocasını mı çok özlemiştir, yoksa bir erkeğe mi ihtiyacı vardır?)

Zerrin Egeliler'in bütün çıplaklığı seyircinin beklentisi doğrultusunda verilmiştir. Kocası nihayet telefon eder.

"Seni seviyorum."

"Ben de, ben de seni çok özledim, her an içimde hissediyorum..." gibi telefon sapığı kıvamında konuşurlar. Ve Zerrin sonunda psikoloğa gider.

Psikolog, Zerrin'i dinlemektedir. "Gece uyuyamıyorum, gözüme uyku girmiyor. Kötü kötü rüyalar görüyorum. Ormanlar, uçurumlar... Sıçrayarak uyanıyorum" der. Psikolog "Hımmmm" der. "Tatile çıkman lazım" (Bu arada psikolog rolündeki abi tanıdık biri; küçükken Rumelihisarı'ndaki karşı apartmanda oturan Şaziye hanımın oğlu Müfit abi. Müfit abi prodüktördü; muhtemelen bu filmin de prodüktörü. Sürekli batar çıkardı, annesi çok yanardı. "Sinemacılık uğruna ne evler gitti" derdi. Ben ilk senaryoyu onların çöplerini karıştırırken bulup okumuştum. Şu anda yazdığım film de onun filmi olduğundan, masraf olmasın diye psikolog rolünü kendi üstlenmişti anlaşılan.)

Zerrin'in bunalım geçirdiği ev de Müfit beylerin evi. Hiç de yabancı gelmemişti doğrusu. Yani Müfit bey, her şey ucuza gelsin diye elinden

geleni yapmış. Bütün film iki üç günde çekilmiş. Zerrin'in evi, bir de ormanlık alandaki tecavüz sahneleri, hepsi bu. Erkek star da yok, hiç tanınmamış baltalar. Sadece dönemin en geçerli yıldızı Zerrin Egeliler almış parayı. Bugünün parasıyla 25-30 milyar para. Ama Zerrin'in filmlerinin iş yapma garantisi kesin.

Neyse, kocası yani bizim Enişte Ankara'dan gelir ve Zerrin'le birlikte Abant'a tatile giderler. Onları uzun planlarda ormanlık alanda mutlu mutlu, el ele koşarlarken görürüz. Bu arada üç tecavüzcü de koku almış, kurbanlarına doğru yaklaşmaktadır. Hep sinir bozucu bir müzik. Her an bir şey olabilir. Ulan insanın Zerrin gibi karısı olur da ıssız ormanlık alana götürür mü? Ben olsam, birincisi; Zerrin gibi bir kadınla evlenmem. İkincisi; evlendim diyelim, ormana gitmem.

Kötü adamlar, Enişte çişini ağacın dibine yaparken Zerrin'e saldırır. "İmdaattt!"... İki kişi de Enişte'yi bohça yapar. Enişte direnmektedir; bu arada saçmalar.

"Hayvanlar, eşşolueşşekler, medeniyet dışı bir davranış bu..."

Kötü adam cevaplar, "Aylardır kadın yüzü görmüyoruz."

Zerrin de küfürü basar. "Eşşolueşşekler..."

Kötü adamların öz güvenine bayılırım, asla sarsılmazlar. "Soyun bakalım yavrum. Alt tarafı üç kişiyiz, hepimiz birer kere..."

Ellerindeki tüfeği kocasına doğrulturlar, adamı ağaca bağlamışlardır. "Üçümüze de bir kere vereceksin ya da kocan ölecek."

Zerrin çaresizlik içinde başını evet anlamında sallar. Enişte bir kötü olur ki sormayın. Kadını kulübeye götürürler, sırayla becerirler. Zerrin çığlık atmakta, biz de Enişte'nin acılı suratını görmekteyiz. Seks filmi niyetine çekilen bu filmden nasıl zevk almamız beklenebilir ki? Burada erkek seyirci tabii ki Enişte ile empati yaparak acı çekecektir. Zerrin ile empati yapılması biraz sakat bir ruh hâli yaratabilir seyircide. Tecavüzcülerle empati yaparsan, gidip ormana dolaşman lazım. Çık işin içinden bakalım.

Zerrin evde, kocasından ayrı, erkek özlemiyle yanıp tutuşarak bunalıma girdiğinden, psikolog tavsiyesi ile ormanlık alana tatile git diye tavsiye almıştı ya, belki de kasıt buydu. Zerrin tecavüz sırasında bağırmaktadır ancak bu dümendir, kocasına karşı yaptığı bir kandırmacadır aslında. Adamlar işlerini bitirir, giderler.

Zerrin ağlamaktadır. Enişte yıkılmıştır. Komiser şöyle der,

"Üzülmeyin... Ülke içinde ve dışında bizi medeniyet dışı gösteren bu şeyleri yapanlara gereken ceza verilecektir." Yani tecavüzcülerin, medeniyet dışı davranmalarının dışında hiçbir suçu yoktur. Zerrin'in düzülmesi, Enişte'nin onurunun kırılmasının hiçbir önemi yoktur.

Zerrin hastahanede yataktadır. Enişte intihar eder. Zerrin annesine sorar, "Kocam nerde. Kocama ne oldu?"

Annesi rolündeki abla cevap verir, "Suçlular aramızda." Burada, bu filmin yapımcılarını ve yaratıcılarını mı kastetmektedir?

HİZMETÇİLER VE OTEL ODALARINDA BASILAN KADINLAR

Arzu, bir gün eve erken gelir. Yaşlı, zengin, göbekli kocasını yatakta başka bir kadınla yakalar. Yakalanan kadın (Nilgün Ceylan) bütün filmlerde aynı biçimde sevişmekte ve aynı biçimde yakalanmaktadır.

Bu paragraf Haziran sayısındaki yazımdan alınma. Basılan kadın rollerinde kadrolu soyunan oyuncular var sanki. Bu kızlar başrol artistleri kadar güzel değillerdir. Şansları iyi gitmemiştir ve seks filmlerinde bile başrole yükselememişlerdir. Oynadıkları sahnelerin çekimleri yarım gün ya da iki saattir.

Çırılçıplak bir otel odasında yatmaktadır. Üzerinde beyaz donlu, göbekli kıllı bir adam. Aniden kapı açılır. İçeri polisler girer. Kadın çığlık atar. Çarşafı üstüne çeker. Veya adamın karısı oteli basmıştır, aynı mizansen tekrarlanır. Bitmiştir rol, parasını alır (75-100 milyon civarı). Evine, oteline, randevuevine dönecektir. Biraz önce setin ortasında çırılçıplaktır ama şimdi giyinirken odadan herkesin çıkmasını ister. Şimdi belki de öbür sete gidip hizmetçi rolünü oynayacaktır.

Hizmetçi kostümü (siyah mini elbise, beyaz önlük, başında kep) kostümcüden kiralanmıştır. Evin beyinin tecavüz etmesini bekler. Ya da bu bir mafya patronudur. Hizmetçiler hiç itiraz etmezler bu sevişmelere. Asıl işi çay kahve sunmak, bulaşık yıkamak, camları silmek değil evin beyi tarafından taciz edilmektir. Yine kapı açılır. Hanfendi gelir. Hizmetçi bağırır, "Eyvah hanfendi!" Gerçek hayattaki hizmetçiler hiç de bu seks filmlerindeki gibi değildir. Kocaları kahvede okey oynarken onlar yaşadıkları varoşlardan iyi korunan köpekli, bekçili sitelere girip akşama kadar çalışırlar. Vücutları pörsümüştür, gayet çirkinlerdir, hanfendinin verdiği kıyafetleri üzerlerine geçirdiklerinde gülünç bir palyaçoya dönerler, gayet kitsch (kiç) olurlar. Bir gün hizmetçi dağılma saatinde Ulus semtinden geçerken aynı otobüste yolculuk yapmıştım onlarla. Hepsinin tek parfümü çamaşır suyu Fabilozo'ydu.

Oysa seks filmlerindeki hizmetçiler güzel olmasına güzel değillerdir ama ucuz bir orospu kıvamındadırlar. Bu filmlerde oynayan kadınlar o

dönemde küçük seks artistleridir (Nilgün Ceylan, Filiz Şeker, Perihan Ateş, Canan Candan gibi). Arzu Okay, Zerrin Egeliler kadar para kazanamadıklarından daha fazla taviz vermek zorunda kalmışlardır. Aralarından porno parçalarında oynayanları vardır. Hep aynı çığlığı atarlar. "Eyvah polis, eyvah hanfendi, eyvah kocam". Hiçbir film onlar için ders değildir, aynı hatayı bir diğer filmde de tekrarlarlar, yine basılırlar.

Bu kadınların gerçek hayatta da huzurları yoktur; ya otelde, ya bir iğreti evde, güvensiz kapıların ardında basılırlar. Aynı çığlıkları atarlar. Seyirciler bu basılan kadınların sahnelerinden asla hoşlanmaz, fermuarını bile açmazlar çünkü sevişen kadın birazdan basılacak ve sevişme yarım kalacaktır. Tabii otuzbir de. Adamın biri her gün aynı filmdeki bu sevişirken basılma sahnesini seyretmektedir. Kadın basıldığında "Tüh!" deyip çıkmaktadır sinemadan. Yer göstericinin dikkatini çeker. "Niye her gün bu sahneyi izleyip çıkıyorsun sinemadan?" Adam cevap verir: "Belki bir gün trafik sıkışır, polis geç gelir, ben de bu sevişme sahnesini sonuna kadar izlerim!" der.

“Çılgın Ama Tatlı”, Hadi Çaman ve Figen Han’ın başrol oynadıkları bu filmde de bir hizmetçili sahne vardır. Hadi’nin babası hizmetçiye Hadi’yi uyandırmasını söyler. Hizmetçi söyleneni yapmak için üst kata çıkıp kapıyı çalar. "Küçük beyyyyyy..." Sonra kapıyı açar. İçeri girer. Hadi uyuma rolü yapıyordur. Hizmetçiyi kolundan çekip yatağa atar. "Ama belimi kıracaksın" der hizmetçi.

Bu sahne filmin ilk sevişme sahnesidir. Hizmetçiyi soyar. Külodunu bile çıkarır. Mıncıklayıp sevişiyor gibi yapmaktadırlar. Kapı çalınır. Bu kez gelen annesidir, sevişme yarım kalır. Hizmetçi söylenir. "Pısırık ne olacak!"

Yani kısacası Yeşilçam seks filmlerinde bütün hizmetçiler potansiyel orospudur.

N'OLURSUN YAPMA! ALLAH BELANI VERSİN, AHHH!

70'li yılların Yeşilçam Türk filmleri, tecavüze yüz vermez gibi durmakta ama tecavüzü malzeme olarak kullanmaktan da geri durmamaktadır. Tecavüz sahneleri uzun uzun çekilmekte, bütün ayrıntıları seyirciyi tahrik etme amacıyla kullanılmaktadır. Bu sahneler ahır, samanlık, üvey baba evi gibi yerlerde gerçekleşmekte, genelde Yeşilçam'ın en tipi bozuk, kötü adamı ya da kavgacı diye nitelediğimiz ağbilerimiz tarafından pratiğe geçmektedir.

Tecavüz edilen kadın her kim ise, belli ki o dönemin havalı, sükseli yıldızlarıdır (Zerrin Egeliler, Zerrin Doğan, Figen Han). Tecavüzcüler, belli ki bu filmlerde bile bu kadınların yanına kolay kolay yaklaşacak tipler değildir. Ancak bu tarz sahneler sayesinde, bu kadınlarla yatabileceklerdir (Burada Kâzım Kartal'ı ayırıyorum; çünkü o bu filmlerin jönüydü). Yolsuz, parasız, terso figüran abiler, ayıp olmasın hesabı, akşamdan hamama gitmekte, donunu değiştirmekte, bakkaldan yeni bir çorap satın almak zorundaydı. Bu dönemin caanım kadınlarının göğüslerini mıncıklıyor, ısırıyor, donunu yırtıyor, elini kadının en imkânsız yerlerine sokuyor. Kafasını kadının bacakları arasına sokuyordu. Yarım yamalak da olsa, bu kadınla yatmış oluyordu bir nevi. Bu gariban Yeşilçam sokağının kaybetmiş çocukları, akşam, ayakçı birahanede havasını atıyor, "Figen Han'ı yedim" ya da "Zerrin'in bacaklarını bir ayırdım..." diyerek konuşuyorlar. Onlar için bulunmaz bir fırsat, rüyaydı bu sahneler.

"Ölüm Busesi" filminde, Figen Han iş aramaktadır. Bir fotoğrafçıya gider. Fotoğrafçı tipibozukgillerden İhsan Gedik abi, fotoğraf başına 500 TL teklif eder. Bikinisini giymesi için, Figen'i perdeli kabine yönlendirir. Figen bikinisini giyerken ronta yatar kendine yakışacak şekilde, sonra da perdeyi açar ve "Of yavrum önce gel şöyle" deyip saldırır kadına. Aralarında bir boğuşma başlar. Figen "Hayırrrr bırak beni!" gibilerden bağırmaktadır. Baldır, göt, göbek, kalça ortaya çıkar. Figen, tecavüzden uzun ve seksi bir boğuşmadan sonra kurtulur.

Aynı filmin sonuna doğru, bir başka tipsiz yine Figen'e tecavüze kalkışır. Tabancayı dayar, birlikte Figen'in evine girerler. Bu sırada kadının babası gelir. Tabancalı adam "Git her şeyin yolunda olduğunu söyle" der. Figen dışarı çıkıp "Benim odada biraz işim var" deyip babasını idare eder. Adam, tabanca zoruyla Figen'i soyar. Bu soyunma

on numara bir stiriptiz şovunu aratmaz. Tabanca bacaklarını açmış kadının vücudunda dolaşır. Adam amacına ulaşırken, Figen acı çekmez, adeta zevk bile almaya başlamıştır. Bu sırada babası aşağıda gazete okuyordur.

"Kader Çıkmazı" filminde üç ayrı hayat kadınının hikâyesi anlatılır. İlk hikâyede, üvey baba tacizi işlenir. Üvey baba karısının kızına sulanır. "Maşallah ne kadar da serpildi, güzelleşti bu kız" ya da "Geceden beri gözüme uyku girmiyor, tuvalete girmeni bekledim" gibilerinden yavşamalar açıkça niyeti ortaya koymaktadır. Gece, uykuda operasyon gerçekleşir. Kız direnmektedir. "Ne olursun yapma, Allah belanı versin, ah!" der ama evden, öz anası tarafından kovulmaktan kurtulamaz. Ve orospu olur (Bu rolü oynayan Funda Gürkan'ın acaba gerçek hikâyesi midir?).

Aynı filmin son hikâyesinde kumarbaz adam zar atar ve kaybeder, ortaya karısını koymuştur. Kazanan adam, Nejla Fide'nin evine gider. Kadının haberi yoktur. "Ne istiyorsun?" der, sonra direnir ama o da tecavüzden kurtulamaz.

80'lerin kült filmi "Cemile"de yine üvey baba yavşamasını görürüz. Fakat Cemile de Cemile'dir yani... Evde donsuz cam silmeler, çırılçıplak yere yatıp bisiklet pedalı çevirmeler, uyurken üstü açılıp seksi kırmızı donuyla üvey babaya poz vermeler, falan. Sonunda üvey baba Turgut Özatay'ın gözü döner ve tecavüz eder Cemile'ye. Cemile üvey baba katili olacaktır filmin sonunda.

"İntikam Kadını" filminde Kazım Kartal ve saz arkadaşları bir eve tanrı misafiri olurlar. Evin kızı Zerrin Doğan'dır. Kazım Kartal samanlıkta Zerrin'e tecavüz eder. Sırayla arkadaşları da tadına bakarlar. Zerrin tıpkı Kezban gibi şehirleşir, modernleşir ve tecavüzcülerden tek tek intikam alır.

Yukarıdaki örneklerde göründüğü gibi "tecavüz hiç de iyi bir şey değildir ama...." Bu filmlerin de başlıca malzemesidir. Seyirci ise muhtemelen bu sahnelerde mastürbasyon yapmıştır. Sosyal bir olgu olarak bakıldığında kadınlarla ilişki kurmanın bir yöntemidir. Yani kurban kadın tecavüzcüsüne "Hadi hayatım pozisyonunu değiştir" dese... Farzı mahal: Tecavüzcü şaşırıp "İyi ama ben başka pozisyon bilmem ki!" diyebilir.

BEHÇET 76

Haydi biraz zekâ antremanı yapalım ve bir filmi sadece diyaloglarından anlamaya çalışalım.

"Çok çalışkandır, bir dakika durmaz, Allah'ı var." (Behçet depoda sekreter kızı ayıklamamaktadır)

"Aylığına zam çifte mesai yapıyoruz."

"Tam da mesai saati Behçet."

"Eyvah patron!"

"Kart horoz yine vakitsiz ötmeye başladı."

"Gir bakalım şu zeytinyağı kazanına, kızım Kulopatra bile zeytinyağı banyosu yaparmış."

"Yağın kalitesine bakıyorum patron."

"Haydi bakalım biz de yağlanalım kayması kolay olsun."

"Altı minareli Behçet 76, hey yavrum kim tutar seni."

"Utanmaz herif, bu yağın içinde böyle bir kadının çıkacağını görseler, yağ karaborsa olur lan."

"Defol kovuldun, İzmir'deki ortağımın yanında çalış."

(İşten kovulan Behçet, meyve sebze halinde dayak yiyen bir adamı kurtarır.)

"Demek siz dayısınız ha?"

"Ben de dayılara alerji duyarım, siz de tam üstüne geldiniz." (Adamları döver.)

"Yürü ulan deve" (Dövdüğü adamlara hamallık yaptırmaktadır.)

"Sallanma" (Behçet havaalanı iç hatlarda)

Baykal Kent: "Şey, acele İzmir'e gitmem gerekiyor da, biletlerimizi değiştirebilir miyiz acaba..."

Behçet: "Tabii olur, yalnız iki katını isterim.

Baykal (filmdeki adı Kerim): "İzmir'de Yosun Motel'deyim, beni orada bulabilirsiniz, üstümde para yok da".

(Behçet parasızlıktan ilk geceyi plajda geçirir, ancak yanında bir manita vardır, sabaha karşı sevişirler)

"Kerim beyin odası neresi?"

"415."

"Hayret daha gelmemiş, bir banyo yapalım da vakit geçsin."

(Mafyalar)" Kerim beyin odası neresi?"

" 415." (tak tak tak)

"Geldi galiba Kerim bey, oh banyoyu da bedavaya getirdik."

(Mafya, Kerim zannettiği Behçet'i döver)

"Bana bak Kerim, bu sana son ihtarım, artık benden zırnık alamazsın"

"Şey ben Ker...."

"Ulan bu dayak bu paraya yenir mi be"

"Şu Kerim denen herifin hesabına yedik dayağı."

(Kapı: tak tak) "Hah geldi galiba Kerim."

"Kapı açık girin."

(İçeri bir manita girer) "Adım Nilgün, sanırım saatinde geldim."

"Tam zamanında geldin, şimdi banyodan çıktım."

(Manita nefsi müdafa için tabanca çeker) "Eller yukarı"

"Eller yukarı ama havlu aşağı ... bakma ha!"

"Allah belanı versin Kerim, hem utanmadan odama giriyorsun, hem silah çekiyorsun."

"Bütün iş havaalanında başladı... Ya işte böyle güzelim, şu Kerim ismi asabımı bozmaya başladı."

"Kardeşinin ismi neydi?"

"Rahmi."

"Hayatı nasıldı?"

"Çok karışık, pis, esrar içki dolu bir hayatı vardı."

"Nerelere giderdi, en son kimlerle görüştü?"

"Seyfi diye birisiyle arkadaşlık kurmuştu, adam esrar tekkesi çalıştırıyor."

(Esrar tekkesindeyiz, iki yarı çıplak kadın lezbiyen dans yapmakta)

"Patron nerede?"

"Yine mi sen geldin?"

"Evet." (Biri boru çekmekte.)

Orospu: "Haydi sevgilim birlikte aya çıkalım"

"Ulan bir yığın da işimiz var ama içim dayanmıyor içim."

"Haydi uç anam, karı değil uzay kekliği" (?)

Patron: "Şimdi kapana kıstırdık, işi iyice azıttı, temizleyin, yok edin."

"Başüstüne."

"Patron seni görmek istemiyor, gazla." (kavga, mariz).

Orospu: "Yaşa be kaplan, parçaladın, beni de parçala."

"Parçalarız anam, evvela şu Merih'lileri bulalım."

"Arkadan kaçmıştır." (arka kapı ya da acil çıkış kapısı)

"... Krash."

"Yaktın beni Seyfi."

(Orospu son nefesini verirken) "Sahilde Modül, otelde Ahhh!"

(Otelde) "Benim yüzümden başınızın belaya girmesini istemem."

"Başım zaten belada eksik fazla fark etmez."

"Kardeşimin kaldığı otelde beraberlermiş." (???)

"Anlaşıldı." (???)

(Patronun mekanı) "Kimi arıyorsun?"

"Patronunu" (mariz)

"Sana peşin olarak demiştim, benden bir kuruş fazla alamazsın. Hem aldığın ders yetmedi mi?"

"Seninle ufak başka bir hesabımız var."

"Neymiş?"

"Senin dükkanın arka kapısında bir kız öldü."

"Vah vah vah çok üzüldüm. Nasıl oldu?"

"Araba çarptı."

"Bugünlerde trafik kazasında bir sürü insan ölüyor."

"Kaza değil cinayet."

"Başıma bela oldun, senin dilini kesmeli." (mariz)

"Dur dur, yapma, yemin ederim fazla param yok. Git Zeki'den iste."

"Nerede?"

"Adresleri sende var ya."

"Ben unuttum, sen tarif et."

"Çarşıda, Kardeşler Halıcılık."

"Bir şey mi istediniz?"

"Zeki ile Kadri'yi arıyorum."

"Siz kimsiniz?"

"Kerim diye biri."

"Sen Kerim değil Behçet'sin."

"Ya, nasıl anladın?"

"Seyfi telefon etti."

"Zahmet etmiş."

"Kerim çok tilkiymiş, paraları almak için seni yollamış."

"Buyrun çekinizi."

(Behçet çeki aldıktan sonra takip edilir, adamı haklar.)

"Beni niye takip ediyorsun?"

"Ah boynum!" (Kalleş adam bıçaklıdır.)

"Çok üç kâğıtçısın, ne güzel anlaşmıştık"

(Otelde kızla, yani Nilgün) "Babam öldükten sonra çiftliği Nadir'e verdi. Çiftliği çok severdi. Ama orada kötü arkadaşlar edindi. Dalgalı bir işe bulaştı."

"Peki dostu, postu var mıydı?"

"Kulüpte Edi diye bir İngiliz kız arkadaşı vardı"

(.....)

Filmin bundan sonrası karışık. Turgut Özatay'ın yerine, Kazım Kartal nöbeti alıyor. Ve bir antik heykel kaçakçılığı mevzuu başlıyor. Çok düşündüm nasıl olur diye. Ve şu sonuca vardım. Mayıs ayında yine Behçet Nacar'ın 'Sansar' diye bir filmini yazmıştım. O filmin yarısı bu filmde, bu filmin yarısı o filmde. Makaralar birbirine karışmış. İki film de anlaşılmaz olmuş. Ama iki film de aynı mekanlarda geçmekte. Ve aynı yönetmen, aynı tarihte, aynı jönle, fakat kadın oyuncuları değiştirerek iki film çekmiş. İşte bütün mesele bu. 'Gemide' ve 'Laleli'de Bir Azize' filmlerine benzer bir durumsallık söz konusu.

PAVYONDA YAZ GECESİ RÜYASI

“Yumurtanın Sarısı” filminde Sermet Serdengeçti ve dört arkadaşı felekten bir gece çalmak için Beyoğlu’na çıkarlar. Beyoğlu trafiğe açıktır. Gece araba farları ve pavyon neonlu reklam panoları; Şanjelize Pavyon, Ece Han, Balet Elpina, Oryantal Ateş, Arif Kardeşler... Şimdi bu filmlerin olmazsa olmaz pavyon sahneleri sayesinde Beyoğlu’nun bütün pavyonlarını dolaşacağız.

Vestiyer kapıda bizim kenar mahalle bıçkınlarından palto ister. Palto Sermet’in omuzlarındadır. Posta koyar, "Senin gibi boynumuzda yular olsaydı (kravatı kastediyor) asardık vestiyere paltoları". Bu görgüsüz delikanlıları garson, önde bir masaya oturtmak ister. Sermet yine itiraz eder; "Kesilmeye niyetimiz yok, arkadan takılalım". Arkada bir masaya otururlar. "Bize rakı getir, şişeyle olsun, meze istemez". Pavyon fedailerinin kıllanma radarlarına takılmışlardır ve herhallerinden arıza oldukları bellidir.

Striptiz başlar ve Emel Aydan gerçek mesleği olan striptize çıkar. Gerçek hayatında da yurtdışında ve Türkiye’de gece kulüplerinde bu işi yapmıştır. Ve ablanın erkekten dönme olduğu anlaşılmaz. Siyah pelerinden bir tülü sıyırıp düşürür. Parıldayan tangası ve sütyeni vardır. Tanga kalçalarında ‘Y’ harfi gibi durmaktadır. Kalçalarını müşteriye doğru çalkalar. Sütyenini çıkarır, ayağını bir sandalyeye dayayıp baldırlarını ve kalçalarını takdim eder. Bizimkiler yamulmuşlardır.

Masaya bir şişe viski gelir. Sermet korkmuştur. Paraları kısıtlıdır. İtiraz eder. Sahnedeki Emel Aydan viskinin masada kalmasını ister, "Ben viski içerim" der. Sermet delikanlılığına yediremez ve viski masada kalır. Gösteri bitmiştir. Hesap gelir. 1600 Lira. Zaten pavyoncular bu heriflere kıl olmuştur. Hesabı ödeyemeyen Sermet ve arkadaşları dayak yiyecektir. Emel Aydan delikanlılık yapar. Zaten Emel Aydan erkektir. "Hesap benden" der ama karşılığında Sermet’i kafalayacaktır. Sermet’i eve götürür.

“Yırt Kazım” filminde bu kez pavyonda striptiz yapan kadın Kuzey Avrupalı'dır: Viki Venberk. Aynı zamanda filmin sevişme sahnelerinde de oynar. “Yalan” adlı filmde Figen Han pavyonda oryantal striptiz arası saçma ‘kitsch’ bir şov yapar. Yalçın Gülhan, Nesrin adında birini aramaktadır. Pavyonun barındaki adam; "O Nesrin değil artık Selma, bak sahnede oynuyor" der. Yalçın Gülhan, kapı komşusu Selma’yı

tanımamıştır. Çünkü Selma gerçek hayatında peruk kullanmaktadır.

"Bu Kutu Başka Kutu"da pavyon sahnesi oldukça uzundur. Emel Aydan yine bu filmde de striptiz yapmaktadır ve sahnede beş dakika kadar şovunu yapar. Pavyon lüks bir mekândır ve pavyon sahnelerinde erkekler traşlı, takım elbiselidir. Viski şişeleri buz kovalarının içindedir. Garsonlar papyon takar. Gösteri bitince herkes alkışlar.

"Parçala 76"da Behçet Nacar pavyondadır. Biri patrona haber uçurur: "Behçet geldi!". Pavyon sahibi Turgut Özatay kıllanmıştır. Sahnede nefis bir gösteri vardır. Kuzey Avrupalı bir kız: Anne Margeret (jenerikte öyle yazıyor) harika bir müzik eşliğinde dansını yapar ki ağzımın suları aktı. No! no! no! diye orgazm çığlıkları atmaktadır. Fermuar belinde başlar, ayak bileğinde son bulur. Böyle bir pantolon etek karışımı kostümü vardır. Çevik bir haraketle fermuarı ta aşağı kadar indirir. Sonunda 'Y' şeklinde bir tanga kıçını biraz örtmektedir.

Yılmaz Güney, "Çifte Yürekli"de, ki bu film seks avantür türünün öncülerinden bence, yine bir bıçkını oynamaktadır. Pavyona gider. Bu kez sahnede bir dönemin kült kadını Melek Görgün vardır. Film siyah beyaz. Melek Görgün orkestra önündedir. Üstünde pardösüsü vardır. Pardösüyü çıkartır, püsküllü bir etek, bu arada balonlarla da oynamaktadır. Etek de çıkar. Yanlardan ipli bir bikini. Çıplak göğüslerini uzun saçlarıyla kapatmıştır. Yere yatar, kalçalarını kaldırıp indirirken bikininin iplerini çözer. Şimdi çıplaktır, balonların arkasına saklanır. O dönem için uçuk bir örnektir bu gösteri. Çünkü önündeki tüyler görünmektedir. Balonlar o bölümü tam sak-layamaz. Ve Yılmaz Güney balonlara ateş eder ve patlatır.

Freud'u yalamış yutmuş bir pavyon fedaisine göre, Yılmaz Güney'in bu eylemi şöyle yorumlanmaktadır: Striptiz cinselliği öylesine karıştırır ki, içkinin de tesiriyle sahnedeki kadın en yüksek düzeyde arzulanır. O kadınla cinsel birleşme istenmektedir ama pavyonun kuralları ve cüzdan sorunları yüzünden bu arzu ertelenir. Daha fazla içki ihtiyacı doğar. Konsomatris kızlarla bu giderilmeye çalışılır. Ama o da sınırlıdır. Yine pavyon kuralları geçerlidir. Cüzdan da boşalmaktadır. Kadınlarla ilişkiye girememesi kılık değiştirerek eşcinsel bir endişeye dönüşür. Şimdi daha fazla erkek olunmalıdır. Erkeklik abartılır ortaya agresiflik çıkar. Yılmaz Güney balonlara ateş eder. Yine bizim 'bodyguard' fedai Yılmaz'ı on ikiden vuracak bir cümle kurar; "O tabancayla ancak balon patlatırsın". Çirkin Kral'ın elindeki tabancayı aşağılayarak erkeklik organına gönderme yapılmıştır. Kavga çıkar. Kral çıplak değildir, kral çirkindir.

TOKMAK NURİ

70'li yıllardaki seks komedi ya da avantürlere baktığımızda sevişme sahnelerinin (seksin) konunun arkasına saklandığını görürüz. Bunun nedenlerinden biri de dönemin ağır sansür koşulları. Sansüre gönderilen filmin sevişme sahneleri kesilip yollanıyor. Geçer not aldıktan sonra ekleniyor ve seyirciye çıkıyordu. Ayrıca film olma, film gibi görünme derdi olan bu yapımlar mecburi bir formata uymak zorundaydı. 20-25 sayfalık bir senaryoları mutlaka vardı. 70 dakika sürecek bir filmi nasıl dolduracaklardı? Bunun bir formülü vardı mutlaka... 20 dakika sevişme, 10 dakika kavga, 5 dakika şarkı (kadın pavyonda şarkıcıdır), 5 dakika striptiz, 5 dakika manzara, 10 dakika kadar da fasa fiso laflar. İşte formül buydu. Sinemada bu film öncesi pek yakında, veya gelecek programda... tanıtımları eklendiğinde seans doluyordu.

Bazı porno filmlerin konusu olmadı mı acayip kıl oluyorum. Benim için dandikten de olsa hikaye çok mühim. Sibel Kekili'nin de olduğu bir kasete baktım. 4 ayrı kadınla grekoromen güreş şeklindeydi. Bu adamla kadın niye sevişiyorlar hiçbir ipucu yok. Adam bu kadını nerede tavladı, arkadaşının manitası mı, eski davası mı, komşunun kızı mı? Hiçbir bilgi yok. Bu yapımda bildiğimiz tek şey şevişenlerin porno yıldızı oldukları. Dolayısıyla biz sadece bir çekimi seyretmiş oluyoruz. Bir porno setini görüyoruz (cep telefonuyla çekilenler konumuz dışında). Benim tercihim, hikayesi olanlar. Dandik bile olsa bir hikaye olmalı.

Örneğin 'Tok Nuri' Sermet Serdengeçti'nin filmi (filmin orijinal ismi 'Tokmak Nuri' ama sansüre takılınca 'mak' siliniyor). 'Tok Nuri' acayip bir film. Ulan bir de adam aç olsa ne olacak diyorsun. Nuri bir zengin evinde kendinden olgun bir kadınla sevişmektedir. Kadın (Nur Ay) sevişirken konuşmaktadır; "Ah keşke sen benim kocam olsaydın da, milyon borcum olsaydı, zengin adamla evlendim de ne oldu?"... Kamera sevişenlerin üzerinden duvardaki fotoğrafa 'zoom' yapar. Kadının kocasının resmi, kelli felli göbekli biri. Bir anda hikayeyi çakarız. Bu basit sevişmenin bir derinliği, öyküsü çıkar. Nuri jigolodur, kadın tatminsizdir, kocasını aldatmaktadır. Adam iktidarsızdır filan. O anda seyircinin, ayaktakımının fantazyası çalışır. Demek bütün kelli felli göbekli zengin adamların karıları potansiyel orospudur. 15-16 yaş ergenlik sivilceleri patlamış mısır gibiler, 30'un üzerindeki bu bakımlı kadınlardan medet umar. Ayaktakımı ise Tokmak Nuri gibi karı kızın peşine takılıp testesteron hormonlu

cümleler kurarlar.

"Efendim hayatta tutmadığımız iş kalmadı. Benim de küçük bir zaafım var. Allahım kadınlara dayanamam. Merhaba benim adım Tokmak Nuri. İşte bu yüzden ne tuttuysak elimde kaldı. Gördüğünüz gibi tombalacılık yapıyorum (tombalacılık yapmaktadır, karı kızı takip eder). Hani zevkli bir iş de ondan yani. Manzaralı (kadının kalçalarını kastetemektedir)... Allah eksikliğini göstermesin. Ben az gelişmiş bir ülkenin çocuğu olduğum için Cumartesi-Pazar tatil yapmam. Babamın bir lafı vardır; 'çalış çalış ananın burnu bir karış'. Çalışmak iyidir hani... Allah, manzaranın güzelliğine bak... Yahu 25 yaşındayım... Bunca senedir kafamda çözemediğim bir şey var. 'Allah bu kadınları niye yarattı?' Efendim bence Allah bu kadınları... Boşver niye yarattıysa yarattı. Hiç mi işin yoktu bunları yaratırken? Ne büyüksün. Ne kadirsin. Allahım ne iyi etmişsin de yaratmışsın. İyi etmişsin etmesine de ama ne geldiyse başımıza bu kadınların yüzünden geldi (sanki bu din ve yaratım konuşmasını Samanyolu TV'de yapmaktadır). Geçen gün namuslu namuslu işe çıktım (ucuzluk yazan bir mağaza vitrinine bakmakta olan bir kadını gözüne kestirir). Kurban olsun Nuri kulun sana (kadına parmak atar)."

Ama karşı fraksiyondan o dönemin cinlerinden bir abi var. Adını jenerikte göremedim, ilginç bir buluşu var. "Erkeklik öldü mü abiler!" diye bir afiş yapıyor. Film değil afiş. Ortada film falan yok. Furyanın başrol oyuncusu Hadi Çaman'ın oynadığı bütün filmlerden sevişme sahnelerini alıyor ve ardarda ekliyor. Konu monu yok. Dayandığı bir nokta var ki haksız da sayılmaz. Bu sinemalarda oynayan filmlerin sevişme sahneleri bitti mi, mastürbasyon yapan seyirci sinemayı terk ediyor. Kimse filmin sonunu beklemiyor. Öyle bir film ki bu; furyanın bütün baş kadın oyuncuları bu filmde. Sanki Hadi Çaman'ın 25. Sanat Gecesi yararına sırayla gelip bedavadan, hayrına soyunup verirler. Zafir Seba, Karaca Kaan, Emel Canser, Müge Güler, Nejla Fide, Meral Deniz, Alev Altın. Hadi Çaman bir sahnede uzun saçlı, bir sahnede kısa. Bu ilginç buluşu takdir ediyorum. Ama ben yine de erotik veya porno filmlerin konulu olmasından yanayım.

YENGEN

Seks filmi mezarlıkta başlayınca, afişte Necla ablayı görüp, pantolon fermuarı açık, elinde bekleyenler, ölüyü gömüp fermuarı kapatıyorlar.

Nasıl bilirsiniz? Zengin biliriz, bütün servetini kızı Necla Fide'ye bıraktı. Ancak bir şartla, evlenecek. Avukat vasiyeti okur, vaziyeti izah eder. Necla Fide evlenmesine evlenecek ama bir tokmakçısı var. Ve bu vasiyette özellikle belirtilmiş; onunla evlenmesi yasak. Çünkü burun boku gibi bir adam.

Çare bulunur. Hapishanedeki bir idam mahkumuyla evlenecektir. Adam nasılsa mortingen, sonra dul kalacak ve boşanıp tokmakçısıyla evlenecektir. Mahkuma durum anlatılır, idam mahkumu (Bülent Kayabaş) bile şaşırır bu işe. Ama dayanamaz. (İkinci anlamda) Durumu şöyle açıklar: "Kadınsızlıktan imanım gevredi, 31 çekmekten gına geldi". İlk kez "31" adlı adınca bu şekilde, bir filmde telaffuz edilir.

Nikah gerçekleşir. Necla gelinlik bile giymiştir. Nikahtan sonra balayı falan yok, bu imkânsız. Gerdek gecesi ya da gerzek gecesine izin veriliyor ama bir şartla; gardiyan röntgenleyecek ve 31 çekecek. Ve bu iş yapılıyor, aynen dediğim gibi. Bülent, idam mahkumu değil, adeta kürek mahkumudur. Sevişirken Necla'nın üzerinde kürek çekiyormuş gibi ileri geri hareketler yapar.

Fakat bir aksilik vardır. Röntgenci gardiyan, Bülent'in tahliye kâğıdını getirir. Asıl suçlu bulunmuş, adaletin şefkatli kucağına oturmuştur. Şimdi her şey karışacak. Necla tokmakçısıyla gül gibi takılırken, idam mahkumu, öleceğine kesin gözüyle bakılan koca, evine mi gelecektir?

Hayır, öyle değil. Anlayışlı Bülent, idam mahkumu adamın erkek kardeşiyim diye eve sızar. Yengecim diyerek elini yalar Necla'nın. Şimdi durumlar "yengen" olur.

Türklerin "yengen" kavramında marazi bir şey var. Yani bir yasak söz konusu. Mesela: "Tanıştırayım, yengen" dendiğinde, aslında "sakın yavşamayın ha!" denmektedir. Ya da; "bunu ben s.kiyorum ona göre ha!" demek istenmektedir. Artık, "yenge" konumundaki ablaya yasak yasak bakarsın, ona "yenge" diye hitap edersin. Biraz Minibüsçü, şoför ağzıdır. Şoför yolculara döner: "Yenge, arkadan vermeyen var mı" diye sorar. Adam arkadaşının karısının hatırını sorarken "yenge nasıl" diye

sorar. Karaktersiz bir bitirim, arkadaşlarına hava atmak için yoldan geçen alakasız bir kız için "eskiden yengenizdi" der. "Yenge" seksi bir şey, tapulu bir arazi. Ayrıca hamburger çeşidi olmalı, saçları kaşarlı falan... "Bunu sadece ben yiyebilirim" anlamında mı acaba?

Neyse biz tekrar filme dönelim... Şimdi Bülent, erkek kardeş rolünde eve dönüyor. Tabii karısına, yani yengesine yavşamaya başlıyor. Necla dünden razı, kocasının erkek kardeşiyle yatmaya, zaten bu yüzden inanıyor. Fakat Bülent, erkek kardeş rolüne öylesine kaptırmış ki kendini, yengesiyle nasıl yatacak?

Akşamları, hapishanedeki bitirim elbiselerini giyip, öyle sızıyor yatak odasına, elinde de tespih. Bu sahnede tuhaf konuşmalar var: "Ama sen ölmedin mi?", "Öbür dünyada senin hasretine dayanamadım"... Necla bir ölüyle yatıyor yani. Böyle bir ölüm sever, ölü sever milletiz. Nekrofili mi ne?

Aslında meseleye evin başka bir köşesinden baktığımızda: Necla gerçekten Bülent'in yengesi olduğuna kendini inandırmıştır. Onu hapishane kostümleri içinde gördüğünde bunu yememiş, kocasının kardeşiyle yatmak için yemiş gibi görünmüştür. (Ayrıca bir sürü kadının böyle modası geçmiş takıntıları olabilir).

Bülent'in durumuysa daha garip: Necla'nın kendisinin yengesi olduğuna inanmıştır. Çünkü insanın nikahlı karısıyla yatması, hiç de cazip bir fikir değildir. Fantazya olmazsa, etlerin birbirine sürtünmesinin ne anlamı olabilir? "Yenge" fikri mükemmeldir. Bulvar gazetesinde böyle yüzlerce haber görürsünüz. Direkt seks çağrışımı yapan bir sıfattır "yenge". Akrabalık hiyerarşisinde dışarıdan gelen biridir. Gelindir "yenge". Dışarıdan geldiğine göre ne yapsak yeridir...

Sapıklar dünyasında böylesine işaretli, türlü çağrışımlar yaratacak bu sıfat, bilerek niye kullanılmaktadır? Herif, "tanıştırayım, yengen" derken, arkadaşlarının ağzını mı sulandırmak istemektedir? Ya da, "Ben gidiyorum, yengeniz size emanet" ne demektir?

A-) Ben gidiyorum, kızı s.kmeyin ha!

B-) Ben gidiyorum, kızın bütün ihtiyaçlarını karşılayın.

C-) Ben gidiyorum, başkalarından koruyun.

D-) Hiçbiri.

E-) Hepsi.

Filmin sonu iyice acayip bitiyor. Necla babasının mezarını ziyarete gidiyor. Ne tesadüf ki, ölen rahmetli idamlık kocasının mezarı da oradaymış koftiden. Bülent, mezar taşının arkasından çıkıyor ve duruma açıklık getiriyor. Ah şu normalleştirme, ıslah etme çabası yok mu? Deli ediyor beni...

Peki "yenge" olma durumu nasıl bir şeydir acaba? Etrafında kendisine "yenge" diye hitap eden bir sürü adamın olduğu bir durumdur. Başka: Tek eşliliğe mahkum bir durum. Bu arada Necla Fide de hakikaten iyi yenge ha! Öpeyim yenge.